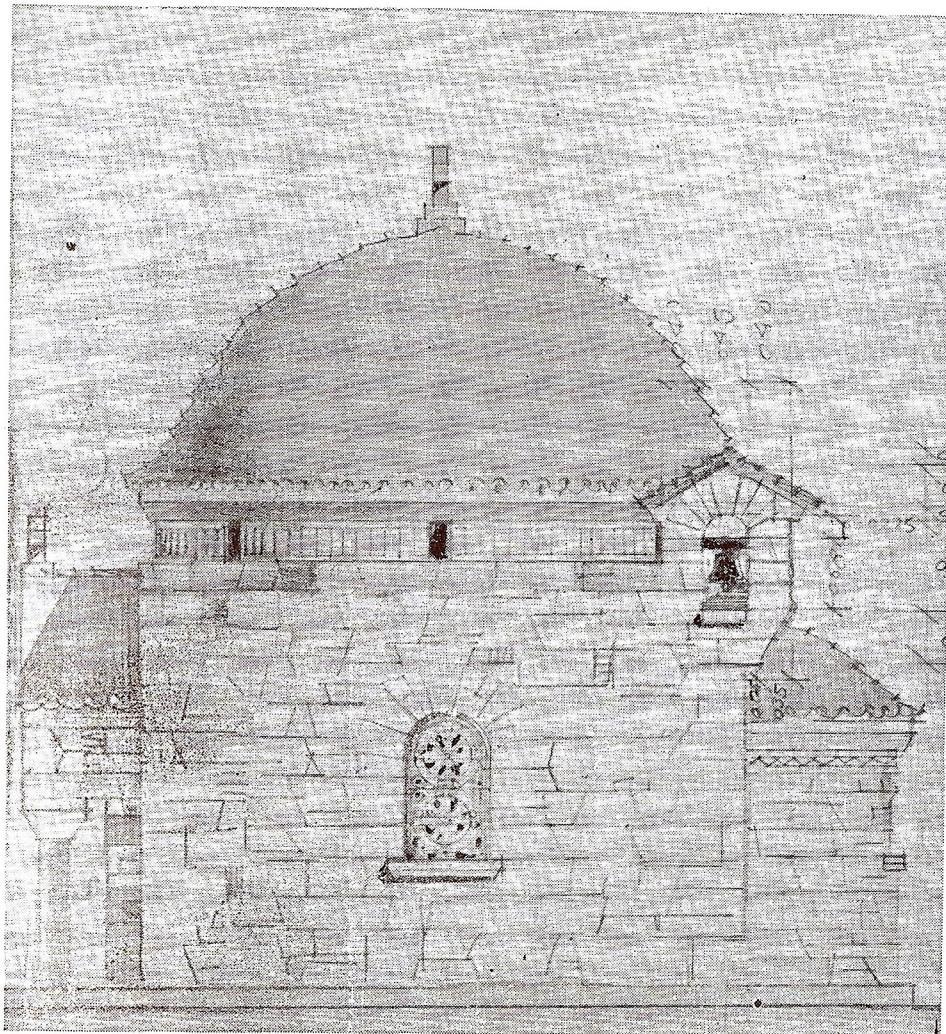

Η ΦΩΝΗ

ΖΟῦ Μεγάλου Χωριοῦ
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Τὸ ἀνεγειρόμενον Ναῦδριον τοῦ Ἀγ. Δημητρίου.

Μακέττα τοῦ εὺσεβοῦς Ἀρχιτέκτονος κ. Φαΐδ. Κυζωνιάτη

ΑΘΗΝΑΙ

ΙΟΥΛΙΟΣ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ • ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1974

“Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ”

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΩΝ

«Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ»

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΘΗΝΩΝ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΙΑΡΥΜΑΤΟΣ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β — ΕΤΟΣ 4ου — ΑΡ. ΦΥΛΑΩΝ 15 - 16

ΑΘΗΝΑΙ:

ΙΟΥΛΙΟΣ — ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ — ΟΚΤΩΒΡΙΟΣ — ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 1974

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΓΡΩΣΣΟΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΓΝΕΡΕΥΓΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΩΣ ΤΩΝ ΝΟΜΩΝ:

Συντάξεως:

† πρεσβ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ
Βατάζη 10 - 12 — Τηλ. 6422344

Τυπογραφείον:

N. ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗ
Μάκρης 103 — Αιγάλεω τηλ. 5612908

ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣ ΤΟΥΣ
ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΑΣ ΚΑΙ
ΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΕΓΡΥΤΑ-
ΝΩΝ ΤΗΣ ΑΛΛΟΔΑΠΗΣ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Έπιστολαι Ρουμελιωτῶν διὰ τὴν «Φωνήν...» μας	σελ.	2
Πάνου Ι. Βασιλείου: Γιὰ τὴν Σχολὴν Καρπεγησίου	»	3
Αληξιαρχικὰ	»	8
Πρεσβ. Κων. Δ. Βαστάκη: Κύπρος, Γῆ Έλληνικῆ	»	9
Πρεσβ. Κω. Δ. Βαστάκη: Ἡ ἑορτὴ τοῦ Ἅγιου Γερασίμου	»	11
Πρεσβ. Κων. Δ. Βαστάκη: Ο Νεομάρτυς Ἅγιος Ἰωάννης	»	14
Στ. Δ. Βασιλοπούλου: Μεγάλη Δωρεὰ στὴ Βιθλιοθήκη μας	»	16
Στ. Δ. Βασιλοπούλου: Χριστόφορος Κατσάρπας	»	17
Τοῦ Παραπηρητοῦ: ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ	»	19
Τὸ νέο ἐξωκλῆσι — ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΑ	»	25
‘Ο Ναὸς τοῦ Ἅγιου Δημητρίου ἀνεγείρεται	»	26
Πρεσβ. Κων. Δ. Βαστάκη: Τὸ ιστορικὸν Χρονικὸν τοῦ Συγδέεμου	»	31
Νεώτεραι εἰσφοραὶ υπὲρ τῶν σκοτῶν τοῦ Συγδέεμου	»	27
Κοινωνικὴ Ζωὴ	»	ε2
Μεγαλοχωρίτικα Πένθη	»	34

Κλισέ: Εδυγενής προσφορά, ώς πάντοτε, τῶν Ἀδελφῶν Γερασίμου καὶ Ἰωάννου Γ. Λαζαρού

Απόσπασμα Θρήνου τῆς Κύπρου

Ποὺ θέγ γὰ δῆ, γὰ λυπηθῆ, νὰ κλαύσῃ ἡ καρδιά του
ἄς πάγη γὰ περιδιαβῆ στοῦ τούρκου τὸ φουσᾶτον,
κοντὰ εἰς τὴν Ἀιμόχουστον ἐκείνην ποὺ λαλοῦσι,
γὰ δῆ τοὺς χριστιανούλικους ἔγτα τοὺς πολεμοῦσιν.
Δὲγ τοὺς δίδουν φουμὶ γὰ φᾶν, οὔτε νερὸν γὰ πιοῦσι,
οὔτε κρεβάτια ἔχουσιν ἐκεῖ ν' ἀναπαυθοῦσιν.
Στὰ κάτεργα τοὺς δάλουσιν ἐκεῖ γὰ τιμωροῦνται,
γὰ σύργουν πάντα τὸ κουπὶν καὶ νὰ μοιρολογοῦνται.
Μὲ τὲς καίνες στὸν λαιμὸν εἶναι σιδηρωμένοι,
τὴν Ρόδον πᾶσιν νησικοί, τὴν Πόλιν διφασμένοι,
στὰ μέρη τῆς Ἀνατολῆς ἐξάγκωνα δεμένοι,
ὅποιγ, ὅλοι ἀλύπτητοι, μαῦροι, ἀραχνιασμένοι.
Οὐαὶ εἰς τὸν πτωχὸν λαὸν καὶ τὸν ἔενητεμένον,
τὸν πειγασμένον περισσὰ καὶ τὸν μαρτυρημένον.

(Παρ' ἀγγώστου ποιητοῦ)

ΕΥΧΑΙ ΤΟΥ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Πρὸς

Τὰ ἐντιμότατα Μέλη τοῦ Συγδέσμου μας, καὶ τοὺς ἀπανταχοῦ Μεγαλωχωρίτας καὶ φίλους μας.

Ἄ γ α π η τ ο ι μ α σ,

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συγδέσμου μας, ἐπ^ο εὐχαρίστη τῶν Ἀγίων Ἑορτῶν τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ νέου Ἔτους 1975 εὐχεταὶ δλοψύχως πρὸς ὑμᾶς καὶ τὰς ἀξιοτίμους οἰκογενείας σας πλουσίαν τὴν εὐλογίαν τοῦ γεννηθέντος Θείου ΒΡΕΦΟΥΣ Κυρίου ἥμων Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὑγείαν καὶ ἐπιτυχίαν τῶν εὐγενέων σας προσπαθειῶν.

Ἐπίσης, εὐχεταὶ καὶ κάθε πρόσδον καὶ ἐπιτυχίαν τῶν πγευματικῶν καὶ ἐκπολιτιστικῶν προσπαθειῶν, ποὺ καταβάλλονται διὰ τὴν ἀγαπητήν μας γενέτειραν τὸ Μεγάλο Χωριό, καθὼς καὶ διὰ τὸν Σύγδεσμόν μας.

Μετὰ συμπατριωτικῶν χαιρετισμῶν.

Τὸ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ἐπιστολαὶ Ρουμελιωτῶν διὰ τὴν «Φωνήν...» μας

Ἐπιστολὴ πρώτη τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπατριῶτου μας λογοτέχνου κ. Δημοσθένους Γούλα πρ. Νομάρχου - Ἀντιπροέδρου ΑΣΔΓ, ἀπευθυνομένη πρὸς τὸν αἰδεσμόν. Πρόεδρον τοῦ Συνδέσμου μας ἵστρου Κομιστ. Δ. Βαστάκην καὶ ἀναφερομένη εἰς τὴν «Φωνὴν...» μας. Ἡ ἐπιστολὴ ἔχει ὡς ἀκολουθία.

Αἰδεσμοιλογίωτας πάτερ Βαστάκη,
Κάθε καινούργια ἔκδοσι τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» μοῦ φέργει ἔσχωριστὴ χαρά. Πάγτοτε μὲ συγκινοῦν τὰ ἄρθρα τῆς καὶ μὲ μεταφέρουν στὰ Εὔρυτανικά χώματα. Μέσα στὶς σελίδες τῆς ἀναστίνει δόλακερη ἡ Εύρυτανία σὰν ἴστορία καὶ πυεῦμα. «Ἔτσι ὁ ἀναγγώστης δὲν ἔχει ἔμπρός του ἔνα περιοδικὸ τῶν συγνθισμένων συνδέσμων, ἀλλὰ ἔνα περιοδικὸ ποὺ φέργει τὴν παράδοση τοῦ χθὲς καὶ τὴν ἀδελφώνει μὲ τὴ δημιουργικὴ παρουσία τοῦ σήμερα. Στὸν Εύρυτανα «Η Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» φέργει στὴ θύμηση τίς ὥραίες ἀναμνήσεις τοῦ παρελθόντος, στὸ Ρουμελιώτη δόδοιπόρο τὴν αὔρα τῶν Εύρυτανικῶν δουγῶν ποὺ ἀγαλαφαίγει τὴν ψυχὴ του καὶ τὸν προετοιμάζει γὰ κάμει τὴν ἀνάδιστὴ τῆς «Στὰ Φηλὰ δουγὰ» ἔκει ποὺ ἀδελφώνεται ὡς ἀγθρωπος καὶ συνομιλεῖ μὲ τὸ θεῖον.

Ἄγωνισθήτε πάτερ Βαστάκη, στὴν ἔπαλξη αὐτὴ τοῦ τύπου. Ὁ ὅμιων τῆς Ἐκκλησίας πρέπει νὰ συμπληρώνεται καὶ ἀπὸ τὸν ὅμιβωνα τοῦ τύπου. «Η Ρουμελητὴ εἰδικώτερα ἡ Εύρυτανία ἔχει ἀγάγκη ἀπὸ τέτοιες ἐπάλξεις. Ἀπ’ αὐτές οἱ ἐλεύθερες ψυχές διαφεύγειν καὶ φωτίζουν τὴν ψυχὴ τοῦ Λαοῦ.

Μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ σεβασμὸν
ΔΗΜΟΣΘ. ΓΟΥΛΑΣ...

Ἀθῆνα, Ιούλιος 1974

Ἐπιστολὴ δευτέρα τοῦ ἐκλεκτοῦ φίλου Ρουμελιώτου κ. Θεοκτίστου Λαζανᾶ, ὅμινοῦντος καὶ τούτου τὴν «Φωνὴν...» μας παρὰ τὴν ἰσχυήν φωνὴν τῆς. Τόσους τὸν κ. Δημοσθ. Γούλαν δοσού καὶ τὸν κ. Θ. Λαζανᾶν τοὺς εὐχαριστοῦμεν ἀπὸ καρδίας δι’ δοσα ἀπὸ τὴν ἀγάπην τους καὶ ἀπὸ τὴν καλωσόνην τους μας ἔγραψαν. «Ἡ δευτέρα ἐν λόγῳ ἐπιστολὴ ἔχει καὶ αὐτὴ ὡς ἀκολούθως.

10.11.1974

Πρὸς
τὴν Δ) νοη τοῦ περιοδικοῦ
«Η Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ»
Ἐγταῦθα

«Γύρισε, ω πάλιν γύρισε,
στὰ μέρη τὰ δικά σου!»
Κ. ΠΑΛΑΜΑΣ

Μὲ ιδιαίτερη χαρὰ πάντοτε λαμβάνω τὸ περιοδικό σας «Η Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ», τριψηνιαία ἔκδοση τοῦ ἴστορικοῦ καὶ δημιουργικοῦ Συγδέσμου Μεγαλοχωριτῶν «Η Ἀγία Παρασκευή», ποὺ φέτος επιστρέψει στὸν περιοδικὸ χῶρο τῆς Εύρυτανικῆς γῆς. «Εγας κόσμος διμεροφιᾶς καὶ ἀληθινῆς ζωῆς» εξεγύνεται ἀπ’ τὶς σελίδες του. «Ἐνα μήνυμα αἰσιοδοξίας καὶ ἐλπίδας γιὰ τὴν «ἄμυνη» ἐπαρχία ποὺ ἡ ἐρήμωσή της καθίσταται μέρα μὲ τὴν μέρα προβληματική.

«Ἡ δηλητήριος της οἰκουμένης προστατεῖ ἀμέντο τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ Ρουμελιώτη ἀναγγώστη. Τὰ ἄρθρα καὶ τὰ σχετικὰ ρεπορτάκια ἀγκαλιάζουν δλα τὰ «καυτά» προβλήματα τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ, ποὺ σὲ τελευταία ἀνάλυση καὶ προέκταση είναι καὶ προβλήματα δόσονταί της ἐλληνικῆς ἐπαρχίας.

«Η Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» ἐρευνᾷ τὴν τοπικὴ ἴστορία καὶ προβληματίζει τὸν ἀναγγώστη ποὺ ἡ ψυχὴ του φλέγεται ἀπὸ ὄγκην καὶ ὄνειρο γιὰ τὴν θιατήρηση τῆς ζωῆς στὰ προγονικά του χώματα. Μὲ τὴν χάρη καὶ τὴν γοητεία τῆς Εύρυτανικῆς γῆς είναι κατάμεστες οἱ σελίδες του. Κι ἡ ἀγέραστη Ρουμελιώτικη θύμηση τοῦ ἀναγγώστη ἀναθυμάται τὸ στίχο τοῦ Κ. Κρυστάλλη:

«Πάρε με ἀπάνω στὰ δουγά,
τι θὰ μέ φάνε ὁ κάμπος!»

Σᾶς συγχαίρω γιὰ τὴ δημιουργικὴ παρουσία τοῦ Συλλόγου σας στὸν κοινωνικὸ καὶ πνευματικὸ χῶρο τῆς Εύρυτανίας. «Ἡ ἔκδοση τοῦ περιοδικοῦ σας προσφέρει ἀρ-

ΓΙΑ ΤΗ ΣΧΟΛΗ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ

Τεῦ κ. ΠΑΝΟΥ Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

B'

Σὲ συγέχεια μελέτης μου γιὰ τὴ Σχολὴ Καρπενησίου καὶ τὴν ἐπανασύστασή της τὸ 1821, ποὺ δημοσιεύθηκε στὸ ὑπ' ἀριθ. 13-14 Ἰουνίου 1974 φύλλο τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ» - Εύρυτανίας, παρασέτω σήμερα μερικὰ ἔγγραφα καὶ στοιχεῖα σχετικὰ μὲ τὴν ἐπανασύ-

σταση καὶ λειτουργία τῆς ἐν λόγῳ Σχολῆς. Αὕτα φέρονται στὸ φῶς τῆς δημοσιότητος γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὸν κώδικα τῆς Σχολῆς, ποὺ ἔγραψε ὁ Καρπενησίωντος λόγιος Γεώργιος Ἀναγγώστης Δ. Ἰατρίδης. Ο κώδικας αὐτός, μὲ αὖξ. ἀριθ. 242, φυλάσσεται στὰ Γενικὰ Ἀρχεῖα τοῦ Κράτους⁽¹⁾. (Κώδ. φύλ. 8α (σελ. 15).

1. ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΙΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΕΡΑΝΟΥ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΗΣ ΣΧΟΛΗΣ

«Ἴσον τῆς πρεκτηρύζεως περὶ τῆς ἐν Καρπενησίῳ ανασταθησομένης ἐλλονικῆς σχολῆς / καὶ τῶν χρημάτων καὶ βιβλίων, δῶν εἰς ἔκπατος ἀφιεροῖ.

Τὸ τῆς παιδείας καὶ μαθήσεως θεοδώρητον χρῆμα, ὅτι ὑπερβαίνει ἀσυγκρίτικος ὅλος / τὰ ἐν τῷ παρόντι ἔιψι διμολογούμενα παρ' ἀνθρώποις ἀγαθά, παρὰ πᾶσι τοῖς εὖ φρονοῦσιν / ἀγαπτιρρήτως διμολογεῖται. Διότι εἴγαι κοσμότης ψυχῆς, καὶ νοῦς τελειότης καὶ ἀγαθὸν ἄ / συλον, συμπαραμένον ἀναφαίρετον εἰς ὅσους ἀπαξ αὐτὸς μετὰ πόνων ἐκτήσαντο. Καὶ / οὐ μόνον περὶ τὰ θεῖα κάλλη τῶν νοῦν ἀναπτεροῖ, καὶ μύστην ἀποφαίγει ὑπερφυῶν / καὶ ἀρρήτων πραγμάτων, καὶ νοημάτων, εἰς ὅσα δύναται γὰ ἐπιβάλῃ ἡ ἀνθρωπί / νη διάγοια, ἀλλὰ 5 πᾶσι τοῖς εὖ φρονοῦσιν / ἀγαπτιρρήτων τὸν ἀνθρωπὸν ἀπεργάζεται. / Τούτου χάριν καὶ δοσοὶ ἐποιωφδήποτε τρόπῳ εἰς τὰ πρὸς σύστασιν τε καὶ αὔξησιν τοῦ πολυτυμήτου χρήματος τούτου ἐνθέριμως, καὶ μετὰ ζήλου συεργοῦσι, καὶ τὴν περὶ τὰ κρείτ/τω μεταρρύθμισιν αὐτοῦ σπουδάζουσι μεγάλων ὅντος ἀγτιμισθιῶν, καὶ ἐπαίγων, παρότε θεῷ καὶ ἀγθρώποις, ἐπάξιοι κρίγονται. /

Ἐπειδὴ τοίνυν καὶ ἐν τῇ ἡμετέρᾳ ταύτῃ πατρίδι, τῇ πολιτείᾳ, φαμέν, τοῦ / Καρπενησίου, πάλαι μὲν ἦν συσταθεῖσα κοινὴ σχολὴ τῶν Ἐλληνικῶν μαθημάτων, ἔνθα / συντρέχοντες οἱ γέοι, ἡμεδαποὶ τε καὶ ἀλλοδαποί, τὰ τῆς παιδείας ἥρούντο δαψιλῶς/ζωηρότατα γάμματα, μέχρι καὶ αὐτῶν τῶν καθ' ἡμᾶς 10 20 25 πόρων, μὴ οὖσα ὅμως / χρηματικῶς πεπροικισμένη, ἀλλὰ τῶν κατὰ καιροὺς ἐν αὐτῇ σχολαρχούγων, παρὰ τῆς / κοινότητος τῆς πολιτείας λαμβανόγων τὸν ἐτήσιον τῆς αὐτῶν σχολαρχίας μισθόν, κακεῖνον / πάνυ δλίγον καὶ, δοσοὶ μόλις ἥρκει ἐν ἐκείνῃ τῇ τῶν ἀναγνώσιων ἀπάντων ἀφθού / α τῶν παρελθόντων καιρῶν, καὶ μάλιστα εἰς διδασκάλους ἡμεδαπούς, καὶ ἐξ / ἄλλων διπωρεούν πόρων ἀποφερομένους πρὸς ζωάρκειαν, ἥτοι βέβαια ἀσύστατος τῷ ὅντι, καὶ /

κατὰ γιὰ μὰ σωστὴ ἴστορικὴ Εύρυτανικὴ αὐτοσυγειδησία. Κάθε καινούργιο τεῦχος σου καὶ μὰ ἀποκάλυψῃ γιὰ τὴν Εύρυτανία καὶ ἰδιαίτερα γιὰ τὴ γενέτειρα τοῦ Νεομάρτυρος Γερασίμου, τὸ μαγευτικὸ Μεγάλο Χωριό.

Σᾶς εὐχομαι πολλὰ χρόνια νὰ μᾶς δι-

δετε τὸν Εύρυτανικὸ ἀγέρα ἀπ' τὶς σελίδες τῆς ἀγαπητῆς μας «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ», γιατὶ εἴναι ἔνα δῶρο ποὺ στυλώνει τὸν ἀνθρωπὸ καὶ τὸν σύγδεει μὲ τὶς προγονικές ἴστορικές ρίζες του.

Μὲ Ρουμελιώτικους χαιρετισμούς
Θ. ΤΑΚΗΣ ΛΑΤΙΝΑΣ

ἀστερέωτος καὶ πρὸς καιρὸν μόνον ἀκμάζουσα, καὶ πάντοτε τὴν παντελῆ πτῶσιν,
καὶ / ἐκρῖψιν αὐτῆς ἐκ τῆς τυχούσης αἰτίας ἐπαπειλοῦσα. Ὁπερ καὶ γιγόρε-
νον ἥδη / πραγματικῶς, πάντας τούς, δοσὶ φιλοπάτριδες ἐξ ἡμῶν, φιλογενεῖς τε
καὶ φιλό/μουσοι, καιρίως ἐλύπησεν· ἐπειδὴ γὰρ ὁ ἐν αὐτῇ ἐσχάτως σχολαρχής
30 ἐλ/λογιμώτατος ἐν Διδασκάλοις, καὶ ἐν Ἱερεῦσιν αἰδεσιμώτατος ἄγιος Οἰκονόμος
πατήρ / κύρ Πέτρος, ὅστις πρὸ τριάκοντα σχεδὸν ἐγιαυτῶν, ἀγαθὴ τύχῃ, εἰς τὴν
ἥμε/τέραν ταῦτην πατρίδα ἐπιδημήσας, καὶ ταῦτην ἀγτὶ τῆς ἴδιας Ἰθάκης αἴρε-
τισά/μενος ἔγημέ τε καὶ ἐτεκνοποιήσατο ἐν αὐτῇ, Ἱερεύς τε καὶ οἰκονόμος αὐτῆς/
Ἄξιοπρεπῶς προεχρίσθη, καὶ τῆς σχολῆς φιλοπόγως καὶ ἐπωφελῶς ἐπὶ τριάκοντα/
35 ἔτεσι προέστη, καὶ πόνοις ἀτρύτοις, καὶ ἐπιμελείᾳ συντόνῳ τοὺς ἐπὶ μαθήσει αὐ/τῷ προσχωρήσαντας πάντας, κατά γε τὸ ἑγχωροῦ ἐκάστῳ, τῷ τῆς παιδείας φω/τὶ
τὸν κατεφύτισε, καὶ εὐσεβέσι διδασκαλίαις, καὶ τῷ καθ' ἐμποτὸν ὑποδείγματι τὰ/ἥθη αὐτῶν εἰς τὸ κοσμιώτερον μετερρύθμισε, διὰ τε μετριότητα τρόπου, καὶ μὲ/τὴν / διλιγάρκειαν δίου, καὶ μετὰ πατρικῆς στοργῆς τῇ ἡμετέρᾳ πατρίδι προ-
40 διακεί/σθαι, διὰ τοσούτων χρόνων τῇ διλιγότητι τοῦ ἀπὸ ἀρχῆς προσδιοισθέντος
αὐτῷ ἐτησίου μι/σθιοῦ διέμειγεν ἐξαρκούμενος. Δαιμών ἀγαθός, καὶ κοινὸς εὐερ-
γέτης τῆς πατρίδος / ἀγαγραφόμενος, καὶ παρὰ πάντων ἵσα καὶ πατρὶ κατὰ
πάντα δικαίου λόγου τιμώμενός τε, καὶ σεβαζόμενος ἥδη τῇ τῆς ἡλικίας πα-
ροκτῆ καταπιεζόμενος καὶ ταῖς ἀπὸ (φύλ. 86 κώδικος) τοῦ γῆρατος ἀσθε-
45 νίαις κατατρυχόμενος, εἰς τὰς δηποτὰς μέρας μέρος συνήργησεν, ὡς μὴ ὄφειλε,
καὶ / ἡ τῶν φιλτάτων αὐτῷ, ἥδη ἐσχάτως ὑπὸ πανώλης ἀποθολή, καὶ μη-
κέτι ἀντέχων δυνάμενος / πρὸς τοὺς ἀπαιτουμένους τῆς παραδόσεως κόπους,
παρηγήσατο τὴν διδάσκαλίαν (²). Ἰδιάσας καθ' / ἐμπότνη, καὶ περισταλεῖς
πρὸς μόνην θεραπείαν τοῦ καταδύοντος αὐτοῦ γηρατείου, ἔλαβε πέ / ρας καὶ
50 ἡ διάρκεια τῆς σχολῆς, ἀπει μηκέτι δύναμιν ἔχοντος τοῦ κοινοῦ τῆς πατρίδος /
διὰ τε τὴν δυστυχίαν καὶ ἰστεγότητα τῶν ἐνεστώτων καιρῶν, καὶ τὴν, ἦν ἐδοκί-
μασεν ἥδη / ἐσχάτως ὑπὸ τῆς πανώλης μεγίστην ζημίαν, μετακαλέσασθαι ἀλ-
λογίου διδάσκαλον, ἐπὶ / μισθῷ ἀδροτέρῳ, οἷον συνειθίζουσι γὰλ λαμβάνωσιν εἰς
τοὺς παρόντας καιρούς, οἱ κατὰ / διαφόρους τόπους σχολαρχοῦντες διδάσκαλοι.
55 Καθορῶντες τοίνυν αὐτοὶ τὴν μὲν σχολήν, / ἐξ ἣς τοῦ τῆς παιδείας ἀκρω,
φασί, διακτύλω ἐγεύθημεν μέλιτος ἔρημον, τὴν δὲ / ἡμετέραν πατρίδα, πόλιν
Ἐλληνίδα, ἐν ᾧ ἀπανταχοῦ ὁ τῆς παιδείας ἔρως, οἴη / τις φιλόξενος θύθη, καὶ
πᾶσα πόλις, καὶ κωμόπολις, καὶ χώρα σὲ πρότερον μήδη / εἰπερ εἰσιγ ἐν τοῖς
οὖσιν ἐλληνικὰ μαθήματα γινώσκουσα τὸ παράπαν, φιλοτίμως / ἔχουσι πρὸς
60 ἀλλήλας, περὶ συστάσεως τε, καὶ συγκροτήσεως καὶ ἐπὶ τὸ κρείττον δελτιώ /
σεως τῶν ἐν αὐταῖς ἐλληνικῶν σχολείων, αὐτὴν μόνην ἀποδεβληκυῖαν τὸν τῆς
σχολῆς / ἀρχαῖον καλλωπισμόν, τὸ μόνον αὐτῆς καύχημα, τὸν κολοσφῶν τῶν
ἐμποτῆς ἀγα / θῶν, καὶ μηφέροντες μὲν τὸ δυστύχημα, μὴ ὅντες δὲ ἕκαστοι αὐ-
τοὶ καθ' ἐμπότνης / τὸ κακὸν ἱσασθαι, καὶ ἀρκοῦσαν ἐκδοθῆναι τῇ φιλτάτῃ
65 πατρίδι τὴν θεραπείαν, ἐ / γνωμεν, θεού συνεργοῦντός τε καὶ προηγουμένου
ὄπως καὶ αὐτοὶ τὴν κατὰ μέρδε / ἔκαστος δυνατῆν διηθειαν συνεισφέρωμεν
καὶ πρὸς τοὺς ἀπανταχοῦ ἡμετέρους τε καὶ πα / τριώτας, καὶ λοιποὺς φιλέλ-
ληνάς τε καὶ φιλομούσους τὴν τῆς ἡμετέρας ταῦτης σχολῆς ἐρήμωσιν διὰ
τοῦ παρόντος κοινωσάμενοι, ἐξαιτησάμεθα τὴν παρὰ πάντων / αὐτῶν ἐκ προ-
70 αιρέσεως φιλότιμου ἐπικουρίαν, εἴπως διὰ τῆς κοινῆς ταῦτης φιλοτίμου συγ/εισφορᾶς, ἵκανῆς χρημάτων ποσότητος συναχθείσης, καὶ ταῦτης εἰς ἔν τι τῶν
κοι / νῶν ἀσφαλῶς κατατεθείσης, σχοίη τὴν ἀποχρῶσαν προτίκα ἡ ἡμετέρα
αὐτῆς σχο / λή, πρὸς τε μισθούς διδάσκαλων καὶ τὴν τῶν λοιπῶν ἀγαγκαίων
αὐτῆς δαπανῶν ἐλεύ / θέραγ ἐξοικονόμησιν, ωστε ἐμπαγῆ καὶ μόνιμον αὐτὴν
75 εἰς τὸ διηγεκές διαμένειν, / πρὸς παντοτειγὸν μὲν ὅφελος τῆς πατρίδος, ἀτέον
δὲ δόξαν, καὶ μηδίμην, καὶ ἔ/παινον (κωδ.φ.9α,σ.17) τῶν φιλοτίμων συνιστόρων

- και συγδρομητῶν, καὶ γέων αὐτῆς απητόρων, καὶ / φιλομούσων, φαμέν, πατρι-
ωτῶν τε καὶ λοιπῶν φιλελλήγων. Ἀλλὰ ταῦτα μὲν / ἐσύστερον θεοῦ θέλοντος,
κοινῇ διαγνώσει πρὸς τὸ συμφερώτερον οἰκονομηθῆσεται, / καὶ ἀσφαλῆ ἔξει
80 τὴν διευθέτησιν. Ἡδη δὲ ἐπειδὴ εἰς ἔξ ήμων τῶν περὶ τὴν ἐπα/γόρθωσιν τῆς
σχολῆς ταύτης φροντίδα καὶ σπουδὴν ποιουμένων ὑπάρχει καὶ δ πανο/σιώτα-
τος Ἱερομόναχος καὶ Γεράσιμος Προυσσοῦ, ἀγήρ τὰ τε ἄλλα θεοσεβῆς / καὶ
ἐνάρετος, Ἱεροπρεπῆς καὶ σεβάσμος, καὶ τὰ μάλιστα ἀξιέπαιγος, διὰ τόν, ὅν/
πνέει διακαέστατον ζῆλον, πρὸς σύνστασιν τε καὶ ἐπανόρθωσιν, καὶ τὴν ἐσει
85 διάρκειαν τῆς πατριωτικῆς ἡμῶν ταύτης σχολῆς, ὑπέρ ής καὶ αὐτὴν τίθησι
ψυχὴν / εὐαγγελικῶς, αὐτός τε συγεισεγκάρῳ ἐκ τῶν ἴδιων τὴν κατὰ δύνα-
μιν αὐτῷ δο/γήθειαν καὶ ἄλλους ὑπαλείφων οὐ διαλείπει τῷ καθ' ἑαυτὸν ὑπο-
δείγματι, καὶ τῇ / (φύλλο 9α κώδικος, σελ. 17) ἐγέρμψ αὐτοῦ σπουδῇ πρὸς
τὸν κοινωφελῆ τοῦτον, καὶ ψυχωφελέστατον ἔραγον' μέσον τοι/γαροῦν τὴν
90 αὐτοῦ πανοσύτητα προσβαλλέμενοι, καὶ ὑποδοχέα καὶ ταμίαν οἰκογομικῶτα-
τον / ὕμινων ψηφίσαντες, προσκαλούμεθα δι' αὐτοῦ ἐν τῇ παρούσῃ ἡμῶν
προκηρύξει πάν/τας ὑμᾶς τοὺς φιλτάτους ἡμῖν φιλοπάτριδας πατριώτας, καὶ
πάντας δοῖς φιλέλληγες, καὶ / φιλογενεῖς, καὶ φιλόμουσοι, δροίας τάξεως,
95 καὶ κατασάσεως, καὶ διαθμοῦ, καὶ δίου / τυγχάνοντες, οὐ διαλείπετε ζη-
λοῦντες καὶ διενεργοῦντες ἐπαινετῶς τὴν τοῦ γένους ἡμῶν κοι / νωφέλειαν.
“Οσοι τόινυν τέκνα ὑπάρχοντες γνήσια τῆς φιλτάτης ἡμῶν πατρίδος /
καὶ μᾶλλον δοῖς τῆς σχολῆς ταύτης τὸ δρεπελος ἀπελαύσατε, καταγοήσαντες τὸ
ἀποραίτην/τον χρέος τοῦ γά ἀποδώσητε εὐγνωμόνως τὰ γενητήρια, καὶ τρο-
φεῖα τῇ κοινῇ ἡμῶν / ταύτῃ μητρὶ σπεύσατε νὰ ἀποτίσητε εὐκαίρως τὸ ἀπα-
100 ραίτητον χρέος σας. “Οσοι γέ/γους εὐτυχήσαντος Ἑλληνικοῦ, μὲ ἐγθουσιώδη
χαρὰν ἐντυφάτε τῷ ἐγδόξῳ τῶν / Ἑλλήνων ὀγόματι, συγδράμετε ἐν μέρει
τῇ κοινῇ ἡμῶν μητρὶ, ἥτις σας δοξάζει / μεταξὺ τοσούτων εὐνομουμένων τε,
καὶ πεπαιδευμένων ἔθνων, ὅσα γνωρίζουσι τὸ / μέγα ταύτης ἀξίωμα. “Οσοι
μὴ Ἑλληνες τὴν γένεσιν, φιλέλληγες δὲ τὴν προ/αίρεσιν, μὴ ἐγδοιάσετε τὴν
105 τῆς Ἑλλάδος πολιτογραφίαν, διὰ τῆς πρὸς αὐτὴν συγδραμῆς καὶ δογθείας
σας. Φίλατοι πατριώται Ἑλληνες, μὴ ὑπομείνετε νὰ φα/γήτε μισοπάτριδες,
ἢ τὸ μετριώτερον, ἀδιάφοροι, οὕτως ἀπόγογοι τῶν ἀποθηγ/σκόγτων διὰ τὴν
δόξαν τῆς φιλοπατρίας, μᾶλλον δὲ συντρέξατε πρὸς ἔδειξιν τῆς / εὐγενείας
καὶ αὐξῆσην τῆς προπατορικῆς δόξης σας. Ἀξιοσέβαστοι φιλέλληγες, συμ/
- 110 προσμυμήθητε πάντες εἰς ἀναστήλωσιν τοῦ μεγαλοπρεποῦ ἀνδριάντος τῆς ἀθα-
νασίας / τοῦ ἐγδόξου ὁνδριατός σας. Εἰς τὸν δόποιὸν θέλει μείνη τυπωμένον
μὲ ἀγεξαλεῖ/πτους χαρακτήρας, ὁ ἐλευθέριος ἐλληνικὸς ζῆλος σας. Καὶ τὴν
μὲν ἐκ προαιρέσε/ως ὀφθονοπάροχον συνεισφοράν, δόποια ἀν ἥγη ἐκάστου, εἴτε
εἰς χρήματα, ἢ καὶ δι/θλία, θέλετε ἐγχειρήσει κατὰ μέρος ἔκαστος τῷ διαλη-
115 φθέντι πανοσιωτάτῳ χυρίῳ/Γερασίμῳ ἢ εἰς τὴν ἐγυπόγραφον δρτιγέαν τῆς αὐτοῦ
πανοσιότητος. Τὴν δὲ / ποσότητα καὶ ποιότητα τῶν διδομένων, θέλει καταγρά-
ψει ἔκαστος ἰδιοχείρως ἐν τῷ / παρόγιτι, σύν τῇ ὑπογραφῇ τοῦ ἴδιου ἀξιοτι-
μήτου αὐτοῦ ὁνδριατος, ὃς καὶ ἡμεῖς / παρομοίως ὑπογραφόμεθα, ὅπως καὶ ἐν
τῷ κώδικι τῆς σχολῆς ἀπαραλλάκτως οὐ τε ἀφιερωταὶ καταστρωθῶσι, καὶ
120 τὰ ἀφιερώματα εἰς ἀΐδιον ὑμῶν μνημόσυνον/. Τὰ δὲ συγαχθέντα μετὰ τὴν
Ἑληνη συγκομιδὴν τῆς δλοκλήρου ποσότητος, θεοῦ συγεργοῦντος, καὶ τοῦ πα-
τριωτικοῦ ἡμῶν ζῆλου καθοδηγοῦντος, κατὰ τὴν ὑπαγόρευσιν / τοῦ συμφέ-
ροντος, θέλομεν οἰκονομῆσει, πρὸς ἀνόρθωσιν καὶ στερέωσιν, καὶ ἐπὶ / τὰ κρείτ-
τω μεταρρύθμισιν, καὶ μόνιμον καὶ διηγεκῆ τὴν διάρκειαν τῆς ημετέρας /
125 ταύτης σχολῆς, εἰς κοινὸν δφελος τῶν εἰς αὐτὴν συγτρεχόγτων, μνημόσυνον
ἢ / αἰώνιον/τῶν ἐπὶ τούτῳ συγδραμόγτων, καὶ δόξαν θεοῦ τοῦ τῷ ἀγαθοερ-
νειῶν μι/σθαποδότου, παρ' οὐ καὶ εἴητε ὅγιαίνοντες, καὶ πανευημεροῦντες ἐν

πάση εύημερίας ἀκρότητι. τό „αωις’ Σεπτεμβρίου κς’ / (=1816 Σεπτεμ. 26)
δ Φαρσάλων Δαμασκηνὸς ἐκ Καρπενησίου ἀφιεροῦ γρ. 1500
δ αὐτὸς διβλία προσήκουσα τῇ Σχολῇ κατὰ τὸν κατάλογον τόμους 120.—».

“Τοτερα ἀπὸ τῇ χρονολογίᾳ κάποια ἄλλη γραφὴ ἀναφέρει ὅτι «δ φαρσάλων
δὲν ἔδωσε σύτε ὁδολόν, μόγο μερικὰ διβλία: 1819 Σεπτεμ. λ’—».

Ἐπίσης στὸ τέλος τοῦ φύλλου 86 ἀναγράφεται τὸ ἔξῆς σημείωμα:
«δικτύῳ ὕδωρ ἐκομίσαμεν, δηλαδὴ παρὰ Γερασίμου ὀποκτησάμεθα οὐδέν».

Στὴ συγένειά του στήν ἔσω σελ. 18, ἥτοι στὸ φύλ. 96 τοῦ κώδικα, ὧπου τὸ
ἐπόμενο σημείωμα γιὰ τὸν ἔργον, ἀναφέρονται τὰ ἔξης: ..

«Τὰ 2500 γρόσια⁽³⁾, ἀπερ λέγουσιν, ἔλεος εἶναι Γεωργίου καὶ Κώνσταί εἶναι
καὶ ἔτι δύο χιλιάδες / γρόσια⁽⁴⁾ τοῦ Ἀθανασίου Φούρλα καὶ ζητᾶ δ Γεράσιμος
τὰ μερικὰ διὰ ἔξοδά του.

Ο Λιτζᾶς καὶ Ἄγραφων Δοσίθεος ἔτους 1816 Ιουλίου	γρόσ. 500
Τὸ μοναστήριον τοῦ Προυσσοῦ	» 500/
Ο ἐκ τοῦ αὐτοῦ μοναστηρίου Γεράσιμος ἵερομόναχος	» 500/
Ἀπὸ κοινὸν ἔλεος δάνεια εἰς τὸν ἄγιον Τάφον (1819 Ιουλίου)	» 2500/
Ἀπὸ τὴν Κοινότητα τοῦ Βιλαστίου ὅλου τοῦ Καρπενησίου	» 1125
Ἀπὸ Ἀθανάσιου Φούρλαν ἐξ Ἅγ. Ἀγδρέου καὶ εἰς Βλαχίαν εἰς τὸ ἄγιοταφίτικο / δαγειτημένα ἀπὸ τὰ ὄποια ζητᾶ δ Γεράσιμος τὰ ἔξοδά του εἶναι ⁽⁴⁾	γρ. 2000/
	γρ. 7125»

Προστίθεται ἀπὸ ἄλλο χέρι, γιατὶ ἔχει διαφορετικὸ χαρακτῆρα τὸ γράψιμο
καὶ τούτη ἡ πληροφορία:

«Εἴσετι ἀφιεροῦ δ ἱερομόναχος κύριος Γεράσιμος ἐκ τοῦ κεφα/λαῖου
τῶν ὑπὸ διεῖλει αὐτῷ τὸ κοινὸν τοῦ ἄγιου Τάφου γράσια τέσ/σαρας
χιλιάδας πεντακόσια

» 4500».

Σὲ ἄλλο σημείωμά μας θὰ παρουσιάσουμε τὰ συστατικὰ γράμματα τοῦ Πατριαρχείου γιὰ τὴν ἐπιτυχία τοῦ ἔργουν, μὲ τὰ χρήματα τοῦ ὄποιου θὰ λειτουργοῦσε ἡ νέα Σχολή, δεδομένου ὅτι ἡ ἔνδοξη παλαιά, διπλερα ἀπὸ τὸ θάγατο τοῦ Παπαπέτρου τοῦ Ἰθακήσιου⁽⁵⁾, ἐπεσε σὲ παρακμή. Ἀλλὰ στὴ μέριμνα γιὰ τὴν ἔδρυση τῆς Σχολῆς ἀρχισε καὶ ἡ προσφορὰ

διβλίων γιὰ τὴν κατάρτιση σχολικῆς διδολισθήκης. Ἔτσι, διέπουμε τὸν Καρπενησιώτη ἐπίσκοπο Φαρσάλων Δαμασκηνὸν γὰρ δωρίζῃ τὰ παρακάτω διβλία του στὴ σχολικὴ αὐτὴ διδολισθήκη. Παραθέτουμε τὸ σχετικὸ κατάλογο τῆς δωρεᾶς του ὃς ἔχει στὴ σελ. 6 τοῦ κώδικα τῆς Σχολῆς.
(Κώδ. ΓΑΚ 242 σ. 6).

2. «Κατάλογος τῶν διβλίων, ἀτινοὶ ἀφιερῶνται / παρὰ τοῦ Ἅγιου Φωρσάλων κυρίου
Δαμασκηνοῦ / τοῦ ἐκ Καρπενησίου. εἰς τὴν πατριωτικὴν αὐτοῦ ἐλληνικὴν Σχολήν

α) Τὰ σταλέντα

- 3: Βιβλία φιλοσοφικῆς σειρᾶς τοῦ Κούμα.
1: Ἰδρυσις Ἡλιοδώρου.
1: Τόμος τρόπαιον Σεργίου.
1: Τόμος Ἀσκητικὸ τοῦ μεγάλου Βασιλείου.

1: Ἐπιστολάριον Συγεσίου.

1: Ἀρριανός.

1: Ξενοφῶν.

1: Ἀρμογία δριστική.

1: Ὁρθόδοξος διμολογία.

1: Εξηγήσεις Ἐπιστολῶν Συγεσίου.

- 2: Ἀριθμητικῆς τε καὶ "Ἀλγεδρᾶς.
 1: Μεταφυσική χειρόγραφος.
 1: Γεωγραφία Καπλάνη.
 1: Τόμος περὶ ἑλλείψεως.
 1: Γράμμα Καραϊωάγγου.
 1: Λογική Κορυδαλέως.
 2: Τόμοι Θεοκυδίδου.
 1: Τόμος ἐπιστολές Κομπαγίονη.
 1: Τόμος χειρόγραφος Θεματογραφία.
 1: Λεξικὸν Ἰταλικόν.
 1: Ὁρθόδοξος ὑμινδός.
 1: Τόμος Ἀλιαγοῦ στρατήγημα Πολυαίρου.
 1: Τόμος χειρόγραφος μαθηματικῶν.
 1: Τόμος Αἰσχύλου τοῦ ποιητοῦ.
 1: Γραμματικὴ Ἰταλική.
 1: Ρητορικὴ Ἀθανασίου Παρείου.
 1: Τόμος Ἐγχειρίδιον Νικοδήμου.
 1: Τόμος Ιερογραφικὴ ἀρμονία.
 2: Τόμοι Ἐξηγ. — Χρυσ. εἰς Προφήτην Ἡσαΐα.
 1: Τόμος Σειρὰ Πατέρων εἰς τὸν Ἰώθ.
 2: Τόμοι Ὁμήρου Ὁδύσσεια.
 1: Τόμος Σύμμικτος Ἰστορία.
 1: Κεντραγάρικον τοῦ Ἱεροῦ Αὐγούστιου.
 6) "Οσικ μένισται παρὰ τῇ πανιερόστητῇ
τῷ εἰς χρῆσιν.
 1: Λεξικὸν Βαριγοῦ (;)
 2: Μεταμορφώσεις Ὅδηδίου.
 1: Μηνιάτης.
 2: Κυριακοδρόμια Θεοτόκου (Θεοτόκη)
 1: Γεωγραφία Μελετίου.
 1: Στιχηρὰ Γέρμανοῦ, Νέων Πατρῶν.
 1: Ιεροτελεστίας τοῦ Εὐγενίου.
 1: Κορνήλιος Νέπως.
 2: Γενικῆς Ἰστορίας Μηλιώτου.
 1: Ἀληθῆς Εὐδαιμονία.
 1: Ηγδαλίου μέγα.
 1: Ἀφορισμοὶ Ἰπποκράτους.
 1: 8ος τόμος Ἐκκλησιαστικῆς Ἰστορίας.
 2: Φιλόδεος ἀδδολεσχία.
 1: Γεωγραφία Θεοτόκη.
 1: Ἐπιστολάριον Γορδίου.
 2: Χειρόγρ. βιβλία μαθημάτων.
 2: Τύχη Τηλεμάχου.
 2: Ὁμήρου Ἰλιάς.
 1: Ἡρωδιανός.
 1: Λογική Ψαλίδα.
 1: Φυσικὴ τοῦ Ρήγα.
 1: Γραμματικὴ Λασινική.

- 1: Ἐπιστολάρι : μήλια
 4: Σποιχεῖα φιλοσοφίας Σοσσίου (;)
 1: Ξεγοφῶντος ἀποιμημανεύματα.
 1: Ιερογραφικὴ ἀρμονία.
 1: Ἐπιστολαὶ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου.
 1: Βιβλίον εἰς τὴν Ἐπταήμερον.
 1: Βιβλίον περὶ Ἀθανασίας Εὐγενίου.
 1: Γραμματικὴ μουσικῆς.
 1: Θεόγνιδος γνώμη.
 1: μέγα ἵστον ἔξηγητόν.
 3: Ἰστορία: Ἐλλάδος.
 2: Τόμοι Ψαλτικῆς.
 2: Κορνήλιος Ἰωάσαφ.
 1: Γεωγραφία Κωνσταντᾶ.
 1: Διαιτητικὴ Κωνσταντίνου Καστορέου.
 1: Διογένης Λαέρτιος
 3: Ἀπαντα Βρυεννίου.
 1: Εὐαγγελικὴ σάλπιγξ.
 1: Ἐξήγησις ἀποστόλου.
 1: Πρόδρομος ἐλληνικῆς διδασκοθήκης.
 1: Ἀρχαιολογία Ἐλλήνων.
 1: Ἀπορθεματάριον.
 1: Παλαιὰ διαθήκη μὲ τὴν θήκην της.
 1: Ήέτρα σκαδάλου.
 1: Ἐγγειρίδιον Ἰατροῦ Χαιρέτη.
 1: Ἐγχειρίδιον χριστιανικῆς ἀπολογίας.
 1: Γυωμικὸν Ἀρμενοπούλου
 1: Ρητορικὴ Οἰκονόμου Τζαρτζάνης.
 3: Τόμοι τοῦ Κούρα Ἀγάθωνος.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

1. Περιγραφὴ καὶ περιεχόμενα τοῦ κώδικα
ἀὗτοῦ μὲ μερικὲς ἔνθυμησίες, ἐδημοσίεψε ὁ κ.
ΑΘ. Διαιμαντῆς στὴν "Ἐπετηρίδα τῆς Ἐπαί-
ριας Στερεοελλαδικῶν μελετῶν" τ. Β' Ἀθῆναι
1969-1970 σ. 281-296 μὲ τὸν τίτλο «Κῶδιξ
Ἰατροίδου». Ἐπίσης περιληπτικὴ περιγραφὴ τοῦ
ἐν λόγῳ κώδικος, ὁ γράμμων σὲ δημοσίευμά του
«ἄγνωστα ἐπιγράμματα τοῦ Παναγ. Παλαμᾶ
στέ π. «Νέα Ἐστία» 15.6.1969 σ. 799.
 2. Οἱ 10ακήσιοι Παπαπέτρος ἥτο παπᾶς οἰ-
κονόμος. Γεννήθηκε ἡ 1750 στὴν Ἰθάκη. Ἐ-
σπεύσας στὴν Σμύρνη καὶ στὸ Μεσολόγγι: Ἀ-
πό τοῦ 1784-1814 ἀνέλαβε τὴν διεύθυνση τῆς
Σχολῆς Καρπενηγοῦ ὅπου εἰργάσθη γόνιμα καὶ
εὐδαίμονα ἐπὶ 30ετίαν. Πέθανε στὶς 5.1.1819
καὶ ἐτάφη στὸ Καρπενήσι (Φύλλο 2ο τοῦ κώ-
δικα τῆς Σχολῆς). Θεωρεῖται ὡς ἄξιος συνεχι-
στῆς τοῦ ἔργου τοῦ ἰδουτοῦ τῆς Σχολῆς Καρπε-
νηγοῦ καὶ μεγάλου Διδασκάλου τοῦ Γένους Εὐ-
γένιου Γιαννούλη τοῦ Αίτωλοῦ. Ἐκτὸς τοῦ ἐκ-
παιδευτικοῦ αὐτοῦ ἔργου, ὁ 10ακήσιος ἔγραψε
σὲ γλώσσα ἀρχαίουσα καὶ ἀρκετὲς ἐπιστολές
οὲ διαφόρους, μερικές ὅποιες περιέχουν-

**ΜΗΤΡΩΟΝ ΤΩΝ ΑΡΡΕΝΩΝ
ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΟΣ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ
ΤΟΥ ΝΟΜΟΥ ΑΙΓΑΙΟΥ ΛΑΖΑΡΝΑΙΑΣ**

Κατάστιθεν ενημένων των Νόμων ΔΝΖ'

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

- 1837 Κατής Ἰωάννης τοῦ Κωνσταντίνου (μικρογεωργοκηνοτρόφος καὶ πλανόδιος ὄργανοπαίκτης — Γκάντα).
- Σταθόπουλος Ἰωάννης τοῦ Εὐσταθίου (ἐμποροκτηματίας).
- 1839 Κύριος Κωνσταντίνος τοῦ Ἀθανασίου (κτηματίας).
- Μαργαριτόπουλος Ἰωάννης τοῦ Νικολάου (Μετανάστης - Κων/πολις — ἐμποροκτηματίας).
- Τέμενος Ἰωάννης τοῦ Δημητρίου (κτηματίας, προύχων τοῦ χωριοῦ).
- 1840 Γιαννάκος Ἰωάννης τοῦ Γεωργίου (μετανάστης - Κων/πολις — κτηματίας).
- 1842 Καρβέλης Ἀθανάσιος τοῦ Γεωργίου (γεωργοκηνοτρόφος).
- Μπουράζος Ἀριστοτέλης τοῦ Ἰωάννου (Μετανάστης - Κων/πολις — κτηματίας)
- Τουλούπας Ζαχαρίας τοῦ Ἰωάννου (Μετανάστης - Κων/πολις — ἐμποροκτηματίας — «Ο κατοκενάς διὰ πρώτην φοράν τὴν γέφυραν εἰς «Πλατανά» — «Ἄγιον Ιωαννού» δι' ἔξδων του).
- 1844 Μορίκης Βασίλειος τοῦ Χαραλάμπους (Βιοτέχνης σαγματοποιός).
- 1846 Συντάρας Κωνσταντίνος τοῦ Ἰωάννου Μετανάστης - Κων/πολις — κτηματίας) Χασκόπουλος Εδθύμιος τοῦ Γεωργίου (μιλωθόρδος).
- 1847 Λιδοίς Χαράλαμπος τοῦ Δημητρίου (Μετανάστης - Κων/πολις — ἐμποροκτηματίας).
- 1848 Ἀραπογιάννης Κωνσταντίνος τοῦ Νικολάου (Μετανάστης - Κων/πολις — ἐμποροκτηματίας).
- Βονόρτας Γεώργιος τοῦ Ἰωάννου (κτηνοτρόφος, ἐμπειρικὸς χειρουργός).
- Μπουράζος Μαθιαλός τοῦ Ἰωάννου (Με-

ται στὸν κώδικα τῆς Σχολῆς Καρπενησιοῦ κατ' ἀντινομὴν Γεωργίου - Ἀναγνώστη Δ. Πατούδη (Βλ. Ρ. Ι. Β ασιλείου. «Ἰθακήσιος Πέτρος» στὴ Θοησκευτικὴ καὶ Ἡθικὴ Βγγκυλοπαιίδεια» Ἀθῆναι 1965 τ. 6ος σ. 857.

3. Πρόκειται γιὰ τὰ ἀμέσως πιὸ κάτω ἀναφερόμενα 2500 γρόσια «ἀπὸ κοινὸν ἔλεος δάνειαν τῷ Ηπαινογίῳ Τάσουν:

4. Ἀφοροῦν τὴν ἴδια πεωπτικὴν τοῦ Φούρλα:

ΠΑΝΟΣ Ι. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ

τανάστης - Κων/πολις — μεγαλοκτηματίας).

Παπακωνσταντίνου Χαράλαμπος τοῦ Κωνσταντίνου, Ἱερεὺς - ἐψημέριος τοῦ χωρίου μας.

Παλιούρας Βασίλειος τοῦ Νικολάου (ἰδιοκτήτης Χανίου — Συνοικ. Γαῦρος). Σκοτίδας Κωνσταντίνος τοῦ Ἰωάννου (Μετανάστης - Κων/πολις — ἐπαγγελματίας εἰς ἰδιόκτητον κατάστημα εἰς Κων/πολιν, διατηρῶν καὶ τὴν πατρικὴν κτηνοτροφίαν εἰς Μεγάλο Χωριό).

Ταπάπαλος Νικόλαος τοῦ Ἀθανασίου (γεωργός, ὑδρονομεὺς καὶ θουκόλος τοῦ Χωριοῦ).

Ψημάδης Ἀθανάσιος τοῦ Ἰωάννου (Μετανάστης Κων/πολις — ἴδ. ὑπάλληλος — μιλεργάτης, ἀποβιώσας εἰς Κων/πολιν) Γαρδίλης Δημήτριος τοῦ Ἰωάννου (κτηνοτρόφος).

1849 Λιάτσιος Ἰωάννης τοῦ Νικολάου (γεωργός).

1850 Παπαδημητρίου ἦ Άλαρίσος Κωνσταντίνος τοῦ Δημητρίου (Μετανάστης Κωνσταντίνοις πολις — Κτηματίας καὶ φάλτης τοῦ χωριοῦ).

Τσιρός Γεώργιος τοῦ Δημητρίου (γεωργός, ἀπεβίωσε νέος).

Διαμαντόπουλος Νικόλαος τοῦ Γεωργίου (γεωργός — κτηνοτρόφος) (Τρέλλας).

1851 Κόκοτος Ἀθανάσιος τοῦ Ἰωάννου (ἢ Σιάτρας), μετανάστης - Κων/πολις καὶ Ἀμερικῆς, κτηματίας, ἴδιοκτ. Χανίου Γαῦρος).

Κατσιγιάννης Ἰωάννης τοῦ Κωνσταντίνου (Βιοτέχνης - Λαναράς).

Καναράς Ἀθανάσιος τοῦ Ἰωάννου (Μετανάστης - Κων/πολις — Κτηματίας)

Μπουράζος Κωνσταντίνος τοῦ Ἰωάννου, (Μετανάστης - Κων/πολις — κτηματίας) 1852 Ἀγαγνωστόπουλος Παντολέων τοῦ Δημητρίου, (Μετανάστης — Κων/πολις — κτηματίας).

Ζαδός Ἰωάννης τοῦ Δημητρίου (ὑποδηματοποιὸς καὶ κτηματίας).

Καπούλας Κωνσταντίνος τοῦ Δημητρίου (γεωργός).

Λαδόπουλος Δημήτριος τοῦ Νικολάου (μετανάστης - Κων/πολις — κτηματίας)

(Συνέχεια εἰς τὴν σελ. 36)

ΚΥΠΡΟΣ

Γῆ Έλληνική

«Τούρκοι διαδήκαν. Χαλασμός. Θάγατος πέρα ώς πέρα», λέγει ὁ ποιητής. Καὶ ἡ πονεμένη Ρωμηοσύνη γνωρίζει πολὺ καλύτερα τοὺς πυκροὺς αὐτοὺς στίχους.

Μὲ ἀδελφικὸν βαθύτατον πόγον συμπάσχομεν εἰς τὴν τραγῳδίαν τῆς δοξασμένης μας Κύπρου, ποὺ ἔγινεν εἰς τὸ ἐφετεινὸν καλοκαΐτην. Ἔνας βάρβαρος ἴμπεριαλισμὸς μὲ τὴν γνωστὴν εἰς τὸ Ἐθνος μας ληστρικὴν μαγίαν τῶν Τούρκων ἔστρεψαν τὴν ἀκόρεστον δουλιμίαν των εἰς τὴν μαρτυρικήν μας Μεγαλόνησον. Εἰς τὴν Μεγαλόνησον, ὅπου πάλλει ἡ καρδιὰ τοῦ Ἐθνους καὶ συγκεντρώγονται οἱ πόθοι καὶ αἱ προσδοκίαι τῆς Φυλῆς. Εἰς τὴν Μεγαλόνησον, ὅπου ἡ Έλληνικὴ ἀρετὴ — παλαιμουμένη καὶ ὑπὸ τῶν συμμάχων τῆς! — ἔγραψε τὴν γένεν τῆς ἐποποιίαν διὰ τὸν ἀγῶνα τῆς Ἐλευθερίας.

Καὶ ὁ ἀπολογισμός; Εἶναι γνωστὸς εἰς ὅλον τὸν κόσμον: Βαρβαρότητες, ὕβρις, δουλεία, δασανιστήρια, ἔξευτελισμοί, ὅτια, δολοφονίαι καὶ ἀπέραντον προσφυγικὸν κῦμα συνθέτουν τὸ Κυπριακὸν δρᾶμα.

Μὲ τὴν «Φωνήν...» μας, ὅλοι οἱ Μεγαλοχωρῖται, ὅπως ὅλοι οἱ Ἑλληνες ἀποτίομεν φόρον βαθυτάτης τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης εἰς τὰ θύματα τῆς Τουρκικῆς βαρβαρότητος καὶ ὑποκλιγόμεθα εὐλαβῶς εἰς τοὺς Μάρτυρας καὶ Ἡρωας τοῦ γέου Κυπριακοῦ Ἐπους. Καταγγέλλομεν δὲ καὶ ήμετες εἰς ὅλον τὸν κόσμον τὴν ἀγανδρον καὶ ἴταμην ἐπίθεσιν τῶν ἐπιδρομέων «Γολιάθ» ἐγαντίον τῆς ἡρωϊκῆς μας Κύπρου· καὶ εὐχόμεθα τὴν ἀπελευθέρωσίν της, τὴν ἀγεξαρτησίαν της καὶ τὴν ἐγωμάτωσίν της μὲ τὴν Μητέρα Ἐλάδα.

Μὲ τὴν εὐκαιρίαν δημιουρεύομεν κατωτέρω συνοπτικὸν ἱστορικὸν σημειώματα περὶ τῆς Κύπρου μας, ἡ δούλια εἶναι ΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ χιλιάδες χρόνια πρὶν ἀρχίσουν γὰ γράφουν τὴν ἱστορία τους ὅλοι οἱ ἐπιδρομεῖς της καὶ οἱ φίλοι τους.

— Ἀπὸ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς: «Ο-μηρον, Παυσανίαν, Ἡρόδοτον, Στράβωνα καὶ ἄλλους, καθὼς καὶ ἀπὸ τὰς ἀγασκαφάς, ποὺ ἔγιναν κατὰ τὰς τελευταίας 8 δεκαετηρίδας εἰς τὴν Τροίαν, Μυκήνας, Τίρυνθα, Πύλον, Κύπρον, Κυωσόν, Φαιστόν καὶ ἄλλα μέρη ἀποδεικνύεται μὲ ἀπόλυτον θεοβαύτητα, ὅτι ἀπὸ τῆς λιθίνης ἐποχῆς είχον ἐγκατασταθῆ ἐις τὴν Κύπρον πανάρχαια πελασγικὰ φύλα.

Συνεπῶς:

— Ἀπὸ τοῦ 1700 π.Χ. ἡρχισεν. ἡ εἰσροή : Ἐλλήνων ἀποίκων, ποὺ πρώτηρον ἀπὸ τὰς νήσους τοῦ Αἴγαίου, τὴν Ίωνίαν, καὶ τὴν Πελοπόννησον, ὅπου μετέφερον τὸν πολιτισμόν τους καὶ τὴν γλῶσσαν.

Οἱ Κύπριοι ἔλαθον μέρος εἰς τὸν Τρωικὸν πόλεμον μὲ 50 πολεμικὰ πλοῖα.

Κατὰ τοὺς ἀρχαίους συγγραφεῖς ὁ Κύπριος λυρικὸς ποιητής Στατῖνος εἶχε συντάξει εἰς τὴν ἐλληνικὴν γλῶσσαν, εἰς ἐποχὴν πιθανῶς προγενεστέραν τοῦ Ὁμήρου, τὰ «Κύπρια ἔπη» ἀνάλογα πρὸς τὰ «Ομηρικὰ ἔπη», τῶν ὄποιων, ὅμως, τὸ κείμενο δὲν διεσώθη.

Τὸ 12ον π.Χ. αἰῶνα οἱ Κύπριοι μὲ τὴν ἐπίδρασιν τῶν Ἀχαιῶν φθάγουν εἰς τὸ ἀποκορύφωμα τοῦ πολιτισμοῦ των Ἀσσυρίων.

Τὸ 705 π.Χ. ἡ Κύπρος ἔγινε φόρον ὑποτελής εἰς τὸν βασιλέα Σαργάων τῶν Ἀσσυρίων.

Τὸ 550 π.Χ. ἡ Κύπρος ἔγινεν ὑποτε-

λήσ εις τοὺς Αἰγυπτίους.

Τὸ 498 π.Χ. ἡ Κύπρος ὑποτάσσεται εἰς τοὺς Πέρσας.

Τὸ 449 π.Χ. ὁ Ἀθηγαῖος στρατηγὸς Κίμων ἐλευθερώνει τὴν Κύπρον.

Τὸ 56 π.Χ. ὑποτάσσεται εἰς τοὺς Ρωμαίους.

Τὸ 45 μ.Χ. εἰς τὴν Κύπρον διεδόθη καὶ ἐπεκράτησεν ὁ Χριστιανισμός.

Τὸ 380 μ.Χ. ἐπὶ Μεγ. Κωνσταντίνου ὅτε διεσπάσθη τὸ Ρωμαϊκὸν κράτος, ἡ Κύπρος ἔγινε τμῆμα τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας καὶ παρέμεινε εἰς τὸ Βυζάντιον μέχρι τοῦ 1188.

Τὸ 1189 ὁ βασιλεὺς τῆς Ἀγγλίας Ριχάρδος ὁ Λεοντόκαρδος κατὰ τὴν τρίτην σταυροφορίαν κυριεύει τὴν Κύπρον καὶ τὴν πιολεῖ εἰς τὸ τάγμα τῶν Ναϊτῶν. Οὗτοι τὴν ἐπώλησαν μετὰ ἔν τοῦ Φράγκου ἵπποτην γε τε Λουζιγιάν. Εἰς τὸν Φράγκους ἡ Κύπρος μέγει ὑπόδουλος 300 ἔτη.

Τὸ 1489 κυριεύουν τὴν Κύπρον οἱ Βενετοὶ καὶ τὴν κρατοῦν μέχρι τοῦ 1570.

Τὸ 1571 κυριεύουν τὴν Κύπρον οἱ Τούρκοι, ἀφοῦ ἔσφαξαν εἰκοσι χιλιάδας Κυπρίους καὶ ἀπήγαγον δύο χιλιάδας γέους καὶ νεανίδας. Ὅπο τὸν τουρκικὸν ζυγὸν ἡ Κύπρος ἔμεινε μέχρι τὸ 1878.

Τὸ 1821 ἡ Κύπρος ἐπαγάστατε, ἀλλὰ πνίγεται ἡ ἐπαγάστασις εἰς τὸ αἷμα.

Τὸ 1878 οἱ Τούρκοι ἐπώλησαν τὴν Κύπρον εἰς τοὺς Ἀγγλους ἀγτὶ 30 χιλιάδων λιρῶν ἐτησίως.

Τὸ 1914 ἡ Ἀγγλία τὴν προσαρτᾷ ὡς κτήσιν εἰς τὴν Βρεττανικὴν αὐτοκρατορίαν.

Τὸ 1923 ἡ Τουρκία μὲ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης ἀναγνωρίζει τὴν Κύπρον ὡς κτήσιν τῆς Ἀγγλίας.

Τὸ 1925 ἡ Κύπρος γίνεται ἀγγλικὴ

Ἐκτότε τὰ γεγοότα εἶναι γνωστά, πρόσφατα καὶ ἔξευτελιστικά διὰ τοὺς Ἀγγλους, τὰς Μεγάλας Δυνάμεις, ὡς καὶ τοὺς Διεθνεῖς Ὀργανισμούς, ποὺ κόπτονται δῆθεν ὑπὲρ τῶν ἀνθρωπίων ἐλευθεριῶν καὶ τῶν ἀνθρωπίων δικαιωμάτων;;

Δέγ γνωρίζομεν πῶς θὰ ἔξειλιχθοῦν τὰ πράγματα εἰς τὴν μαρτυρικὴν μας Μεγαλόνησον, ἔως τὴν ἡμέραν ποὺ θὰ κυκλοφορήσῃ ἡ «Φωνὴ...» μας. Παρὸ ταῦτα ὅμως, ἡ Κύπρος ἥτο, εἶναι καὶ θὰ εἶναι πάντοτε ΓΗ ΕΛΛΗΝΙΚΗ! Ἡ αἵματοβαμμένη γῆ, ποὺ διεκήρυξεν εἰς διόλοκληρον τὸν κόσμον, ὅτι ἡ Χριστιανικὴ Ἐλλὰς ζῇ καὶ δρᾷ καὶ διδάσκει τὴν οἰκουμένην νὰ ἀγαπᾶ τὴν Ἐλευθερίαν, τὴν Χριστιανικὴν Πίστιν καὶ τὴν Πατρίδα.

ἀποικία.

Τὸ 1931 ἔξεγειρονται οἱ Κύπριοι κατὰ τῶν Ἀγγλῶν. Ἡ ἔξέγερσις αὐτὴ κατεπνήγη ἀπὸ τοὺς Ἀγγλους, οἱ ὄποιοι διὰ νόμου κατήργησαν ὅλας τὰς ἐλευθερίας ποὺ εἶχον ἔως τότε οἱ Κύπριοι.

Τὸν Ἱανουάριον τοῦ 1950 διεξάγεται ὁ δημοψήφισμα διὰ τὴν "Ἐγωσιν μὲ τὴν Ἐλλάδα. Ὁ πληθυσμὸς τῆς νήσου ἀγέρχεται εἰς 520.000.

"Εξ αὐτῶν 420.000 εἶναι "Ἐλληνες, οἱ ὄποις εἰσήφισαν ὅλοι "Ἐγωσιν μὲ τὴν Μητέρα, Ἐλλάδα. (87.000 εἶναι Τούρκοι καὶ 5.000 εἶναι ἀγγλοεθνοτίνοι).

Τὸ 1952 ἡ Ἐλλὰς μὲ δάσιν τὸ δημοψήφισμα τοῦτο προσφεύγει εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ ζητεῖ γὰ διθῆ εἰς τὴν Κύπρον Αὐτοδιάθεσις. Οἱ Ἀγγλοι ἀγωνίζονται νὰ πνίξουν τὴν φωνὴν τῆς ἀληθείας καὶ τὴν θέλησιν τῶν Κυπρίων.

Τὸ 1953 ἡ Ἐθναρχία τῆς Κύπρου προσφέύγει εἰς τὸν ΟΗΕ, ἀλλὰ δὲν συζητεῖται ἡ προσφυγή.

Τὸ 1954 ἡ Ἐλλὰς ζητεῖ ἀπὸ τὸν ΟΗΕ καὶ πάλιν Αὐτοδιάθεσιν, ἀλλ᾽ ὁ ΟΗΕ δὲν συζητεῖ τὸ Κυπριακόν.

Τὸ 1955 Ἐλλὰς καὶ Κύπρος καταφεύγουν εἰς τὸν ΟΗΕ, ἀλλὰ καὶ πάλιν δὲν ἔξετάζεται τὸ Κυπριακόν. Μετὰ ἀπὸ τὴν περιφρονητικὴν αὐτὴν σάσιν τοῦ ΟΗΕ οἱ Κύπριοι ἀπελπίζονται καὶ ἀρχίζουν τὸν ἀπελευθερωτικὸν ἀγῶνα, ΕΟΚΑ—Διαγενής.

Τὸ 1956 οἱ Ἀγγλοι συλλαμβάνουν τὸν Ἐθυάρχην Κύπρου Μακάριον Γ' καὶ τὸν ἔξορίζουν εἰς τὰς νήσους Σευχέλλας τοῦ Ἰνδικοῦ Ὡκεανοῦ. Τὸ "Ἐθνος ὁ διόλοκληρον ἀγανακτεῖ διὰ τὴν σύλληψιν τοῦ Ἐθυάρχου καὶ ἡ ΕΟΚΑ ἔγτείγει τὸν ἀγῶνα της.

Η ΕΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

μας βιβλίου «Εύρυτανικόν Συναξάριον», ως
ἐλαχίστην ἵεραν ἀγθοδέσμην ἐπὶ τῇ Ἱερᾶ
του μνήμῃ.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΗΜΙΑΣ ΑΓΙΟΥ ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

I. ΗΜΗΡΑΙ

α) Εἰδίκαια

1. Χειρόγραφοι κώδικες.

α) 'Ο υπ' ἀριθμ. 31 τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προυσοῦ. 'Ο κώδικς οὗτος, μεγέθους 0,15X0,12 χαρτ. XIX αἰῶνος, ἔχει φύλλα 91 καὶ φέρει τὸν κατωτέρω τίτλον'

«Ἐπιστολάριον μερικὸν τοῦ ἐν πνευματικοῖς πατράσιον οἰκιστοτάου καὶ ἐν μοναχοῖς ἀμονάχου Κυρίλλου τοῦ ἐκ τῆς Θεομητορικῆς Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Πιεροῦ τῆς κειμένης κατὰ τὰ ὥρια τῆς Ἐλλάδος», ,αωιστ' Δεκεμβρίου κ'».

'Ο κώδικς οὗτος εἰς τὰς σελ. 416—426 ἀναγράφει ἐπιστολὴν τοῦ δισιομάρτυρος πρὸς τὸν Γέροντα του Ἱεροῦ. Κύριλλον Καστανοφύλλην, πρὸ τῆς παρουσιάσεως του εἰς τὸ μαρτύριον. 'Η ἐπιστολὴ ἀποστέλλεται ἐκ Κωνσταντινουπόλεως. 'Ἐπίσης εἰς τὰς σελ. 22α—236 ἀναγράφεται ἑτέρα ἐπιστολὴ του Κυρίλλου Καστανοφύλλη πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Λιτζᾶς καὶ Ἀγράφων Δοσίθεον. 'Η ἐπιστολὴ ἀποστέλλεται ἀπὸ τὴν Ἱερᾶν Μονῆν Προυσοῦ, ἔχει δὲ πληροφορίας περὶ τοῦ Ἱεροῦ λειψάνου τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

(β) Τὰς ἐν λόγῳ ἐπιστολὰς περιέχει καὶ διητ' ἀριθ. 42 Κώδικς τῆς αὐτῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προυσοῦ. 'Ο κώδικς οὗτος, μεγέθους 0,32X0,20, τοῦ XIX αἰῶνος, περιέχει τὸ κτηματολόγιον τῆς Ἱερᾶς ταύτης Μονῆς. 'Άλλ' εἰς τὴν σελ. 833 ἀναγράφεται καὶ πάλιν ἡ ἐπιστολὴ τοῦ δισιομάρτυρος Γερασίμου πρὸς τὸν Ἱεροῦ. Κύριλλον Καστανοφύλλην. Εἰς δὲ τὴν σ. 844 κ.εξ. ἡ ἑτέρα ἐπιστολὴ του Κυρίλλου πρὸς τὸν Ἐπίσκοπον Λιτζᾶς καὶ Ἀγράφων Δοσίθεον, διποὺ γίνεται λόγος περὶ τοῦ Ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ Ὁσιομάρτυρος.

2. 'Α σ μ α τ ι κ α l 'Α κ ο λ ο υ θ i α :

α) 'Ακολουθία τοῦ Ἅγ. ἐνδόξου Ὁσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ νέου τοῦ ἐκ Μεγάλου Χωρίου Εύρυτανιας. Συνταχθεῖσα ὑπὸ Κυρίλλου Καστανοφύλλη Ἱερομονάχου καὶ Ἀναγνώστου Ἰατρίδου λογιώτάτου. Ψαλλομένη τῇ 3ῃ Ιουλίου.

Η Ακολουθία αυτή έγραψη περὶ τὰ ἔτη 1815-1822 εἰς τὴν Ιερὰν Μονὴν Ηρουσσοῦ. Μερίμνη τοῦ Συνδέσμου τῶν Μεγαλοχωριτῶν «Η ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ» ἐξεδόη τύποις ἐν Ἀθήναις διέ. Τὸ πρῶτον ἐξεδόθη τὸ ἔτος 1902 ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ν. Ταρασοπούλου, Κάνιγγος 18. Τὸ δὲ 1958 ἐξεδόθη εἰς δευτέραν κριτικὴν καὶ καλλιτεχνικὴν ἐκδόσιν ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐπιμελείᾳ πρωτοπρεσβ. Ἰωάννου Σπ. Ράμφου. Τὴν δευτέραν τούτην ἐκδόσιν, τῇ παρακλήσει ἡμῖν, ἐπεμελήθη δ. πρωτοπρεσβ. Ἰωάννης Ράμφος καὶ ἐδελτίωσεν ὥριμενα χωλαίνοντα τροπάρια δὲ Ἐμνογράφος Μοναχὸς Γεράσιμος Μικραγιαννανίτης. Ὁ ἐν λόγῳ ὑμνογράφος μὲ τὴν εὐκαιρίαν τῆς διορθώσεως τῆς Ἀκολουθίας, διαπιστώσας τὴν ἔλλειψιν τιγῶν τροπάριών συνέταξε νέα διαπιστώσας αὐτῆς. Τὰ νέα τροπάρια εἶναι τὰ ἐξῆς: Τὸ Ἀπολυτίκιον τοῦ Ἀγίου «Τοῦ Μεγάλου Χωρίου ἔνθεον ἀλάστημα...», τὸ Θεοτοκίον τῆς γ' Ὁδῆς τοῦ Κανόνος «Ἀκαταφλέκτως τέτοκας, τὸν νῦν δλιον δεσπόζοντα...», δύο Μεγαλυνάρια τοῦ Παρακλητικοῦ Κανόνος «Φύλαττε καὶ σκέπε διὰ παντὸς Γεράσιμου μάρτυρος...» καὶ «Ἀνακομισθέντων λειψάνων σῶν εἰς Μέγα Χωρίον...», ὡς καὶ τὸ εἰς τὸ τέλος τοῦ Κανόνος τούτου Τροπάριον «Πάντας τοὺς αἰτοῦντας εὐλαβῶς, τὴν σὴν προστασίαν...».

Ἡ ἐν λόγῳ Ἀκολουθία περιλαμβάνει α) Παρακλητικοῦ Κανόνα καὶ δ) Βίον καὶ Μαρτύριον τοῦ Ἐνδέκου Οσιομάρτυρος Γερασίμου τοῦ Νέου.

6) Ἐπέρα Ἀσματικὴ Ἀκολουθία, ἀγνόστου ποιητοῦ, ἀντιγραφείσα τὸ ἔτος 1897 ὑπὸ τοῦ Μοναχοῦ Ἀνατολίου, ἐκ Λευκάδος, τῆς Κουτλουμουσιανῆς Σκῆτεως τοῦ Ἀγίου Παντελεήμονος. Αὕτη περιλαμβάνει: Βίον, "Αθλησιν μετ' ἔγκωμίους καὶ 24 Οἰκους Χαιρετισμῶν πρὸς τὸν Ἀγίον Γεράσιμον.

γ) Ἐπίσης, ἔπειρα Ἀσματ. Ἀκολουθία ποιηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Ιερομονάχου Γερασίμου τῆς Σκῆτεως τῶν Ἱερῶν τὸ ἔτος 1903.

Αἱ δύο ἀνωτέρω Ἀσματ. Ἀκολουθίαι εἶναι μέχρι σήμερον ἀνέκδοτοι, κτήμα τῆς Βιβλιοθήκης τῆς Κουτλουμουσιανῆς Σκῆτεως. Ἀμφότεραι ἔργα ἀδοκίμων χειρῶν παρὰ τὴν ἐναργῆ εὐλάβειαν αὐτῶν πρὸς τὸν Οσιομάρτυρα, ἐγμονοῦν τούτον ὡς Προστάτην τῆς Σκῆτεως, ὅπου ἰσκήτεσσος μέχρι τοῦ μαρτυρίου τοῦ.

δ) Νέα πανηγυρικὴ Ἀσματ. Ἀκολουθία μετὰ Παρακλητικοῦ Κανόνος ποιηθέντα, κατ' αὐτάς, ὑπὸ τοῦ γνωστοῦ τοῖς πᾶσι δοκίμου ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας διαστολογιστάτου Ἀγιορείτου Μοναχοῦ Γερασίμου Μικραγιαννανίτου. Η ἐν λόγῳ Ἀκολουθία εὑρίσκεται εἰς κείρας ἡμῖν, ἀνέκδοτος μέχρι σήμερον ἀποτελεῖ τὴν ἀρχὴν καταρτίσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Λειμωναρίου τῶν Εδρυτάνων Ἀγίων.

ε) Οἰκοι (Χαιρετισμοὶ) εἰκοσιτέσσαρες εἰς

τὸν Ἀγίον Οσιομάρτυρα Γεράσιμου τὸν Νέον, Ποιήματα τοῦ προρρηθέντος ὑμνογράφου Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου. Οἱ ἐν λόγῳ οἰκοι ἐξεδόθησαν τύποις εἰς τὸ περιοδικόν «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ» ἀριθ. φ. 1-3, Ἀθῆναι 1971, σσ. 22-25.

στ) Ἀκολουθία τῶν Οσίων καὶ Θεοφόρων Πατέρων ἡμῖν τῶν ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρει τοῦ Ἀθω διαλαμψάντων. Ψαλλομένη τῇ Δευτέρᾳ Κυριακῇ τοῦ Ματθαίου ἡτοι: Μετὰ τὴν Κυριακὴν τῶν Ἅγιων Πάντων. Ἡ Ἀκολουθία αὐτὴ ἐξεδόθη τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ιερᾶς Κονότητος Ἀγίου Ὁρούς — Ἀθω τὸ ἔτος 1911. Εἰς τὰς σελ. 68-103 ἔπειται Ἐγκωμιαστικὸς Λόγος, διαλαμβάνων ἐν συντομίᾳ περὶ πάντων τῶν Οσίων καὶ ἄγιων Πατέρων τῶν ἐν τῷ Ἀγίῳ Ὁρει διαλαμψάντων. Τὰ περὶ τοῦ διοικητοῦ Γερασίμου ἀναφέρονται εἰς σ. 90.

ζ) Ἀκολουθία τῶν Εδρυτάνων Ἅγιων, φαλλομένη τῇ τελευταίᾳ Κυριακῇ τοῦ μηνὸς Αὐγούστου. Ἐποιήθη ἐν Ἀγίῳ Ὁρει ὑπὸ Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου ὑμνογράφου τῆς Μεγάλης τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησίας. Ἐξεδόθη ἐπιμελείᾳ τοῦ Ἀρχιμ. Δοσιθέου Ἱεροκήρυκος καὶ Ἡγουμένου τῆς Ιερᾶς Μονῆς Τατάρηνς, διαπάντας τῆς ἀδηῆς Ιερᾶς Μονῆς καὶ τύποις τοῦ ἐκδότηκοι σίκου «ΑΣΤΗΡ». Ἄλ. καὶ Ε. Παπαδημητρίου, Ἀθῆναι: 1971. Εἰς τὰς σελ. 27-51 ἔπειται Λόγος Πανηγυρικὸς εἰς τὴν Σύναξιν τῶν Ἐννέα Εδρυτάνων Ἅγιων. Τὰ περὶ τοῦ Οσιομάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου ἀναφέρονται εἰς σ. 48-51.

η) Κανὼν Παρακλητικὸς καὶ Εἰκοσιτέσσαρες Οἰκοι: εἰς τὸν Εδρυτάνας Ἅγιους, ποιηθέντες ὑπὸ τοῦ Ἀγίου Ὁρει ἐνασκούμενου Γερασίμου Μοναχοῦ Μικραγιαννανίτου, ὑμνογράφου τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας. Ἐξεδόθησαν ἐπιμελείᾳ καὶ ἀναλόμασιν τοῦ προρρηθέντος Ἱεροκήρυκος καὶ Ἡγουμένου Ἀρχιμ. Δοσιθέου καὶ τύποις «ΙΩΑΝ. ΣΟΥΚΗΣ ΚΑΙ ΣΙΑ». Ἀθῆναι: 1972.

3. Η φορορία καὶ η αριθμός εἰς

Αἱ περὶ τοῦ Οσιομάρτυρος προφορικαὶ παραδόσεις πατέρων καὶ προπατόρων Μεγαλοχωριτῶν μεταδίδονται μεταξὺ τῶν κατοίκων τοῦ Χωρίου μέχρι τῆς σήμερον.

4. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΑ ΒΙΒΑΙΑ

α) Μήναδον μην. Ιουλίου, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1967, σ. 19.

β) Μηνὸν Εὐχολόγιον, ἐκδ. Ἀποστ. Διακονίας τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1962, σ. 425, ἐνθ'. Ἀθῆναι 1962, σ. 448, 460, ἐν. Ἀθῆναι 1968, σ. 439-452.

γ) Η Θεία Λειτουργία..., ἐκδ. Ἀποστ. Διακονίας τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1962, σ. 326, ὡς καὶ εἰς τὰς ἐπομένας ἐκδόσεις αὐτῆς.

δ) Θρολόγιον τὸ Μέγα, ἐκδ. Ἀποστ. Δια-

κονίας τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1967, σ. 631 ὡς καὶ τὰς ἐπομένας ἑκάστεις αὐτῆς. Ὁρολόγιον τὸ Μέγα, ἐκδ. «ΑΣΤΗΡ», Ἀθῆναι 1973, σ. 500.

ε) Ἡμερολόγιον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, ἐκδ. Ἀποστ. Διακονίας τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1959 σ. 118, καὶ ἐφεξῆς, ἔν τε τῇ ἀγοραίᾳ μνήμῃ τοῦ Οἰκουμένης 3η Ἰουλίου καὶ ἐν τῇ τοπικῇ Ἀγιολογίᾳ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εύρυτανίας. Ἀθῆναι 1962, σ. 362.

στ) Ἐπίσης ὁ Οἰκουμένης Γεράσιμος ἀναφέρεται εἰς Ἀγιολογικοὺς Πίνακας διαφόρων ἑκάστεις «Συνεκδήμων», Μέγας καὶ ἵερος Συνέκδημος Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν 1) ἐκδ. «ΑΣΤΕΡΟΣ» Ἀθῆναι 1961, σ. 1302, 2) ἐκδ. «ΤΗΝΟΣ» ἀ.ἔ. σ. 967 καὶ 3) ἐκδ. «ΦΩΣ» ΧΕΕΝ, Ἀθῆναι 1971, σ. 976, ὡς καὶ εἰς τὴν Ἀγοραίῳ τοῦ Ἀναγνώστου» ἐκδ. τῆς Ἀποστ. Διακονίας τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, ἀ.ἔ. σ. 116.

Β. ΓΕΝΙΚΑΙ

Συναξαρισταὶ

Κ. Δουκάκη, Μέγας Συναξαριστής..., τ. Ζ', Ἀθῆναι 1893, σσ. 26-34. — Τοῦ αὐτοῦ εἰς δευτέρων ἑκάστους ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἐνάστασιν, τ. 11ος, Ἀθῆναι 1965, σσ. 8-13, ἐπιμελεῖς τοῦ Κατηγοριοῦ - Ηρωτοπρεβ. Ἀγγέλου Νησιώτη. — Ματθαίου Βίκτωρος, Μέγας Συναξαριστής τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας, τ. Ζ', Ἀθῆναι 1950, σσ. 38-44. Τοῦ αὐτοῦ δευτέρων ἑκάστους, Ἀθῆναι 1962, σσ. 42-48. — Ηεντροπτάδου Σωφρογίου, Ἀγιολόγιον, ἐκδ. Ἀποστ. Διακονίας τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, ἀ.ἔ., σ. 90. — Ιωάννου Μ. Περαντώνη, «Ἄειδον τῶν Νεομαρτύρων», Ἐκκλ. ἑκάστους τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1972, τ. Α', σσ. 96-97.

Π. ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Σπ. Λάζαρου, «Κατάλογος τῶν Κωδίκων τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Προυσοῦ» (συνταχθεὶς ὑπὸ Ιωάνν. Τέντε), ἐν τ. «Νέος Ἑλληνομήμυνος», τ. 10, Ἀθῆναι 1913, σσ. 307-308 καὶ σσ. 313-315. — Louis Petit, «Bibliographie des Acolonies Grecques». Bruxelles 1926, σ. 92. — Γρ. Νταδαρίνου καὶ Ἀνδ. Τσιπάρεα, «Ἱστορία Ἱερᾶς Μονῆς Προυσιωτίστης», ለθῆναι 1957, σσ. 79-81. — Πάνου Ι. Βασιλείου, «Ἡ Ἐπισκοπὴ Λιτεᾶς καὶ Ἀγράφων, ἐπὶ τουρκοκρατίας κλπ.», ለθῆναι 1960, σ. 138. — Ιεροδ. Δοσιθέου Προυσιώτου, «Κύριλλος Καστανοφύλλης», ἐν π. «Στερεοελλαδική Εστία», ἑτας Γ', 1962, ἀρ. φ. 17/18 σ. 217-221. — Τοῦ Αὐτοῦ ἥδη Ἀρχιμ. καὶ Ἱεροκήρυκος «Κύριλλος ὁ Καστανοφύλλης» (διησ., δρᾶσις καὶ ἀνένδοτος ἀλληλογραφία), ለ-

θῆναι 1965, σσ. 9, 10, 15, 18, 46-47, 74-76. — Φωτίου Κόντογλου, «Οἱ Νεομάρτυρες» (ἡ δόξα τῆς Ἐκκλησίας μας), Ἐφημ. «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ», ለθῆναι 11.2.1962. — Τοῦ Αὐτοῦ, ΕΡΓΑ, Γ'. «Ἡ Πονεμένη Ρωμιοσύνη», ἐκδ. Οἶκου «ΑΣΤΗΡ», ለθῆναι 1968, (Οἱ Νεομάρτυρες), σσ. 234-239. — Ἐπικαύπον Θαυμακοῦ Χρυσοστόμου, «Ναϊκᾶ τῆς Ἱερᾶς Ἀρχιεπισκοπῆς ለθῆνῶν», ለθῆναι 1963, σ. 50. — Μοναχοῦ Γερασίμου Μικρασιανούτου, «Τιμονιγράφου, ἐν Θρησκευτικῇ καὶ Ἡθικῇ Ἐγκυλοπαιδείᾳ, τ. Δ', ለθῆναι 1964, σσ. 342-344. — Χρυσοστόμου Μοναχοῦ (Ζερβάκη), «Σκῆπτη Ἀγίου Παντελεήμονος» (τὸ ιστορικὸν αὐτῆς κλπ.), «Ἀγίου Ὅρος» 1966, σσ. 13-15, 20. — Ιωάννου Δ. Γραντοπούλου, «Ἄι Ἐκκλησίαι τῆς Καστανάς Εὑρυτανίας καὶ ἡ Καστανοφύλλης Κύριλλος», ለθῆναι 1966, σσ. 45-46. — Ἀρχιμ. Χαρολάμπους Βασιλοπούλου, «Ηγουμένου Ἱερᾶς Μονῆς Πετράκη, Εὑρυτανίας Νεομάρτυρες», ለθῆναι 1967, σσ. 17-28. Τοῦ Αὐτοῦ, ἐκδ. Β', ለθῆναι 1972, σσ. 24-44. — Ἀνδρέου Μοναχοῦ, «Τὸ Ἀγίον Ὅρος», ለθῆναι 1969, σ. 197. — Otto F. A. Meinardus, «The Saints of Greece», Athens 1970, σσ. 84-85. — Ἱερᾶς Συνάδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, «Διπτυχα τῷ Νέῳ Ἑλληνισμῷ», Ἐκκλησιαστικὰ Πρόσωπα καὶ Γεγονότα, ለθῆναι 1971, τ. Α', σ. 167, 170. — Ιωάννου Μ. Περαντώνη, «Τὰ αἴτια καὶ αἱ ἀφορμαὶ τοῦ μαρτυρίου τῶν Νεομαρτύρων», ἐν π. «Θεολογία», ለθῆναι 1971, τ. ΜΒ', σσ. 186-187. — Πάνου Ι. Βασιλείου, «Τουριστικὸς Ὁδηγὸς Εὑρυτανίας», ἐκδ. Νομαρχίας Εὑρυτανίας, 1971, σ. 100. — Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν καὶ Πάσης Ἑλλάδος Ἱερωνύμου, «1829 ἡμέραι (17 Μαΐου 1967 — 16 Μαΐου 1972) εἰς τὸ Πηδάλιον», τ. Α', ለθῆναι 1972, σ. 102. — Γενικὴ Παραχώμιος Ἐγκυλοπαιδείας ΠΑΠΥΡΟΣ-ΛΑΡΟΓΣ, τ. Δ', σ. 810. — Πρεσβυτέρου Κονσταντίνου Δ. Βαστάκη, ἐν τ. «ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ» ἐκδιδόμενον ἐν Ἀθήναις, 1) α' περιόδου ἔως 1970 εἰς φύλλα ἀρ. φ. 12, σσ. 10-12, (ἄγιοι λογικοὶ σημειώματα), ἀρ. σ. 16, σσ. 12-18, (περιγραφὴ ἑορτασμοῦ 150ετηρίδος ἀπὸ τοῦ Μαρτυρίου καὶ θεμελίωσις τοῦ πρώτου ἱεροῦ Ναοῦ εἰς την τοῦ Νεομαρτυροῦ), ἀρ. φ. 18, σσ. 5-6 (‘Αγιολογίην σημειώματα ἐπὶ τῇ Χιλιετρῷ τοῦ Νεομαρτυροῦ), ἀρ. φ. 20, σσ. 1-2 κ.ἄλ. 2) β' περιόδου ἀρ. 1971 κ.ξ.. ἀρ. φ. 1-3, σσ. 12-25. ἀρ. φ. 4-6, σ. 8. — Τοῦ Αὐτοῦ ἐν τ. «ΣΤΗΡΕΔΑ ΕΛΛΑΣ» --ηγ. 6-7, (‘Ιούλιος-Αὔγουστος) 1969, σσ. 28-41 — Αιτιλοκαρνανγιήν τοῦ Εὑρυτανίας Ἐγκυλοπαιδεία, τ. Β' σ. 619.

† πρεσβ. Κων. Δ. Βαστάκης

Ο ΝΕΟΜΑΡΤΥΣ ΑΓΙΟΣ ΙΩΑΝΝΗΣ καὶ ἡ εὗρεσις τῶν ἁ. αὐτοῦ Λειψάνων

Τὴν Κυριακὴν τῆς Πεντηκοστῆς, 2 Ἰουνίου λ. ἔτους, ὁ σεβασμός Μητροπολίτης μας Κύριος Δαμασκηνὸς ἵερουργῶν εἰς τὸ σεβάσμιον Μοναστήριον τῆς «Παναγίας Προσιτιώσσης» ἀπεκάλυψε τὴν ἀγεύρεσιν, εἰς αὐτὴν τοῦ ἱεροῦ Λειψάνου τοῦ ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀγίου Ἰωάννου.

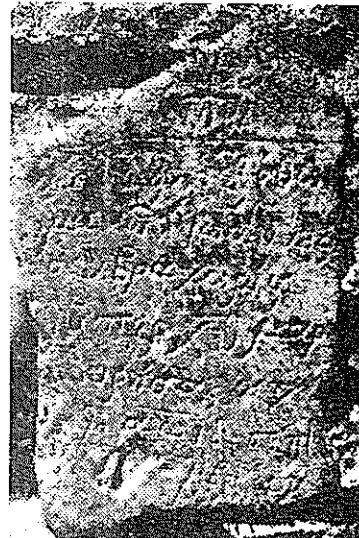
Ο Νεομάρτυρας αὐτὸς προήρχετο ἐκ Μουσουλμάνων. Ἐγεννήθη εἰς τὴν Κόγιτσαν τῆς Ἡπείρου, περὶ τὰ τέλη τοῦ 18ου αἰώνος. Ὁ πατήρ του ἦτο Δερβίσης καὶ Σέχης εἰς τὸ ὄξεινα. Ἐγηλικιώθεις καὶ δι νίσις του Ἰωάννης συνετάγη καὶ αὐτὸς εἰς τὸ τάγμα τῶν δερβίσηδων. Ως δερβίσης ὁ Ἰωάννης ὑπηρέτησεν εἰς τὰ Ἰωάννιγα καὶ ἐν συγεξίᾳ εἰς τὸ Βραχώριον, τὸ σημερινὸν Ἀγρίνιον.

Ἐις τὸ Ἀγρίνιον, ὅμως, μετὰ δύο ἔτη αἰφνιδίως ἥρχισε νὰ νηστεύῃ καὶ νὰ πολιτεύεται ώς χριστιανὸς μέχρι, ποὺ ἀπεδόθη τὴν στολὴν τοῦ Δερβίση καὶ ἐνεδύθη τὰ ἐνδύματα τοῦ Χριστιανοῦ. Κατόπιν μετέβη εἰς τὴν Ἰθάκην. Ἐκεῖ κατηγηθείς, ἐδέχθη τὸ ἄγιον Βάπτισμα καὶ ὡνομάσθη Ἰωάννης. Ἐπανελθὼν εἰς τὸ χωρίον Μαχαλᾶς τοῦ Εηρομέρου, Αλτωλίας, ἐνυμφεύθη καὶ ἤσκει «δραγατικὸν ἐπάγγελμα, τὴν φύλαξιν, δηλ., τῶν χωραφιῶν».

Ἐν τῷ μεταξύ, ὁ σέχης πατήρ του μαθών τὰ περὶ τῆς ἀποστασίας τοῦ υἱοῦ του, μὲ ἀπεσταλμένους του προσεπάθησε νὰ τὸν μεταπείσῃ. Ἄλλ' ὁ μακάριος Ἰωάννης δὲν ἤθέλησε νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τὴν μουσουλμανικὴν πίστιν. Ἡ ἀργησίς του αὐτὴ ἔγινε ἡ ἀφορμὴ τῆς συλλήψεώς του ὑπὸ στρατιωτῶν τοῦ Μουσελίμη τοῦ Βραχώριου. Ἐγώπιον τοῦ ἀρχοντος τούτου ὁ ἐνδόξος Μάρτυς ἐδήλωσε μετὰ θάρρους τὸ Χριστιανικόν του ὅνομα, τὴν πίστην καὶ ἀγάπην του πρὸς τὸν Χριστόν καὶ τὴν ἀποστροφήν του πρὸς τὴν θρησκείαν τοῦ Μωάμεθ.

Ἐπειδὴ, ὅμως, ὁ μακάριος Ἰωάννης δὲν ἔστερξε νὰ ἀρνηθῇ τὸν Χριστόν, ὅπως ἀπαιτούσε ἡ μισαλοδοξία καὶ ὁ φανατισμὸς τῶν συμπατριωτῶν του Τούρκων, ἐδέχθη

εὐχαρίστως νὰ ὑπομείγη φρικτὰ καὶ πικρὰ βασανιστήρια, φυλάκισιν καὶ τέλος τὴν μαρτυρικὴν ἀποκεφάλισιν ποὺ ἔγινε τὴν 23ην Σεπτεμβρίου 1814. Τὸ μαρτύριον τοῦ Νεομάρτυρος ἔγινε εἰς τόπου πλησίον τῆς πόλεως του Ἀγρινίου ὅπου ὑπῆρχε καὶ υπάρχει μέχρι σήμερον μιὰ πλάτανος. Μετὰ τὴν ἀποκεφάλισιν τοῦ ἐνδόξου Μάρτυρος τὸ τίμιον αὐτοῦ Λειψάνον μὲ τὴν σφαδάλιζουσαν κεφαλὴν ἔρριψαν σὲ δήμιοι εἰς παρακειμένην ρύακα μὲ ἐντολὴν τοῦ Μουσελίμη νὰ ἀφεθῇ ἀταφον καὶ γίνη τροφὴ τῶν κυνῶν. Κατόπιν, ὅμως, φιλομάρτυρες Χριστιανοί παρέλαθον αὐτὸν καὶ τὸ ἐνεταφίασαν πρεπόντως πλησίον τῆς ρύακος εἰς

Τὸ κεράμιον ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὁ Κύριλλος ὁ Καστανοφύλλης ἀνέγραψε τὴν ταυτότητα τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ ἐνδόξου Νεομάρτυρος Ἀγίου Ἰωάννου.

ἀγρὸν «οὐ μακρὰν τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Ἀγίου Δημητρίου, Ἀγριγίου».

Μετὰ τριετίαν προφανῶς ἐγένετο ἡ ἀνακοινωδὴ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ Λειψάνων, ώς καὶ ἡ μεταφορὰ αὐτῶν εἰς τὸ ιερὸν Μοναστήριον τοῦ Προυσοῦ. Ἐκεῖ ἔ λόγιος καὶ

φιλομάρτυρς Ἡγούμενος Ἱερομ. Κύριλλος Καστανοφύλλης, (δέ Γέρων καὶ χειραγωγὸς καὶ γράμψας τὸ μαρτύριον τοῦ Ὀσιομάρτυρος Ἄγ. Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίτου), ἔθεσε τὰ τίμια Λείψανα ἐντὸς κινθιτίου μενοῦ ἐνὸς κεραμίου, ἐπὶ τοῦ ὅποιον ἀνέγραψε τὴν ταυτότητα αὐτῶν. Τὸ εὑρεθὲν κεράμιον ἀναγράφει τὰ ἔξης: «Οὗ τος ἐστιν δὲ ἐξ ὄθωμανῶν Ἰωάννης, δὲ ἐν Βραχωρίῳ ὑπὲρ Χριστοῦ μαρτυρήσας κατὰ τὸ φαιδὲ σεπτεμβρίου καὶ». Κατόπιν δὲ τοῦ ἑδίος ὁ Ἡγούμενος ἐτοποθέτησε τὸ κιβώτιον τοῦτο εἰς κρύπτην ἐπὶ τοῦ τοίχου τοῦ Παρεκκλησίου. Ἐπὶ τῆς εἰσόδου δὲ τῆς ἐν λόγῳ κρύπτης καλλιέργασεν ἐπιγραφὴν ἀπαγορεύουσαν τὴν μετακίνησιν παντὸς λίθου ἀπ' αὐτῆς. Γνωρίζει δὲ εἰς τοὺς ἀναγιγνώσκοντας τὴν ἐπιγραφὴν, διτὶ ἐντὸς αὐτῆς ἡ κρύπτη δὲν φέρει «μεταλλεῖον ἀργύρου ἢ χρυσίου» ἀλλ᾽ «ὅλον», δηλ. θεῖον πλοῦτον καὶ μακαριότητα.

Τὴν βῆμα, δημιαὶ, Ἰανουαρίου τοῦ λ. ἔτους οἱ ἀδελφοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς, εὐλογίᾳ καὶ ἀδείᾳ τοῦ σεβασμοῦ. Μητροπολίτου κυρίου Δαμασκηνοῦ καὶ παρόντος αὐτοῦ, ἀπεκάλυψαν τὴν κρύπτην, δηπου ἐντὸς αὐτῆς εὑρέθη τὸ τιμιώτατον μαρτυρικὸν Λείψανον τοῦ ἐνδόξου Μεγαλομάρτυρος ἀποπέμψαντας.

Τὸ μαρτύριον τοῦ Ἅγιου Ἰωάννου ἔγραψεν δὲ Καρπενησιώτης λόγιος καὶ συνεργάτης τοῦ Κυρίλλου Καστανοφύλλη Γεώργιος Ἀναγγώστης Ἰατρίδης.

«Ηδη δὲ Ἱερὰ καὶ σεβασμία Μονὴ τῆς «Παναγίας Προσιτιστῆς» προσέθεσεν εἰς τοὺς τιμιωτάτους καὶ ὑπὲρ «χρυσίου» πνευματικούς της θησαυρούς καὶ τὰ γέα αὐτὰ Μαρτυρικὰ Λείψανα τοῦ Νεομάρτυρος Ἅγιου Ἰωάννου. Η Πρόγοια τοῦ Θεοῦ ἐπεφύλαξε διὰ τὴν ἀγοράν καὶ στερουμένην ὑλικῶν ἀγαθῶν Ἑρυταγικὴν Πατρίδα καὶ τὸν πγευματικὸν τοῦτον θησαυρόν. Εἶθε δὲ εὐλογία καὶ δὲ συνεχῆς μεσιτεία τοῦ Ἅγιου Ἰωάννου, πρὸς τὸν ἐν Τριάδι Εὐλογητὸν Θεὸν γὰρ ἀκτινοβολῆ εἰς ὅλους μας.

«Ἄλλα καὶ δὲ συνεδρίης πόλις τοῦ Ἅγριγίου χαίρει πγευματικὴν χαρὰν μεγάλην ἐπὶ τῇ ἀγενέρεσι τῶν Ἱερῶν Λειψάνων τοῦ Νεομάρτυρος, ἀγάλλεται διὰ τὴν ἀπόκτησιν ἐνδόξου Μάρτυρος Πολιούχου τῆς, εὔπρεπίζει τὸν χώρον τοῦ Μαρτυρίου, τοπο-

θετεῖ Ἱερὰ προσκυνητάρια μὲ τὴν σεπτήν εἰκόνα τοῦ Ἅγιου καὶ μὲ πρωτοβουλία τοῦ Συλλόγου τῶν ἐν Ἀγρινῷ Ἡπειρωτῶν καταβάλλει προσπαθείας διὰ τὴν ἀγέγερσιν ἀγαπητοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ, εἰς τιμὴν τοῦ Νεομάρτυρος.

Κατακλείων τὸ ἐλάχιστον τοῦτο σημείωμα ἐπὶ τῇ ἀγενέρεσι τῶν τιμίων Λειψάνων τοῦ Ἅγιου Ἰωάννου, μεταφέρω ἐγαῖαν θαυματικήν εὐχῆς, τοὺς λίαν ἐπικαίρους λόγους τοῦ ἀσιδήπου Μητροπ. πρ. Λεοντοπόλεως κ. Σωφρογίου Εὐστρατιάδου ἔχοντας ὡς ἔξης: «...» Ξέχομεν καθῆκον Ἱερὸν γὰρ ἀγαστήσωμεν τοὺς νεκροὺς ἐπὶ τῆς γῆς καὶ ζῶντας ἐν τοῖς οὐρανοῖς, γὰρ ἀποδώσωμεν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τὴν δόξαν αὐτῆς καὶ τὸ κάλλος, τὰς μορφὰς καὶ τὰ δύναματα τῶν ήρωών τῆς πίστεως, οἵτινες διὰ τοῦ αἷματος αὐτῶν, διὰ τοῦ θίου αὐτῶν ἐστερέωσαν τὰ θεμέλια αὐτῆς καὶ εἴναι μέρος τοῦ ἀκηράτου στεφάνου αὐτῆς, ἀδάμαντες ἐκπεσόντες ἐκ τοῦ πολυτιμήτου στέμματος, θησαυρὸς Ἱερὸς τῆς ἡμετέρας πίστεως. Ξέχομεν Ἱερὸν καθῆκον γὰρ ἀγαστήσωμεν καὶ εὑρωμεν τοὺς κρυπτομένους ἀπὸ τὰ νέφη ἀστέρας καὶ τοποθετήσωμεν αὐτούς, εἰς τὸ ηρῷον τῆς πίστεως».

«Οὐτως δὲ μακάριος Ἰωάννης:

Εἰ καὶ ἐκ «ρίζης δυσώδους ἐκφυεῖς,
Ἀθλήσεως ἥγεγκεν καρποὺς ἥδίστους».

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

Νέον Λειμωνάριον, Βενετία 1819, σσ. 261-263, ἔ.ἄ., Νέον Λειμωνάριον, ἔ.ἄ. ἐκδ. γ', Ἀθῆναι 1875, σσ. 331-334, Νικοδήμου Ἄγιορείτου, Μ. Συναξαριστῆς Α', σ. 75, Κ. Δουκάκη, Μέγας Συναξαριστῆς, τ. Θ', Ἀθῆναι 1894, σσ. 296-300, ἔ.ἄ. ἐκδ. δ'; Ἀθῆναι 1948, τ. Α', σσ. 221-225, γενομένη ὑπὸ τῶν Ὁρθοδόξων Χριστιανῶν Ἐνώσεων, ἐπιμελεῖσα τοῦ Προέδρου αὐτῶν Κατηχητοῦ Ἀγγέλου Νησιώτου, Μαθαίου Βίκτωρος, «Ο Μέγας Συναξαριστῆς, τ. Θ', Ἀθῆναι 1950, σσ. 461-464, ἔ.ἄ. ἐκδ. δ', Ἀθῆναι 1963, σσ. 498-501, Σωφρογίου Εὐστρατιάδου, ἀ.ἔ. «Ἄγιοι οὐρανοί», σ. 240, Ζώνη Μολοτοῦ, «Λείψικόν τῶν ἀγ. Πάντων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας», Ἀθῆναι 1904, σσ. 560-562, Χρυσοστόμου Παπαδοπούλου Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν, «Οἱ Νεομάρτυρες», ἐκδ. δ', Ἀθῆναι 1934, σ. 70, ἔ.ἄ. ἐκδ. γ', Ἀθῆναι 1970, σ. 118, Μικρὸν Εὐχολόγιον, ἐκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλ. τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1956, σ. 425, ἔ.ἄ., Ἀθῆναι 1962, σ. 471, «Ω-

Μεγάλη δωρεά στή Βιβλιοδόκη μας τοῦ συγχωριανοῦ μας κ. Ἰωάν. Δ. Δασκαλοπούλου

Μὲ ίδιαιτερη χαρὰ καὶ μὲ συγκίνηση ὁ Σύγδεσμος τῶν Μεγαλοχωριτῶν δέχτηκε τὴν προσφορᾶ τοῦ ἐκλεκτοῦ τέκνου τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ καὶ διακεκριμένου μέλους του κ. Ἰωάννου Δ. Δασκαλοπούλου.

Καὶ ἡ προσφορὰ αὐτῇ εἶγι αὖτὸν ἔκεινες ποὺ δὲν στερεύουν ποτὲ γιατὶ ἀποτελεῖ τὴν πεμπτουσία τοῦ πνευματικοῦ μόχθου ἐπῶν, ποὺ δὲ δωρητῆς κάτω ἀπὸ κόπους καὶ στερήσεις ἀπέκτησε. Κι' ὅταν ἡ δική του πρωσπικότητα ὀλοκληρώθηκε καὶ δικαιώθηκε οἱ προσδοκίες του, τότε ἔστρεψε τὸ θλέμμα πρὸς τὴν γενέτειρα, τὸ ἀγαπημένο του Μεγάλο Χωριό, καὶ τὰ τέκνα του ἐν ζωῇ ἀποφάσισε τὴν δωρεὰ τῆς διδούλιοθήκης του.

Δὲν ἦταν δυνατὸν γὰρ σκεφθῆ διαφορετικὰ ὁ Γιάννης Δασκαλόπουλος. Ὁ ἀείμυηστος πατέρας του Δημήτρης, ὥπως θυμοῦνται οἱ παλιότεροι, ὑπῆρξε δάσκαλος καὶ ἐγαλούχησε ἐπὶ πολλὰ χρόνια μὲ τὸ λειτουργητά του καὶ τὸ παράδειγμά του πολλούς ἀπὸ τοὺς σημεριγίους μεγαλοχωρίτες.

Ἡ πράξη τοῦ Γιάννη Δ. Δασκαλόπουλου, ὑπῆρξε μιὰ συνέχεια ἐνὸς ἔργου ποὺ τὸ ἔρχοντος διατέρας του πρὶν ἀπὸ χρόνια, τὸ παρέλαθε ὁ ἴδιος καὶ τὸ ἐλάμπρυνε μὲ τὶς ἀρετὲς τοῦ χαρακτήρα του, τὴν ἐπιστημονικότητάς του καὶ τὸ παραδίδει σήμερα στοὺς μεταγενεστέρους. Οἱ Ἑκατόν τριάντα πέντε δεκαένοι τόμοι διδούλιων ἀποτελοῦν μιὰ ξεχωριστὴ διδούλιοθήκη μὲ νομικὰ κυρίως συγγράμματα καὶ μελέτες ποὺ

προσδίνουν ἰδιαιτερη ἔμφαση στὸ σύγολο τῶν διδούλων ποὺ ἔχει σήμερα ἡ Δαΐκη διδούλιοθήκη τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὴν δωρεὰ πρὸς τὴν Δαΐκη Βιβλιοθήκη, ὁ ἀγαπητὸς κ. Ἰ. Δασκαλόπουλος φρόντισε γὰρ πληρώση καὶ τὴ φτωχὴ διδούλιοθήκη τοῦ Δημοτικοῦ μας Σχολείου μὲ πολλὰ ἐνδιαφέροντα διδούλα. Ἀγαφέρουμε ἐνδεικτικὰ διηγέμενα ἀπὸ τὰ:

Παγκόσμιος Γεωγραφία "Ατλας Δημητράκου, τόμοι 3.

Ἐγκυκλοπαιδικὸν Λεξικὸν Ἐλευθερουδάκη, τόμοι 12.

Ιστορία τοῦ Ἑλληνικοῦ Εθνους Παπαρρηγοπούλου, τόμοι 7, καὶ

15 ἀκόμα τόμους μεγάλου ἐνδιαφέροντος διδούλια.

Ἀκόμα, ὁ δωρητῆς προσέφερε μιὰ μεγάλη διδούλιοθήκη ἔπιπλο γιὰ τὴν τοποθέτηση τῶν διδούλων.

Θὰ ἥθελα κλείγοντας τὸ σύγτομο αὐτὸν σημειώμα μου γὰρ εὐχαριστήσω ἐκ μέρους δλῶν τῶν μεγαλοχωριτῶν τὸν μεγάλο δωρητή κ. Ἰ. Δασκαλόπουλο γιὰ τὴν πνευματική του προσφορὰ πρὸς τοὺς Νέους καὶ γὰρ ἐπικαλεσθῶ τὴν πράξη του σὰν παράδειγμα πρὸς μίμηση, ἀν καὶ γνωρίζω ὅτι αὐτὰ ποὺ γράφω, προσκρούουν στὴ σεμνότητα καὶ ταπεινοφροσύνη του. Τὸ πράττω μόγον δέδαιος πώς θὰ μὲ συγχωρήσῃ, ἐπειδὴ μὲ ἀγαπᾶ.

Στέφανος Δ. Βασιλόπουλος

ρολόγιον τὸ Μέγα, ἔκδ. Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἑκκλ. τῆς Ἑλλάδος, Ἀθῆναι 1967, σ. 640, ἢ.α. ἔκδ. «Ἀστέρος», Ἀθῆναι 1973, σ. 513, Μέγας καὶ Ἱερὸς Συνέδρημος Ὀρθοδόξων Χριστιανῶν α) ἔκδ. «ΑΣΤΕΡΟΣ», Ἀθῆναι 1961, σ. 1305, 6) ἔκδ. «ΤΗΝΟΣ», ἢ.α. σ. 985 καὶ γ) ἔκδ. «ΦΩΣ» ΧΕΕΝ, σ. 985, Ἰωάννου Μ. Περικνήτης «Λεξικὸν τῶν Νεομαρτύρων», τ. Β', Ἀθῆναι 1972, σ. 265-266, τοῦ αὐτοῦ, «Ἡ ἴδεα τῆς Ἱεραποστολῆς καὶ οἱ ἔξι Ἀγαρηνῶν Νεομαρτύρες», Ἀθῆναι 1966, σ. 14-16, καὶ μετάφρασις εἰς τὴν Ἀγγλικήν, «The concept of mission and the Neo-

martyrs of ottoman stock», Ἀθῆναι 1968, σ. 12-13, τοῦ αὐτοῦ, ἐν Θρησκευτικῇ καὶ Ἡθικῇ Ἐγκυκλοπαιδείᾳ, τ. 7, Ἀθῆναι 1965, σ. 48, S. Salaville, «Pour un répertoire des néosaints de l' Eglise orientalee», ἐν «Byzantion» 20(1950) p.p. 224-237. Otto F.A. Meinardus, «The Saints of Greece», Athens 1970, σ. 109, Ἀρχιμ. Ἀθαν. Σφουγγατάκη, Ἐφημ. «Μεσολογγίτικα Χρονικά», ἑτ. Α', ἡρ.φ. 24 τῆς 26 Ιουνίου 1974, σ. 1-2.

† πρεσβ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

ΕΝΑ ΠΑΡΗΓΟΡΟ ΦΩΣ ΣΤΗ ΣΚΩΤΕΙΝΙΑ ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ ΜΑΣ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΚΑΤΣΑΜΠΑΣ

Στεφάνου Δ. Βασιλοπούλου

Μέσα στά τόσα θαυμαστά και ἐπαινετικά πού γράφτηκαν στὸν Ἀθηναϊκὸν καὶ Ρουμελιώτικον τύπο τὸν τελευταῖον καιρὸν γιὰ τὴν ποοσωπικότητα τοῦ μεγάλου παιδιοῦ τῆς Ρουμελῆς κ. Χριστοφόρου Κατσάμπα, τί θὰ μποροῦσε νὸ γιοσφῆ στὸ μικρὸν μας περισσικάκι μὲ τὰ στενὰ πλαστικὰ δημοσιότητας καὶ τῇ φτωχῇ ἔμφασιση;

Κάτι;, λάθος, γιατὶ ἀν πρόκειται νὰ γραφῇ κάτι μόνο ἀπὸ πατριωτικὴ δεοντολογία, δὲν θὰ τὸ ἐπιχειρούσαμε ποτὲ γιατὶ θὰ προσέκρουε στὴ σεμνότητά μας.

Διαβάσαμε μὲ κοπάπληξη γιὰ τὶς μεγάλες δωρεές τοῦ κ: Κιασάμπα πρὸς τὸ δμώνυμο Ἰδρυματική γενετέρας του τὸν Προυσὸν Εύρυτανίας. Διαβάσαμε καὶ μείναχε ἐκστατικοὶ ὅχι ἀπὸ τὸ μέγεθος τῆς δωρεᾶς, καὶ τῆς προσφορᾶς του. Αὐτὸν δὲν μετριέται μὲ τὰ ἔκαστα μύρια. Αὐτὸν διπολογίζεται μὲ τῇ διάθεση τῆς καρδιᾶς καὶ μὲ τὸ χρόνο ποὺ γίνεται ἡ προσφορά. Μάλιστα, μὲ τὸ χρόνο γιατὶ ὁ χρόνος εἶναι προσδιωριστικὸς τῶν πράξεών μας.

Ο μεγάλος Λιθανέζος φιλόσοφος Χαλῆλ Γκιψτράν, γράφει στὸ βιθλίο του «ὁ Προφήτης»: «Ολα δσα ἔχεις, κάποια μέρα θὰ δοθοῦν. Δῶσε τα τώρα, λοιπόν, πού 'ναι δική σου ἡ ἐποχὴ τῆς δωρεᾶς».

Σταθήκαμε μὲ θαυμασμὸν σὲ τρεῖς λέξεις: «ἀπεφάσισε ἐν ζωῇ». Ἐν ζωῇ θέθαια γιατὶ μόνο ἐν ζωῇ ὁ ἄνθρωπος ἔχει δινατότητες διαπίστωσης τῆς ἀνάγκης, θεραπείας τοῦ κακοῦ, μετάνοιας, συγγνώμης, ἐπανόρθωσης τῆς ἀδικίας καὶ προσφορᾶς ἔργων ἀγάπης.

Μὲ τὸ θάνατο σταματοῦν καὶ παύουν, δλα! Ἡ ἀγαθὴ μνήμη καὶ ἡ ἀθανασία τῆς ψυχῆς, ὑπάρχουν «ἐν ζωῇ». «Ἐτοι οἱ ἀγαθιεργές πράξεις, οἱ προσφορὲς στὴν ἀνακούφιση τοῦ πόνου, οἱ προσφορὲς στὴ σπουδάζουσα νεότητα, τὴ φτωχὴ νε-

ότητα τῆς στερημένης Εύρυτανίας, ἔγιναν «ἐν ζωῇ» ἀπὸ τὸν ἴδιο ἄνθρωπο ποὺ ἔεκάνησε πρὶν ἀπὸ χρόνια ἀπὸ τὸν ἴδιο τόπο σὲ ἀναζήτηση τοῦ τέλειου καὶ τοῦ ὀραίου καὶ τοῦ δυνατοῦ.

Ξεικίνησε ὁ σημερινὸς μέγας εὐεργέτης τῆς τῆς πατούδας μας ὁ μικρὸς φτωχός, μὲ μόνα ἔφδια τὰ λίγα γράμματα ποὺ ἔμαθε στὸ ημιγυψινάσιο τοῦ Προυσοῦ καὶ γύρισε ἐκεῖ, ἀπὸ δπου ἔεκάνησε, ὁ μέγας

Ο Εθνικὸς Εὐεργέτης κ. Χριστ. Κατσάμπας πλούσιος εὐεργέτης. Μάλιστα μέγας πλούσιος! Πλούσιος σὲ χάρες πνευματικές, ἀναλλοίωτες ἀπὸ τὸν ὑλικὸ πλούτο, ἀδιάφθορες ἀπὸ τὸν φθοροποιὸ πλούτισμό.

Οι πράξεις φιλαλληλίας τοῦ Χριστοφόρου Κατσάμπα δὲν ἐκφοάζονται μὲ τὶς ὑλικὲς του προσφορές. Αξιολογοῦνται μὲ τὸν ἀκέραιο χαρακτήρα τοῦ ἀγνοῦ καὶ σεμνοῦ ἀνθρώπου, τοῦ ἀκαταμόχητου ἀγωνιστὴ γιὰ τὴν κατάκτηση τῶν ἥθικῶν ἀξιῶν καὶ τῶν πατροπαράδοτων λαϊκῶν παραδόσεων.

Ο ἀλπούσιμός του, ἀνθρωπιστικὸς στάκινητρά του, θαυμιά χριστιανικὸς στὴ θάση του καὶ πνευματικὸς στὴν πραγμάτων σή του, ἀποτελεῖ φῶς στὴ σκοτεινιά τῶν καιρῶν μας καὶ παρήγορο σημάδι γιὰ δσους πλαστήθηκαν ἀπὸ τὰ ὑλιστικὰ κη-

Μέ πρότυπον τούς Έθνικούς Εὐεργέτος

Ο Πρόεδρος καὶ γενικὸς διευθυντής τῆς «Πειραιᾶς — Πατραιᾶς» κ. Χριστόφορος Κατσάμπας πρὸ 12 περίπου ἑτῶν ἀγείρειν εἰς τὸ Προυσὸν Εὔρυτανίας τὸ Κατσάμπειον Γυμνάσιον. Πέρυσι ἀνείγειρε συγχροισμένον οἰκοτροφεῖον διὰ 150 οἰκοτρόφους. Ἐφέτος, ἔκαμε γενιατέρους χειρονομίας. Πρώτον, διέθεσε ποσὸν ὑπερβαίνον τὰ ἔκατὸν πεντήκοντα ἔκατον μύρια δραχμὰς διὰ τὴν ἀγείρην λειτουργίαν τοῦ οἰκοτροφείου, πρὸς ἔξυπηρτήσιν τῶν ἀπόρων μαθητῶν τῆς Πειραιείας καὶ δεύτερον, ἀπεφάσισε γὰρ γίνη εἰς τὸ Καρπεγῆσι τὸ ἐργοστάσιον τῆς «Πειραιᾶς — Πατραιᾶς» διὰ γὰρ εὔρουν, ὅπως εἰπε, δουλειὰ ἄνθρωποι ἀπὸ δλα τὰ γύρω χωριά. Ἀκόμη εἶπε: «Ἀπὸ χρόνια ἀγωγίζομαι γιὰ τὸν Προυσό, τὸ Καρπεγῆσι καὶ τὴν Εὔρυταν μὲ πάθος, διέτι πογῷ τὸν τόπο μου καὶ ἀγαπῶ τοὺς ἀνθρώπους μας καὶ τὰ γιατα.»

Τὸ ἔργον τοῦ σεβαστοῦ μας συμπατριώτου εἶγι πράγματι ἀξιόλογον, ἀξιέπαιγνον καὶ θεάρεστον. Υπενθυμίζει μεγάλα ἔργα, ποὺ εἶγι κατάσπαρτα εἰς τὸν Ἑλλαδικὸν χῶρον τῶν Έθνικῶν μας Μεγάλων

ρύγματα κι' ἔστησαν μέσα τους τὰ ξόανα πιὼν πλούτου.

Ο Χριστόφορος Κατσάμπας ἔδειξε τὸ δρόμο σὲ πολλοὺς ποὺ φυλάνε τὰ ἀγαθά τους «ἀπὸ τὸ φόρο τῆς ἀνάγκης γιὰ τὸ αὔριο» χωρὶς νὰ γνωρίζουν «τί θὰ φέρει τὸ αὔριο» ικαὶ ἔφραξε τὸ δρόμο σ' ἔκεινους ποὺ κάθε μέρος μὲ τὶς πράξεις τους θελητὰ γίνονται οἱ διασπαθιστὲς τοῦ μόχθου τῶν ἀληθώπων κοινάζοντες γιὰ πά πλούτη τους. «Εγινε πλούσιος, φτωχὸς ἐν ζωῇ!»

Αλήθεια, πόση ἐντυπώτητα καὶ τὶ μεγαλεῖο ψυχῆς! Τὰ φτωχὰ παιδιά τῆς Εύρυτανίας ποὺ δέκιώθηκαν τῆς ιερεγεσίας του ικαὶ θὰ ἀξιώνογται στὸ μέλλον εἴμαι βέθαιος πῶς μόνα αὐτὰ δικαιοῦνται νὰ μιλῶνται τὴν σεμνότητά του καὶ τὸ ἔργο του γιατὶ σ' αὐτὰ ἀναλώθηκε καὶ κλείνον-

τὸν συγάγθρωπον». Ἐργα, τὰ δποῖα ἔγιναν ἀπὸ πίστην πρὸς τὸν Θεόν καὶ ἀγάπην πρὸς τὴν Πατρίδα. Ο ἴδιος δ. κ. Κατσάμπας εἶπεν: «Ἐδύχαριστῶ τὸν Θεόν καὶ τὴν Παναγιὰ τὴν Προυσιώτισσα, ποὺ μὲ δούθησαν γὰρ ἐκπληρώσω ἔνα δνειρό, ποὺ εἶχα στὴν φυχὴν μου γὰρ δυνηθῶ μίαν ἡμέραν κατὰ τὸ πέρασμά μου ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον αὐτὴν ζωήν, γὰρ προσφέρω καὶ ἐγὼ εἰς τὸ κοινωνικὸν οἰκοδόμημα τῆς χώρας μας, εἰς ἀδήλωσιν ἀγάπης καὶ ἀλληλεγγύης πρὸς τὸν συγάγθρωπον».

Ο Σύνδεσμός μας μὲ τηλεγράφημά του συνεχάρη τὸν κ. Κατσάμπα, ὅταν ἐπληροφορήθη τὴν μεγάλην τοῦ προσφοράν. Ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς εὑχεταὶ καὶ πάλιν εἰς αὐτόν, τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς «Παναγίας Προυσιώτισσης» καὶ ἀδιάπτωτον ὑγείαν πρὸς συγέχισιν τοῦ ὀραίου του ἔργου. Ἐπισημαίνει δὲ τὴν χιλιειπομένην ἀλήθειαν διει: «πολλοὶ εἶναι οἱ πλούσιοι εἰς τὴν Πατρίδα μας, δλίγοι, δημοσ., οἱ Κοινωνικοὶ Εὐεργέται». Εἴθε τὸ παράδειγμα τοῦ κ. Κατσάμπα γὰρ ἀποβῆ ἀφορμῆ καλῶν ἔργων καὶ δι' ἀλλούς.

ταῖς τὸν κύκλῳ μιᾶς δέξιας ζωῆς καὶ μιᾶς ἀγαθῆς ψυχῆς. Ο Σύνδεσμος τῶν Μεγαλοχωριών ποὺ ἐπὶ μιὰ ἐκαπονταετία καὶ πλέον ἔχει θέσει τὶς δυναμίεις του στὴν ὑπηρεσία τῶν ξοιγῶν τῆς ἀγάπης, δὲν ήταν δυνατόν γὰρ μείνη ἀδιάφορος ἀπὸ τὸ μεγάλο γεγονός ποὺ ισυγκλόνισε τὸ πανελλήνιο καὶ ίδιαίτερα τὴν Ρούμελη.

Τὸ μικρό μας περιοδικό «Η Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριού» ποὺ ἐκφράζει τὸν Σύνδεσμό μας καὶ τὰ αἰσθήμαστα τῶν ἀπανταχοῦ Μεγαλοχωριών Εύρυτανίας, σπεύδει νὰ ἔνωσει τὴν φωνὴν του μὲ τὴν φωνὴν τοῦ Αθηναϊκοῦ καὶ Ρούμελιώτικου τύπου καὶ νὰ ἐκφράσει τὶς θαύμειές του εὐχαριστίες πρὸς τὸν μεγάλο δωρητὴ Χριστόφορο Κατσάμπα, τὸν ὀκτωπόνητο ἀγωνιστή, τὸν χριστιανὸν καὶ προπαντός τὸν ἀληθωπὸ μὲ τὸ μεγαλεῖο τῆς ψυχῆς,

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΓΑΛΟΧΩΡΙΤΙΚΑ

ΕΥΧΑΙ ΔΙΑ ΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΝ κ ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ

Τὸ Μεγάλῳ Χωριῷ καὶ ὁ Σύνδεσμός του παραποτέλευν τὴν συμπλοίτιδά μας κ. Ἀντιγόνην Κ. Λιάκην νὰ μεταφέρῃ εἰς τὸν ἀγκυπτόν της ἀδελφὸν καὶ σε-βασιτόν μας Πρωθυπουργὸν τῆς φιλάτεις Πατριάρδιες Κύριουν Κωνσταντίνον Καιρο-μανλῆν τὰς θειεμάς μας εὐχάρις καὶ τὰ ἐγκαρδιά μας συγχαρητήριον διὰ τὴν πα-νηγυριωτὴν ὀμάδευσιν του ὡς Πρωθυπουρ-γευν τῆς Ἑλλάδος κατὰ τὰς κελευταίες ἐκλογάς. Προσέτι δὲ εὐχόμεθα δλοῖ νὰ ἔχῃ πάντωτε τὴν χάριν καὶ τὴν εὐλογί-αν του Τριαδικοῦ ἡμῶν Θεοῦ, ὡς καὶ τὴν πριωταρίαν τῆς «Παναγίας τῆς Πρου-στατιστικῆς» εἰς τὸ θαρύπτατον ἑθνικὸν ἔρ-γον του.

Ο ΝΕΟΣ ΝΟΜΑΡΧΗΣ

Μὲ ἀπόφασιν τῆς Κυβεργήσεως Ἐθγι-κῆς Ἐγότητος, ὑπὸ τὴν Πρωθυπουργίαν του κ. Κωνστ. Καραμανλῆ εἰς τὸν Νο-μὸν μας ἀπὸ του παρελθ. Ἀύγουστου λ.ξ. Νομάρχης ἐτοποθετήθη ὁ κ. Ἀλέξανδρος Τσάκωνας.

Ἐπιτροπὴ του Συγδέσμου μας ἐπεσκέ-φθη τὸν κ. Νομάρχην εἰς Καρπενήσιον, τὸν συνεχάρη καὶ μαζί του συγεζήτησε διάφορα θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν τὸ Χω-ριό. Τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Νομάρχου, ἔμ-πρακτον διὰ τὴν περιοχὴν καὶ τὸ χωριό μας ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας καὶ ὁ ἐνθου-σιασμὸς του διὰ γὰρ ἀποδῆ εὐεργετικὴ ἡ διέλευσίς του ἀπὸ τὸν τόπον μας, μὲ τὴν διαυγῆ καὶ πρακτικήν του σκέψιν μᾶς ἀ-φησε μὲ τὰς καλλιτέρας ἐντυπώσεις.

Τοῦ εὐχόμεθα δλοφύχως ἐπιτυχίαν, ὅ-πως καὶ ὁ ἴδιος ἐπιθυμεῖ, εἰς τὸ ἔργον του καὶ τὴν ἀποστολὴν του.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Μὲ ἀπόφασιν τοῦ Νομάρχου Εύρυταγ-ας καὶ εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ κ. Ζαχα-ρίου Καρύπη Πρόεδρος τῆς Κοινότητος τοῦ Χωριοῦ μας διωρίσθη ἡ Διευθύντρια τοῦ Δημοτικοῦ μας Σχολείου καὶ ἐκλεκτὴ συμπολίτης μας κ. Ἐλένη Π. Παΐδα.

Ἡ κ. Παΐδα εἶναι: ἡ πρώτη μεγαλοχω-ρίτισσα γυναίκα Πρόεδρος τῆς Κοινότη-τός μας. Τιμή, λοιπόν, τῆς ἀνήκει διὰ τὸ ἀξίωμα ποὺ ἔλασεν ἐπαξίως καὶ θερ-μὰ εἶναι τὰ συγχαρητήριά μας.

Ἡ δημοσιοϋπαλληλικὴ τῆς καὶ διδα-σκαλικὴ τῆς πεῖρα μὲ τὴν διακρίνουσαν σύγεσιν καὶ οἰκουμενικήν της προδικά-ζουν ἐκ τῶν προτέρων ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον τουτοῦ. Τῆς τὸ εὐχόμεθα δλοφύχως.

Ο Τ. ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΠΕΛΘΩΝ ΚΩΝΙΤ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Μὲ ἀπόφασιν τοῦ κ. Νομάρχου Εύρυ-τανίας ἀντικατεστάθησαν: ὁ μέχρι τοῦδε συμπολίτης μας κ. Ζαχ. Καρύπης ἀπὸ τὸ ἀξίωμα τοῦ Προέδρου τῆς Κοινότητος, κα-θὼς καὶ οἱ ἄλλοι συμπολίται μας συνερ-γάται του Κοινοτ. Σύμβουλοι, Ἀγιτπρό-εδρος κ. Δημ. Κοντός, Συμβ. Θεόδωρος Ν. Γαβρίλης καὶ Σύμβ. Γεώργ. Σ. Πριό-βολος. Ὁ κ. Καρύπης παρέδωσε τὸ ἀξί-ωμά του, ὅπως μᾶς εἴπε καὶ ὅπως εἶναι ἀληγορές, μὲ ἀγαθὴν τὴν συνείδησιν ὅτι ἐπραξεν ὅσον ἦτο δυγατὸν περισσότερα πρὸς ὡφέλειαν τοῦ χωριοῦ μας. Ἀλλωστε οὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων Συμβούλων συγερ-γατῶν του ἦτο καὶ εἶναι πόθος των ζωη-ρῶν γὰρ ἐγδιαφέρωνται πάντοτε διὰ τὸ χω-ριό.

Τὸ ἀπελεθὸν Κοιν. Συμβούλιον καυχά-ται διότι ἐπὶ τῶν ἡμερῶν του ἐπραγματο-

ποιήθησαν εἰς τὸ χωριό μας ἔργα ἀξίας πολλῶν ἐκατομμυρίων δραχμῶν. Πράγματι ή ἀσφαλτόστρωσις τῆς ὁδοῦ «Πλατανᾶ» — ‘Ἄγιου Ἀθανασίου», ή ἐκεῖθεν συγέχισις αὐτῆς διὰ τσιμεγτοστρώσεως μέχρι τοῦ «Μυλοκαλάγου» τοῦ χωριοῦ, ή τσιμεγτόστρωσις ἐπίσης τῶν κυριωτέρων ὅδῶν ἐντὸς τοῦ χωριού καὶ τῶν πλατειῶν αὐτοῦ μὲ διευρύνσεις, διαμερφώσεις καὶ τοιχοποιίας, ή κατασκευὴ πλέον τῶν 750 μέτρων ὑπονόμου εἰς τὰς κυριωτέρους ὁδοὺς τοῦ χωριοῦ, ή ἐγκατάστασις τῆς κεντρικῆς θερμάνσεως τοῦ ἔγενοδοχείου μὲ πολλὰς ἀλλας συμπληρώσεις καὶ ἐπισκευὰς αὐτοῦ, ή μεταφορὰ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος μέχρι τὴν ἔξοχηκήν τοποθεσίαν τοῦ «Ἄγιου Ἀθανασίου», ή ἀγακαλίγισις, καλλιέργεια καὶ ἐπέκτασις τῶν ὑδραγωγείων καὶ τῶν δικτύων αὐτῶν κ.ἄλλ. θυμιλοῦν ὅλα μὲ πολλὴν εὐγλωττίαν διὰ τὸ ἐγδιαφέρον τῶν ἀπελθόντων ἀξιωματούχων συγχωριανῶν μας ὑπὲρ τοῦ ἀγαπητοῦ μας χωριοῦ.

Εἰς τὸ ἐγδιαφέρον καὶ τοὺς κόπους των, ἀς προσθέσωμεν μερικὰ συγχωρητήρια καὶ τὰ ὄνταλογα εὐχαριστῶ διὰ γὰρ αἰσθανθούν ἀγακούφισιγ καὶ χαράν.

ΤΟ ΗΡΩΩΝ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ἐπληροφορήθημεν τελευταίως ότι διὰ τὸ Γενικὸν Ἡρόδον τοῦ χωριοῦ μας ἐνεκρίθη ἡ θέσις τοῦ παλαιοῦ Κωδωνοστασίου τοῦ Καθεδρικοῦ ἱ. Ναοῦ τῆς Ἅγιας Παρασκευῆς. Τὴν ἐν λόγῳ ἀπόφασιν τὴν χαιρετίζομεν ἰδιαιτέρως. Διότι ὁ τόπος τοῦ «παληοῦ Καμπαναριοῦ» ὑπῆρξε τὸ πρῶτον Ἐθνικὸν Μνημεῖον τοῦ χωριοῦ μας, μετὰ τὴν ἴστορικὴν μάχην τῆς «Κα-«Καλιακούδας» 29-8-1823. Εἰς τὸ παλαιόν τοῦτο «Καμπαναρίο», ὡς γγωστόν, περὶ τὰ ἔτη 1826-1827 ἐποιηθείηθησαν τὰ μεταφερθέντα Λείψαγα τῶν ἔξ (6) Ἐθνικομαρτύρων Μεγαλοχωριτῶν, ποὺ ἀπηγχονίσθησαν ὑπὸ τῶν τυράννων εἰς τὴν Λάρισαν. (Ἴδε: «Φωγή...» μας «Τὸ ἴστορικὸν Χρονικὸν τοῦ Συγδέσμου», ἀριθ. φύλ. 4-6, Ἀθῆναι 1972, σ. 5). Τὸ ὅτι τελικῶς ἀπεφασίσθη γὰρ ὑψωθῆ τὸ Γεν. Ἡρῷον τοῦ χωριοῦ εἰς αὐτὸν τὸν ἵερὸν τόπον περιποιεῖ τυμὴν εἰς ὅλους μας. Ἀπο-

μένει, ὅμως, νὰ συγδράμωμεν ὅλοι τὸν σκοπὸν διὰ γὰρ ἔδωμεν τὸ ἔργον, ἀντάξιον τῶν θυσιῶν, πραγματοποιούμενον.

Η ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΙΣ

Τὸ Μεγάλο Χωριό, ὅπως ὅλα τὰ χωριά καὶ αἱ πόλεις τῆς Πατρίδος, τὴν 20ὴ Ιουλίου τοῦ λ.ἔ. μὲ τὴν κήρυξιν τῆς ἐπιστρατεύσεως, ἔγενα τῆς ἀποβάσεως τῶν Τούρκων εἰς τὴν μαρτυρικὴν μας μεγαλόγυρον Κύπρον, ἔστειλε δεκάδας ἐφέδρους ἀξιωματικούς, ὑπαξιωματικούς καὶ δοπλίτας εἰς τὸ ἔθνικὴν σάλπισμα τῆς Πατρίδος. Γιατροί, δικηγόροι, μηχανικοί, καθηγηταί, ὑπάλληλοι τοῦ δημοσίου καὶ τῶν διαχέριτων Ὀργανισμῶν καὶ οἱ «δουλευτάρηθρος» τοῦ χωριοῦ ἀφησαν οἰκογένειαν, ἐργασίας καὶ ἔτρεξαν μὲ ἀκαταμάχητον ἐγθυμούσιμὸν διὰ γὰρ ὑπερασπίσουν τὰ Ἱερὰ καὶ τὰ ὄσια τῆς φιλτάτης Πατρίδος. Μετ’ ὀλίγας ἡμέρας, ὅλοι τους ἀπεστρατεύθησαν. Ἐγύρισαν ὅμως μὲ τὴν «π’ ἀρίστον ἀδειαν» καὶ τοῦτο, διότι τὰ γεγονότα τῆς Κύπρου ἀποτελοῦν διὰ κάθε «Ἐλληνα» ἡγηρότατον σάλπισμα ἔθνικῆς ἐγρηγόρεως!

Εἴθε γὰρ ἐπιλυθοῦν τὰ ἔθνικά μας θέματα εἰρηγυιῶν μὲ πυεῦμα καταγοήσεως καὶ δικαίου γης ἐκ μέρους τῶν Μεγάλων Δυνάμεων διὰ γὰρ μὴν ἐπαναληφθῆ ποτὲ ἀλληλή ἐπιστράτευσις.

Η 28ῃ ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ

Μὲ λαμπρότητα γιορτάστηκε κι ἐφέτος στὸ χωριό μας τὸ θρυλικὸ ΟΧΙ τοῦ 1940.

Ο σημαιοστολισμὸς τῶν δημοσίων καταστημάτων, τῆς πλατείας τοῦ χωριοῦ, των σπιτιῶν καὶ τῶν καταστημάτων ἔδωσε γιορταστικὴ δόψη καὶ δημιούργησε ἀτμόσφαιρα ἔθνικῆς ὑπερηφανείας.

Ἡ Δοξολογία ἐτελέσθηκε στὸ Μητροπολιτικὸ ναὸ τῆς Ἅγιας Παρασκευῆς καὶ τὸν πανηγυρικὸ τῆς ἡμέρας ἔξεφωνησε διδάσκαλος κ. Περικλῆς Κατῆς. Κατόπιν ἐψάλη Τρισάγιον εἰς τὸ μνημεῖον τῶν ὑπὸ τῶν Ἱταλῶν ἐκτελεσθέντων συγχωριανῶν μας ὄποι καὶ κατετέθησαν στέφανα ὑπὸ τῆς Προέδρου τῆς Κοινότητος, τοῦ Διοικητοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς, τῶν μαθητριῶν τῆς Οἰκοκυρικῆς Σχολῆς καὶ τῶν μαθητῶν

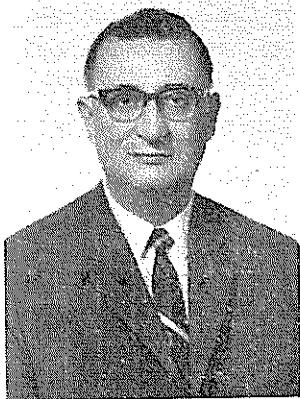
τοῦ Δημ. Σχολείου.

Ἐν συγεχείᾳ ἔλαβε χώραν ἡ Σχολικὴ ἑσπρή τε τὴν καταλλήλως διακοσμημένην αἴθουσαν τελετῶν τοῦ Δημ. Σχολείου, τὴν ὅποιαν παρηκαλούθησαν αἱ ἀρχαὶ τοῦ χωριοῦ καὶ πλῆθος κόσμου.

Ε.Π.

Ο κ. ΑΘ. ΜΠΟΥΡΛΟΣ ΕΚΛΕΚΤΟΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Ἡ Κυδέρηνης Ἐθνικῆς Ἐγότητος κατὰ μῆνα Αὔγουστον τοῦ λ.ξ. ἐπέλεξε τὸν λίαν ἀγαπητὸν συγχωριανὸν μας κ. Ἀθανάσιον Δ. Μπούρλον καὶ διώρισεν αὐτὸν Διοικητὴν τοῦ Ταμείου Ἐπαγγελματιῶν καὶ Βιοτεχνῶν Ἑλλάδος (ΤΕΒΕ).

Ο κ. Ἀθανάσιος Μπούρλος

Ο κ. Μπούρλος ἀριστος νομικὸς καὶ ἐκλεκτὸς τέκνον τοῦ Μεγάλου Χωρίου καὶ τοῦ Συγδέσμου μας, τοῦ ὅποιου καὶ Πρόεδρος αὐτοῦ κατὰ τὸ παρελθόν διετέλεσεν, ἐσταδιοδόρησε εἰς τὸ "Ιδρυμα Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων (Ι.Κ.Α.)". Εἰς τὸ "Ιδρυμα τοῦτο, ἀφοῦ ἔξήγαλησε τὴν διαλληλικήν ειραρχίαν — προώρως — ἐσυνταξιδεύσατο θητη. Ἐκτοτε ἡ σχολήθη μὲ τὰς ἐκδόσεις μελετῶν περὶ τῆς Νομοθεσίας τοῦ Ι.Κ.Α. Τὰ σπουδαιότερα ἔργα του εἶναι τὰ ἔξι: «Κωδικοποίησις Νόμων Ι.Κ.Α.» (ἐνημερούμενον κατὰ τρίμηνον), «Πανδέκτης Ι.Κ.Α.», ἡ δραβευθεῖσα μελέτη του: «Ἡ κοινωνικὴ ἀσφάλισις εἰς τὰς χώρας τῆς Κοινῆς Ἀγορᾶς καὶ παρ' ἥμιν» κ.ἄ.

Ἡ τιμὴ ποὺ ἐγένετο εἰς τὸν κ. Ἀθαν. Μπούρλον, ὃς πιστεύομεν, δίκαιων εἴπειν ἔπειτα τοῦτον, δχι μόνον διὰ τὴν πλουσίαν νομικὴν του πεῖραν περὶ τὰ ἀσφαλιστικά, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ λαμπρὸν ἥθος του, ποὺ εἶναι διαπεπτισμένον ἀπὸ τὰς ἐλληγοροθοδόξους χριστιανικάς μας παραδόσεις.

Γνωρίζομεν τὴν μετριοφροσύνην του καὶ τὸ διὰ θὰ τὸν λυπήσωμεν δι' δσα, ἐλάχιστα, σημειώγωμεν ἐνταῦθα, ἀλλ' ἂς εἶναι αὐτὰ ἀγαπητάσμα διὰ τὸ χωριό μας καὶ ἀφοριμὴ μιμήσεως διὰ τοὺς νεωτέρους μας.

Ἡ «Φωνή...» μας διερμηγεύουσα τὰ αἰσθήματα τῶν μελῶν τοῦ Συγδέσμου καὶ τῶν ἀπανταχοῦ συγχωριανῶν μας, καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς, συγχαίρει τὸν κ. Ἀθ. Μπούρλον καὶ εὔχεται τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ εὐλογητοῦ ἥμιων Θεοῦ εἰς τὸ ἔργον του.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

Εἰς τὸν κατάλογον τῶν νέων μας Ἐπιστημόνων τῆς παρούσης στήλης σημειώγομεν μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ τοὺς κάτωθι μεγαλοχωρίτας, ποὺ ἔλαβον πανεπιστημιακόν δίπλωμα εἰς τὸ διαρρεῦσαν ἔξαμηνον ἀπὸ τῆς προηγουμένης μας ἐκδόσεις:

1) Τὸν κ. Λεωνίδα Δ. Καραπιέρην (ἐγγονὸν τοῦ κ. Δημ. Γιαταγάνα), ποὺ ἔλαβε πτυχίον Μαθηματικῆς Φυσικῆς τοῦ Πανεπιστημίου Σάσσεξ τῆς Ἀγγλίας μὲ τὸν διαθρόν ἀριστο. Ως ἀριστοῦχος μὲ νέων ὑποτροφίαν ἐνεγράφη εἰς τὸ Πανεπιστήμιον Κόργελ Ἀμερικῆς δπου θὰ παρακολουθήσῃ ἐπὶ πενταετίαν θεωρητικὴν Φυσικήν.

2) Τὸν κ. Μάρκον Κ. Λιάπην, ποὺ ἔλαβε πτυχίον τῆς Παντείου Ἀνωτ. Σχολῆς Πολιτικῶν Ἐπιστημῶν καὶ συγεχέει σπουδὰς εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

3) Τὴν δίδα Εὐθυμίαν ἵερ. Ιωάν. Ζαΐδου, ποὺ ἔλαβε πτυχίον τῆς Ἀγγλικῆς Φιλογίας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

4) Τὴν δίδα Εἰρήνηγ Ματθ. Μπουράζου, ποὺ ἔλαβε πτυχίον τῆς Φυσικομαθηματικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

5) Τὸν κ. Κων. Γ. Ματζούταν, ποὺ ἔλαβε πτυχίον ἀπὸ τὴν Ἀν. Σχολὴν Ἐπαγγελματικῶν Λειτουργῶν καὶ Τεχνικῆς Ἐκπαίδευσεως (ΣΕΛΑΤΕ).

«Η «Φωνή...» μας και δλοι οι Μεγαλοχώριται συγχαίρουν θερμότατα τους γένους ἐπιστήμονας και εύχονται για ἔχουν λαμπράν σταδιοδρομίαν.

ΟΙ ΝΕΟΙ ΜΑΣ ΣΠΟΥΔΑΣΤΑΙ

«Αἰὲν ἀριστεύειν...»

Εις τὸ γένον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος 1974-75 εισήχθησαν νέοι φοιτηταὶ καὶ σπουδασταὶ εἰς Ἀγωτάτας Σχολὰς οἱ κάτωθι συγχωριαοί μας:

1) Δημήτριος Κ. Καγαρᾶς εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν Ἰωαννίνων.

2) Δημήτριος Σπ. Κατσούδας εἰς τὴν Φυσικομαθηματικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν.

3) Κωνσταντίνος Β. Μωρίκης εἰς τὸ Φυσιογνωστικὸν Θεσσαλονίκης.

4) Θεόδωρος Δ. Καραπιτέρης ἔλαβε τὴν θέσιν τοῦ ἀδελφοῦ του Λεωνίδα μὲν ὑποτροφίαν εἰς τὴν Μαθηματικὴν Φυσικὴν τοῦ Πανεπιστημίου Σάσσεξ τῆς Ἀγγλίας (Σημειωτέον, ὅτι αἱ ἔξετάσεις διὰ τὴν ἀγωτέριον ὑποτροφίαν διενεργοῦνται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Βρετανικοῦ Συμβουλίου εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ αἱ θέσεις δι' ὀλόκληρον τὴν Βόρειον Ἑλλάδα εἶναι δύο).

5) Δημήτριος Βλαχάκης τοῦ Κωνστ. καὶ τῆς Ἐλένης τὸ γένος Δ. Δασκαλάκη εἰς τὸ Οἰκονομικὸν Τμῆμα τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν.

6) Ἀναστασία Ἀθ. Καγαρᾶς εἰς τὴν Γαλλικὴν Φιλολογίαν Θεσσαλονίκης.

7) Ἰωάννα Δ. Γαβρίλη εἰς τὴν Νομικὴν Σχολὴν Ἀθηνῶν.

8) Ἐλένη Ἡλ. Χατζηαγάπη εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Φιλολογίαν Ἀθηνῶν μὲν ὑποτροφίαν.

9) Θεοδώρα Δ. Σερατάκη εἰς τὸ Φυσιογνωστικὸν Ἀθηνῶν.

10) Παναγιώτης Δ. Καραμέτας εἰς τὴν Σχολὴν Ὑπομηχανικῶν Ἀθηνῶν.

“Ολους τὸν γένους μας τούτους φοιτητὰς καὶ φοιτητρίας συγχωριαούς μας τοὺς συγχαίρομεν διὰ τὰς ἐπιτυχεῖς εἰσαγωγικάς των ἔξετάσεις καὶ τους εὐχόμεθα καλάς σπουδάς.

Ο ΑΓΙΟΣ ΣΤΗΝ ΑΥΛΗ ΜΑΣ

Μὲ μεγάλη χαρὰ καθημερινῶς παρα-

κολουθοῦμε, σχεδὸν στὴν αὐλὴ τοῦ σχολείου μας, τὴν ἀνέγερση τοῦ γαστοῦ τοῦ Ἅγιου Δημητρίου, διόποιος πρὶν ἀπὸ πολλὰ χρόνια ἔδωσε τὴν θέση του γιὰ τὴν ἀνέγερση τοῦ γαστοῦ τῆς Παιδείας. Ἀπὸ τῶρα γοιωθούμε τὸν Ἅγιο πιὸ κοντά μας, πιὸ δικοῦ μας, πιὸ πολὺ προστάτη μας καὶ καθοδηγητή μας στὸ ὡραῖο ἔργο τῆς μόρφωσεως τῶν παιδιῶν τοῦ χωριοῦ μας, σὲ χρηστούς πολίτες καὶ λάτρεις αὐτοῦ.

Περιμένομε μὲν λαχτάραν ἡ ακαύσουμε τὸ σῆμαγντρό του νὰ χτυπᾷ καὶ νὰ τρέξουμε ἐμεῖς πρῶτα ν' ἀγάψουμε τὸ πρῶτο κερί στὸ καινούργιο του σπίτι.

Ε.Π.

ΣΤΟΝ Α·Γ· — ΔΗΜΗΤΡΗ

“Ἄγιε μας Δημήτρη Μυροβλύτη,
Σοῦ χτίζουμε καινούργιο σπίτι,
ἔδω κοντά, παὺ ἡσουγα παλιά,
γιὰ νὰ ὅρῃς πάλι τὴ γνωστὴ γωνιά.

Κι ἐκεῖνοι ποὺ σ' ἔφτειαξαν σχολείο θὰ
, ,
ἀνάπτωση ποὺ τόσο τὴ ζητοῦνε,
σάν θὲ νὰ δούγε τὴν καινούργια ἐκκλησιὰ
κι' δι κόσμος νά τρχεται ξανὰ νὰ προσκυνᾶ.

Ε. ΠΑ·Γ·ΔΑ

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΡΧΙΤΕΚΤΟΝΑ

κ. ΦΑΙΔΩΝΑ ΚΥΔΩΝΙΑΤΗΝ

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συγδέσμου καὶ δλοι οἱ Μεγαλοχώριται αἰσθάνονται μεγάλην ὑποχρέωσιν πρὸς τὸν εὐλαβῆ Ἀρχιτέκτονα κ. Φαίδωνα Κυδωνιάτην, διὰ τὴν πολλὴν ἀγάπην, ποὺ μᾶς ἐπιδεικνύει. Ο Ναὸς τοῦ Ἅγιου Γερασίμου καὶ ηδη δ ἀνεγειρόμενος Ναὸς τοῦ Ἅγιου Δημητρίου, ἐργα τῆς βαθείας εὐλαβείας καὶ πολυπείρου ἐπιστημονικῆς τεχνικῆς ἱκανότητος αὐτοῦ καὶ τῆς ἀειμνήστου συζύγου του Ἐθελ, Μεγάλης Εὐεργέτιδος τοῦ Συγδέσμου μας καὶ τῶν υἱῶν του Αλγου καὶ Φοίβου, ἀπάντων ἀρχιτεκτόνων, θὰ μείνουν αἰώνια μνημεῖα νὰ κοσμοῦν τὸ χωριό μας. Τὸν εὐχαριστοῦμεν δλοι θερμῶς διὰ τὴν δωρεὰν προσφοράν τῶν κόπων του.

“Η «Φωνή...» μας δράπτεται τῆς εὐκαιρίας καὶ προτείνει νὰ μνακηρύξῃ ἥ προσεχής Γενική Συγέλευσις τοῦ Συγδέσμου

τὸν Ἀρχιτέκτονα κ. Φαιδωγα Κυδωνιάτην Μέγαν τοῦ Συνδέσμου μας Εὐεργέτην. Τοῦ ἀξίζει!

ΝΕΟΣ ΔΙΔΑΣΚΑΛΟΣ

Εἰς τὸ διθέσιον Δημοτικὸν Σχολεῖον μας ἐτοποιεῖται νέος διδάσκαλος, ὁ κ. Περικλῆς Ἐπαρ. Κατῆς. Ὁ κ. Κατῆς ἐγεννήθη εἰς τὸ γειτονικόν μας χωριό Ἀνιάδα καὶ τὸν θεωροῦμεν πολὺ ἔδικόν μας.

Τὸν καλωσορίζομεν καὶ τοῦ εὐχόμεθα ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον του, καλὴν διαμονὴν εἰς τὸ χωριό μας καὶ καλὴν σταδιοδρομίαν.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΙΑΙ

Ἡ Σχολικὴ Ἐφορεία τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου, οἱ μαθηταὶ καὶ οἱ διδάσκαλοι του ἐκφράζουν τὰς θερμάς των εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Ἰωάννην Δασκαλόπουλον, ὃς τις ἐδώρησε πρὸς τὸ Σχολεῖον τριάκοντα ἔξι τόμους ὡφελίμων βιβλίων καὶ μίαν ξυλίνην βιβλιοθήκην.

; Ε.Π.

ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΙΑΤΙΚΗ ΕΟΡΤΗ

Τὴν 23ην Δεκεμβρίου ἔγινε στὸ Δημοτικὸν Σχολεῖο τοῦ Χωριού μας ἡ καθιερωμένη Χριστουγεννιάτικη ἑορτή, τὴν ὅποιαν παρηκολούθησαν οἱ ἀρχὲς τοῦ χωριού καὶ πλῆθος κόσμου.

Ἡ πρὸς τοῦτο διακοσμημένη αἴθουσα, τὸ ὥραιότατο ἔλατο καὶ ἡ φωταγωγημένη φάτην ἔδωσαν ἴδιαίτερη λαμπρότητα στὴν ὥραία ἑορτή, ποὺ παρουσίασαν οἱ μαθηταὶ μὲ σκέτη, ποιήματα καὶ τραγούδια, ἀφιερωμένα στὸ κοσμοσωτήριο γεγονός, τῆς Γεννήσεως τοῦ Θεανθρώπου.

Ἴδιαίτερη δόμως ἐντύπωση, χαρὰ καὶ ἐνθουσιασμὸς ἔδωσε στὰ παιδιά ἡ κατὰ τὸ τέλος τῆς ἑορτῆς ἐμφάγιση τοῦ φορτωμένου δῶρου «Ἄη - Βασίλη».

Τὰ παιδιά εὐχαριστοῦν πολὺ τὸν Σύνδεσμον τῶν Μεγαλοχωριτῶν, ὁ ἐποίος ἐγέμισε τὴν μεγάλη σακκούλα τοῦ «Ἄη - Βασίλη» μὲ δῶρα.

Ε. Παΐδα

Η ΟΙΚΟΚΥΡΙΚΗ ΜΑΣ ΣΧΟΛΗ

Ἡ Οικοκυρική μας Σχολή — Α.Μ.Ο. Σ. Μεγάλου Χωριοῦ Εύρυτανίας — συνεχίζει τὸ ἀθόρυβον ἔργον της μὲ ἀξιόλογα ἀποτελέσματα. Ἡ Σχολή κατέκτησε τὸ χωριό μας καὶ τὴν γύρω περιοχήν, ὡς ἰδρυμα, ποὺ συντελεῖ εἰς τὴν πνευματικὴν ὀνάπτυξιν καὶ εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν κατάρτισιν τῶν νεανίδων τοῦ χωριού μας καὶ τῶν ἄλλων γειτονικῶν μας χωριών. «Οπως εἶναι εἰς δλους μας γνωστὸν ψυχὴ τῆς Σχολῆς εἶναι ἡ ἵκανη Διευθύντρια ράντης κ. Ἐλένη Παναγούλη-Παπασταθοπούλου. Ἡ παρουσία της ἐνισχύει καὶ ἐγγυᾶται τὴν καλὴν καὶ ἀποδοτικὴν λειτουργίαν της. «Ἄξιαι συνεργάτριαι αὐτῆς εἶναι αἱ διδασκάλισσαι τῆς Ραπτικῆς κ. Θεοδώρα Ντουλιμπέρη-Φώτη καὶ ἡ δις Σεβαστὴ Παγούση. Ἡ θέσις τῆς διδασκαλίσσης τῆς γενικῆς Ὑφαντικῆς, μετὰ λύπης τὸ σημεώνομεν, παραμένει ἀπὸ ἔτους καὶ πλέον κενή. Ἐπίσης τὸ διδακτικὸν προσωπικόν τὸ συμπληρώνουν ἐπαξίως οἱ διδάσκαλοι τοῦ Δημοτικοῦ μας Σχολείου», ὁ Ιατρὸς καὶ ἡ μαία τοῦ Ἀγροτικοῦ μας Ἱατρέον καὶ ὁ γεωπόνος τῆς Νομαρχίας Εύρυτανίας.

Μὲ τὴν εὐθαιρίαν σημειώγομεν κατωτέρω μερικούς ἀριθμούς, ποὺ παρουσιάζουν, τὸ πραγματοποιούμενον ἔργον τῆς Σχολῆς. Ἡ λειτουργία της ηρχισε τὸν Οκτώβριον τοῦ ἔτους 1960. Κατὰ τὸ διάστημα τῶν δεκατεσσάρων ἐτῶν τῆς λειτουργίας της ἐφοίτησαν, ὡς οἰκότροφοι, τριακόσιαι ἑξήκοντα δοκτῶ μαθήτριαι. Ἐξ αὐτῶν ἀπεφοίτησαν μὲ τριετῆ παρακολούθησιν σπουδῶν τὸ ἡμισυ περίπου. Τέσσαρες μαθήτριαι ἐκ τῶν ἀποφοίτων ἔλαθον ὑποτροφίαν διὰ τὴν ΧΕΝ Ἀθηνῶν καὶ εἰδικεύθησαν εἰς μαθήματα τῆς κλισεώς των. Ἐπίσης τρεῖς μαθήτριαι μὲ τὸ πτυχίον τῆς Σχολῆς ἐνεγράφησαν εἰς τὴν Σχολὴν Τσαντῆ, 2) Βασιλικὴ Μπαρμπουγάκη καὶ 3) Αίκατερίνη Βλάχου. Εἰς τὸ νέον σχολ. ἔτος 1974-75 ἐνεγράφησαν καὶ φοιτοῦν τεσσαράκοντα τέσσαρες μαθήτριαι.

“Η «Φωγή...» μας εύχεται εἰς μὲν τὰς διδασκομένας καλὴν πρόσδοσην καὶ εἰς τοὺς διδάσκοντας καλὴν δύναμιν εἰς τὸ ἔργον τους.

ΤΟ ΠΑΛΑΙΟΝ ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΟΝ

Μὲ τὰς προσπαθείας τῶν Κωνστιτυών μας Ἀρχόντων, τὸ ἐνδιαφέρον καὶ ἄλλων παραγόντων καὶ μὲ τὴν θετικὴν συμβολὴν τοῦ νέου μας Νομάρχου κ. Ἀλεξ. Τσάκων απεδόθη καὶ πάλιν τὸ παλαιὸν διδακτήριον τοῦ Δημοτικοῦ μας Σχολείου εἰς τὴν Καιγότητα τοῦ χωριοῦ μας.

Τὸ ἐν λόγῳ σίκημα μὲν ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Νομάρχου πρόκειται γὰρ ἐπισκευασθῆ διὰ νὰ στεγάσῃ Δημοσίας Υπηρεσίας τοῦ Χωριοῦ.

Θ. κ. ΚΩΝ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΟΠΟΥΛΩΣ.

Ο ἐπὶ σειράν ἐτῶν Διοικητὴς τοῦ Σταθμοῦ Χωροφυλακῆς Μεγάλου Χωρίου, Εὐρυτανίας, Ἐγωμοστάρχης κ. Κωνσταντίνος Παπασταθόλουλος ἀπεσπάσθη καὶ ὑπηρετεῖ ἡδη εἰς Καρπεγήσιον, ὅπου ἡ ἔδρα τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Εὐρυτανίας. Ο κ. Παπασταθόπουλος καὶ ἀπὸ τῆς νέας τοῦ θέσεως παρακολουθεῖ καὶ ἀγαπᾷ τὸ Μεγάλο Χωριό. Ἐχει τόσας ὑποχρεώσεις εἰς αὐτό. Ἐδῶ εἴρε τὴν ἐκλεκτήν του σύζυγον, τὴν ἀξιόλογον Διευθύντριαν τῆς Οἰκοκυρικῆς μας Σχολῆς, ἐδῶ ἀπέκτησε τὰ δύο χαριτωμένα κοριτσάκια του, τὴν Ἀριστένην καὶ τὴν Δήμητραν. Καὶ ἐδῶ αἰοθάγεται διὰ εἶναι τὸ «σπιτικό» του, διότι εἶναι πράγματι.

Τὸν εὐχαριστοῦμεν καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς διὰ τὰς ὑπηρεσίας του, ποὺ προσέφερεν εἰς τὸ χωριό μας καὶ τοῦ εὐχόμενα, ἀν δὲν ἔλαβεν ἀκόμη τὴν ἀγαμενόμενην προσαγωγήν του καὶ εἰς ἀγώτερα καὶ ἡ σκέψις του πάγιτε εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό.

Ο ΝΕΟΣ ΔΙΟΙΚ. ΤΟΥ ΣΤΑΘΜΟΥ ΧΩΡΙΚΗΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ μετατεθέντος εἰς τὰ Γραφεῖα τῆς Διοικήσεως Χωροφυλακῆς Εὐρυτανίας, εἰς Καρπεγήσιον κ. Κωνσταντίνου Παπασταθόπουλου, Διοικη-

τῆς τοῦ Σταθμοῦ μας ἐτοποθετήθη ὁ ὑπαρχηγὸς κ. Δημήτριος Ἰωαννίδης.

Τὸν νέον Διοικητὴν τοῦ Σταθμοῦ μας τὸν καλωσορίζομεν, τοῦ εὐχόμενα ἐπιτυχίαν εἰς τὸ ἔργον του καὶ καλὴν διαμονὴν εἰς τὸ χωριό μας.

ΠΡΟΙΚΟΔΩΤΗΣΕΙΣ

ΤΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ: ΔΗΜ. ΚΟΝΤΟΥ

Οι συγχωριαγοί μας ἀδελφοί: Κωνσταντίνος, Νικόλαος, Ἰωάννης, Ἐλευθέριος καὶ Γεώργιος τοῦ Δημητρίου Κοντοῦ, ποὺ διιαμένουν ἐργαζόμενοι εἰς Ἡγωμένας Πολιτείας Ἀμερικῆς συνεχίζουν τὴν ὥραταν τους ἀπόφασιν γὰρ προκοδοτούν ἀξιολόγους κορασίδας τοῦ χωριοῦ μας. Κατὰ τὸ παρελθόν καλοκαῖρι ἐπροικοδότησαν τρεῖς ἀκόμη κορασίδας. Μέχρι σήμερον οἱ ἀβόρυθοι, ἀλλὰ φίλεργοι καὶ φιλάνθρωποι αὐτοὶ ἀδελφοὶ ἐπροικοδότησαν δέκα κορασίδας τοῦ χωριοῦ μας μὲν χρηματικὸν ποσὸν δύο χιλιάδων δραχμῶν δι' ἐκάστην προικοδότησιν.

Συγχαίρομεν καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς τοὺς ἀγαπητοὺς τούτους συγχωριαγούς μας διὰ τὴν ἔμπρακτον ἀγάπην ποὺ ἐπιδεικνύουν πρὸς τὴν γενέτειράν τους καὶ τοὺς εὐχόμενα γὰρ ἔχουν ὑγείαν καὶ τὴν εὐλογία τοῦ Θεοῦ διὰ γὰρ συγεχίζουν τὸ ώρατον τους ἔργον.

ΝΕΑ ΓΕΦΥΡΑ

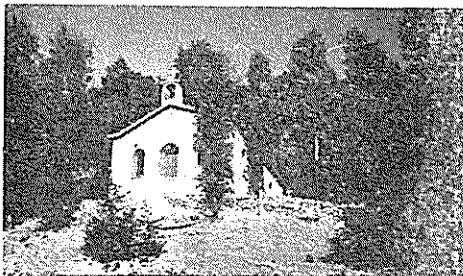
Τὸ καλοκαῖρι, ποὺ μᾶς ἐπέρασεν, διαθερός Ἀγιτιπρόεδρος τοῦ Συγδέσμου μας κ. Ἀναστάσιος Χασκόπουλος μαζὶ μὲ τὸν Τυριάν τοῦ Συγδέσμου μας κ. Κωνστ. Σιαμανήν, — χάριν ἀναπαύσεως — καὶ μὲ τὴν δοτήθειαν τῶν ἄλλων Συμβούλων συγκεέτρωσαν τὰ ἀπαρχίτητα χρήματα διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας, καθὼς καὶ μέρος τοῦ δρόμου, ποὺ δόηγει εἰς τὴν ἐγ λόγῳ γέφυραν «Λαμάκας» πρὸς «Προφ. Ηλίαν».

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τοῦ ἔργου καὶ οἱ δύο τους διέβησαν δοκιμαστικῶς τὴν γέφυραν πρῶτοι, ἀλλὰ δὲν ἔπεσε... Ὁ ἐργολάδης κ. Χρῆστος Δ. Τσελεπῆς ἔβαλε ἀπὸ τὸ στερεό τοιμέντο...

Τὸ νέον Ἐξωκκλῆσι

Εἰς τὴν τοποθεσίαν «Βλασέῖκα» τοῦ χωριού μας ἡ σεβαστή μας συμπολίτις κ. Θεοδώρα χήρα Στ. Λαζαρᾶ, τὸ γέγος, Δημ. Καρυοφύλλη ἀνήγειρε δι' ἔξθιδων της οἰρόν Ναὸν εἰς τιμὴν τῆς Υπεραρχίας Θεοτόκου «Παναγίας ἡ Πάντων Ἐλπίς» καὶ τοῦ Ἀγίου Φανουρίου.

Ἡ κ. Θεοδώρα Λαζαρᾶ σύζυγος τοῦ ἀειμνήστου συγχωριανοῦ μας Σταύρου Λαζαρᾶ εἶναι ἀγεπιστέλλον μέλος τοῦ Συγδέσμου μας, διαμέγει δὲ μονίμως εἰς τὴν Θεσσαλονίκην, ὅπου μετὰ τῶν ἀλλων ἐκεῖ ἐκλεκτῶν συγχωριανῶν μας ἀποτελοῦν εὐάριθμον μεγαλοχωρίτικην παροικίαν. Μὲ τὴν ἐν λόγῳ προσφοράν της ἔξεπλήρωσε παλαιόν της οἰρόν πόθον εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου καὶ γονέων της.

Οἱ ιερὸι οὐντος Ναὸς ἀνγγέρθη ἐπὶ κτήματος - οἰκοπέδου τῆς κτιτορίσσης εὑρισκομένου εἰς τὴν τοποθεσίαν «Βλασέῖκα» ἀμέσως κατάωθεν τῆς διερχομένης δαστικῆς - Κοινοτικῆς ὁδοῦ «Ἀγίου Ἀθανασίου» - «Βεριδίου» - «Κεφαλοστρύου». Ἀποτελεῖ δὲ παρεκκλήσιον τοῦ κυριάρχου ἐνοριακοῦ Ναοῦ τοῦ χωριοῦ μας «Ἀγίας Παρασκευῆς» κατὰ παραχώρησιν τῆς κτιτορίσσης - δωρητρίας.

Καὶ τὸ ἴ. τοῦτο Ναῦδριον τοῦ χωριοῦ μας ἐκφράζει τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα τῆς κτιτορίσσης, ποὺ ἀγταγακλοῦν εἰς ὅλους τοὺς συγχωριανούς της, κοσμεῖ μὲ τὴν ιεροπρεπή του παρουσίαν τὴν ἐν λόγῳ τοποθεσίαν καὶ θὰ συντροφεύῃ αἰωνίως τοὺς περισκέπους συγχωριανούς μας.

Καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ὁ Σύνδεσμός μας συγχαίρει τὴν σεβαστήν μας καὶ

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΑ

Μετ' εὐχαριστήσεως ἐπληροφορήθημεν καὶ ἀνακοινοῦμεν ὅτι τὰ Γραφεῖα τοῦ Πηγευματικοῦ Κέντρου Ρουμελιωτῶν, λίαν συντόμως, θὰ μεταφερθοῦν εἰς τὸ ἀνεγειρόμενον Μέγαρον τοῦ Ἰδρύματος. Ἐπίσης, ὅτι καταβάλλονται προσπάθειαι γὰρ ἀποπερατωθοῦν καὶ χῶροι τοῦ ἐν λόγῳ Μεγάρου, ποὺ θὰ φιλοξενοῦν τοὺς Συλλόγους τῆς Ρουμελῆς εἰτε διὰ τὰς συγαντήσεις των, εἴτε διὰ τὰς Γεγ. Συγελεύσεις τῶν μελῶν των.

Ἔδιαιτέρως χαίρομεν διὰ τὴν πρόσδον καὶ ἀποπεράτωσιν ἔργων τοῦ ἐν λόγῳ Ἰδρύματος. Διότι εὐέλπιστον ὅτι θὰ περιβάλλῃ μίαν ἡμέραν ἡ παρουσία του ὅλους τοὺς Ρουμελιώτας διὰ τὸ καλὸν τῆς Ρουμελῆς καὶ ὅλου τοῦ Ἐθνους.

Τὸ καθορισθὲν 30ὸν Συγέδριον τῶν διμερεῖῶν Στερεοελλαδιτῶν Ἡγαμ. Πολιτειῶν Ἀμερικῆς καὶ Καναδᾶ (Ο.Σ.Ε.Α. Κ.), παὺ ἐπρόκειτο νὰ γίγηεις εἰς Ἀθήνας τὴν 30ὴν Αὔγουστου λ.ξ., δυστυχῶς ἀνεβλήθη διὰ τὸ ἐπόμενον ἔτος. Ἡ τουρκικὴ εἰσβολὴ εἰς Κύπρον, ἡ ἐπακολουθήσασα ἐπιστράτευσις καὶ ἡ ἐν γένει ἐμπόλεμος κατάστασις, ποὺ ἐπικρατοῦσε εἰς ὅλην τὴν χώραν ἐματαίωσαν τὸ Συγέδριον τοῦτο.

Εἴθε τοῦ χρόνου νὰ πραγματοποιηθῇ εἰς ἀτμόσφαιραν εἰρήνης, πραγματοποιήσεως τῶν ἔθνων μας ἐπιδιώξεων καὶ κάθε ἀλλῆς προσπαθείας μετὰ τοῦ Στερεοελλαδικῶν κόσμου.

εὐσεβὴ κτιτόρισσα τοῦ γέου Ναοῦ τοῦ χωριού μας, καθὼς καὶ τοὺς κοπιάσαντας καὶ διηθήσαντας εἰς τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς κ.κ. Ἀντιγόνην καὶ Κωνσταντίνην Λιάπην, ὡς καὶ τὸν εὐσεβὴ μας φίλον Ἀρχιτέκτονα κ. Φαίδωνα Κυδωνιάτην.

†π.κ.

‘Ο ι. Ναὸς τοῦ Ἅγ. Δημητρίου ἀνεγείρεται

Τὴν 26ην Ὁκτωβρίου ἐ.ἔ., ἐπὶ τῇ ιερῷ μνήμῃ τοῦ Μεγαλομάρτυρος Ἅγίου Δημητρίου, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας ἀπέστειλε πρὸς δόλους τοὺς Συγχωριανούς μας ἔκκλησιν δι’ ἐνίσχυσιν τοῦ ἔργου τῆς ἐπανιδρίσεως τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Ἅγίου εἰς τὸ χωριό μας.

Ἡ ἐν λόγῳ Ἐκκλησις ἐξακολουθεῖ νὰ εἰναι ἐπίκαιρος. Διὰ τοῦτο ἀναδημοσιεύσομεν αὐτὴν κατωτέρω πρὸς ὑπόμνησιν περὶ τοῦ σκοποῦ διὰ τὸν ὅποιον ἐγράψῃ.

ΕΚΚΛΗΣΙΣ

Ἄγαπητοί μας Συγχωριαγοί,

Μὲ μεγάλην χαρὰν Σᾶς ἀναγγέλομεν τῇρι ἔναρξιν τοῦ ἔργου τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ Ιεροῦ μας Ναῦδρίου τοῦ Ἅγίου Δημητρίου. Ο Μεγαλομάρτυς καὶ Μυροβλύτης, ποὺ ἐφέρετο ἐπὶ ἑπτὰ δεκαετίας ὡς «ἄστε γαρ εἰς τὸ χωριό μας, ηδη ἀποκτᾶ καὶ πάλιν τὸν Ναὸν του.

Εἶναι γνωστὸν εἰς δόλους μας, ὅτι εἰς τὸν χῶρον, ὅπου ὑπῆρχεν διὰ παλαιὸς Ναὸς τοῦ Ἅγίου Δημητρίου, χρονολογούμενος ἀπὸ τὸν 18ον τουλάχιστον αἰώνα, ἀνηγέρθη τὸ Δημοτικόν μας Σχολεῖον. Ἡ ἀνάγκη τῆς ἀποκτήσεως τοῦ σχολείου —τότε— εἰς τὸ συγκεκριμένον αὐτὸν σημεῖον, ὅπου ὑπῆρχεν διὰ παλαιὸς Ναὸς, χάριν εὐγοϊκῶν οἰκογονικῶν δρων, τῇ ὑποδείξει τῆς ἀρμοδιαῖς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου Παιδείας, ἔκαμε τοὺς προπάτοράς μας νὰ προσδούν, μὲ πόνον φυχῆς, εἰς τὴν κατεδάφισιν τοῦ Ναοῦ.

Ἐκτοτε, ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης μέχρι τῶν ἡμερῶν μας, ἥτο ἐπιθυμία δόλων μας γὰρ ἐπανιδρύθη διὰ Ναός. Διάφοραι, δύμως, δυσκολίαι ἀφήγαν τὸ ἔργον προγραμματιζόμενον λόγω τῶν ἐπακολουθησάντων πολέμων. Εἶναι περιττὸν νὰ σημειωθῇ κάθε ἀνάμνησις τῶν παρουσιασθεισῶν δυσκολιῶν... Ἐκεῖνο ποὺ προέχει τώρα εἶναι, ὅτι τὸ Ναῦδριον εὑρίσκεται εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀνεγέρσεως του.

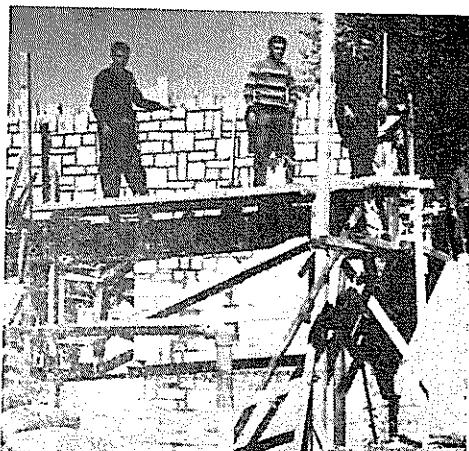
Ο Σύγδεσμός μας ἀνέλαβε τὴν πρωτοβουλίαν καὶ τοῦ ἔργου τούτου. Αἰσθάνεται, δύμως, τὴν ἀγάγκην νὰ παρακαλέσῃ δόλους Σας νὰ ἐνισχύσητε τὴν προσπάθειάν του. Ο Σύγδεσμος ἀπευθύνεται πρὸς δόλα τὰ Μέ-

λη του, πρὸς δόλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας καὶ πρὸς τοὺς ἔκλεκτοὺς καὶ εὐσεβεῖς Φίλους του γὰρ τὸν συγδρόμουν. Αἱ γνωστοὶ ὑπερτιμήσεις τῶν οἰκοδομικῶν ὄλικῶν καὶ τῶν ἡμερομισθίων ἐκάλυψαν μέχρι τοῦδε τὸ ὑπάρχον κεφάλαιον. Συγεπώς, χρήματα ἀλλα δὲν ὑπάρχουν. Ή δὲ συγέχισις τῆς ἀγοραδομήσεως τοῦ ἔργου καθίσταται δυσχερής. Πιστεύομε, δύμως, ὅτι ἡ εὐλάβεια καὶ διεσπασμὸς δόλων μας πρὸς τὸν ΑΓΙΟΝ ΔΗΜΗΤΡΙΟΝ δὲγ δι’ αφήσουν ἡμιτελές τὸ ἔργον.

Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν καὶ μὲν θεοῖς θεοῖς δόλους, δύποτε, ἀλλοὶ ἐκ τοῦ περισσεύματός των καὶ ἀλλοὶ ἐκ τοῦ ὑστερήματός των μᾶς ἀποστέλλουν μίαν γενναίαν εἰσφοράν, διὰ τὴν δόπιαν θὰ λάθουν σχετικὴν ἀπόδειξιν.

Η ΕΚΚΛΗΣΙΣ μας αἰτήστη ἀπευθύνεται κατ’ ἀγαθὴν συγκυρίαν μὲ τὴν ἀγομένην σημειρινὴν ἐπέτειον τῆς μνήμης τοῦ Μεγαλομάρτυρος. Ἄς κάμιωμεν μίαν γενναίαν χρηματικὴν χειρονομίαν διὰ καθένας μας, ἀγτὶ ἔνδες γλυκίσματος ἢ ἔνδες κηριοῦ, ποὺ θὰ προσεφέραμεν εἰς τὸν Ἅγιον, διὰ γὰρ συνεχίσωμεν τὸ ἔργον τῆς ἀνεγέρσεως τοῦ Ναῦδριού.

«Ἄς δώσῃς δικαιολογίαν διατήνεται..» Πλαρόν γάρ δότην ἀγαθὴν διὰ τοῦ Θεός», Β’ Κορ. Θ’ 7.

Τὸ Ναῦδριον τοῦ Ἅγ. Δημητρίου ἀνεγειρόμενον

Τὸ ἱστορικὸν χρονικὸν τοῦ Συνδέσμου μας

Τεῦ Πρεσβ. ΚΩΝΣΤ. Δ. ΒΑΣΤΑΚΗ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

ΛΟΙΠΗ ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Εἰς τὸ παρόν κεφάλαιον, τελευταῖον τοῦ Ἰ-
στορικοῦ τούτου Χρονικοῦ, παρουσιάζομεν περι-
ληπτικῶς καὶ ἄλλας ἐνεργείας καὶ δραστηριό-
τητας τοῦ Συνδέσμου. Αὗται ἀναφέρονται κυ-
ρίως εἰς τὰ ἔτης σημεῖα.

1) Εἰς τὴν κοινωνικὴν συναντίληψιν καὶ πρό-
νοιαν τοῦ Συνδέσμου πρὸς τὸν συνάνθρωπον.

2) Εἰς τὴν διοργάνωσιν ἑορτῶν καὶ ἄλλων
ἐκδηλώσεων διὰ τὴν μεταξὺ τῶν μελῶν καὶ ὅ-
λων τῶν Μεγαλοχωριτῶν γνωριμίαν καὶ καλλι-
έργειαν σχέσεων διὰ τὴν ὄντας ξυνάπτουχην φυγικοῦ
συνδέσμου καὶ αἰσθητικῶν ἥγαπης καὶ ἀλλη-
λοδοθησίας.

3) Εἰς τὴν ἔξεύρειαν πόρων καὶ τὴν περιου-
σίαν τοῦ Συνδέσμου.

4) Εἰς τὰς ἐκδόσεις τοῦ Συνδέσμου καὶ
5) Εἰς τὰς δραστεύσεις τοῦ Συνδέσμου.

1. ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΣΥΝΑΝΤΙΛΗΨΙΣ ΚΑΙ ΗΡΟΝΟΙΑ

Τὸ σημεῖον τοῦτο ἀποτελεῖ τὸ θεμέλιον τῆς
συστάσεως, τῆς ἀναπτυξεως καὶ τῆς ὑπάρξεως
τοῦ Συνδέσμου. Εἶναι τὸ σημεῖον, ποὺ ἀναφέ-
ρεται: περισσότερον εἰς τὸν συνάνθρωπον. «Η
Ὕπαρξις τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ προσφορά τοῦ εἰς
ἔργα κοινῆς ὥφελειας ὑπαμφιδόλως ἀπέδειπον
καὶ ἀποδέπουν εἰς τὸν παράγοντα ὄνθρωπος.
Ἀλλὰ τὸ ἐν λόγῳ σημεῖον ἀποτελεῖ τὸ κύττα-
ρον τόσον διά τὴν ὄντας ξυνάπτουχην τοῦ Συνδέσμου,
ὅσον καὶ διά τὴν ἐν γένει προσφοράν του. «Αλ-
λωτε καὶ ὅταν συνεστήθῃ δὲ Συνδέσμος νῶς «Α-
δελφῖτον», καὶ ὅταν μετέπειτα, ἀπὸ τὰ μέσα
τοῦ παρελθόντος αἰώνος μετωνομάσθη εἰς «Α-
δελφότητα» εἰς αὐτὸ τὸ ἔργον ἀπέδειπε, πᾶς,
δηλαδή, θά δοιηθήῃ τὸν συνάνθρωπον. «Η
ἐν-
νοια, δημοσ., ἐνταῦθα εἶναι: περιωρισμένη. Αἱστι:
ῶς συνάνθρωπον ἐνοεῖ κατά πρωτιστὸν καὶ κύ-
ριον λόγον τὸν διοχώριόν του, τὸν συγγωρια-
γόν του. Εἴτε τὸν διαμένοντα εἰς τὸ γωιδό, τὸν
«ρουμελιώτην», εἴτε τὸν διαιμένοντα ἔργαζόντε-
νον μακαρὸν τοῦ γωιδοῦ καὶ τὰς οἰκογενείας
του, συνήθως τότε εἰς τὴν Πόλιν (Κωνσταντινού-
πολιν), τὸν «πολίτην». «Ολοὶ εἶνον πάντοτε
κάποιοι ἀνάγκην. Τὴν ἀνάγκην αὐτήν, ἡθικὴν
συμπαράστασιν ἡ ὥλικὴν ἐνίσγυσιν, δὲ Συνδέσμος
ἀναλόγως τῶν περιστάσεων προσεγγάθει γά τὴν

καλύψῃ καὶ γά τὴν ἐνισχύσῃ.

Κατωτέρω σημειώνομεν ὅλως ἐνδεικτικῶς με-
ρικὰ σημεῖα ἐκ τοῦ ἐνδιαφέροντος αὐτοῦ πρὸς
τοὺς συγχωριανούς του.

α) «Ἄξιον σημειώσεως εἶναι ἡ μέριμνα τῶν
μελῶν τοῦ Συνδέσμου, ποὺ εὑρίσκοντα εἰς τὴν
Κωνσταντινούπολιν διὰ τοὺς ἀποφοίτους ἀρρε-
νας ἐκ τοῦ Δημιοτικοῦ Σχολείου τοῦ χωροῦ. «Η
μέριμνα αὐτὴ ἀπέδειπε νὰ μεταφέρῃ τού-
τους εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν. Ἰψεῖ δὲ νὰ
παρακανήσῃ τοὺς νέους εἴτε πρὸς σπουδάς, εἴτε
νά ἀναβέσῃ εἰς αὐτοὺς κατάλληλον ἔργοσιν.
«Η ἐν λόγῳ συνήθεια κατά τὴν ἐπικρατοῦσαν
παράδοσιν εἶναι προφανῶς κατὰ πολὺ παλαιοτέρα
τοῦ δεκάτου ὅγδου αἰώνος. Διότι τὴν ἐ-
πογήν αὐτὴν ἐπέδη ἀπὸ τὰς προφορικάς παρα-
δόσεις, τὰς δοποίας διατηροῦν ζωηρῶς οἱ γη-
ραιότεροι τοῦ χωροῦ, δοσι εἴς αὐτῶν ἔξηραν
ἀπὸ τῆς μικρᾶς τῶν ἡλικίας εἰς τὴν Κωνσταν-
τινούπολιν καὶ δομοδίονται ὡς ἐκ τούτου «πο-
λίται», ἔχομεν καὶ γραπτὴν μαρτυρίαν τῆς συ-
νηθείσας αὐτῆς εἰς τὸν Βίον καὶ τὸ Μαρτύριον
τοῦ Οστομάκτουρος ευαπολίτου μας Ἀγίου Ρε-
ραζίκου τοῦ νίου, τὸ 3 Ιουλίου 1812.

β) «Η μέριμνα καὶ ἡ ἡθικὴ συμπαράστασις
τοῦ Συνδέσμου πρὸς ἀπόδοσιν τοῦ δικαιού ἡ
πρὸς συμβιβασμὸν εἰς τὰς οὐχὶ σπανίως πα-
ρουσιαζομένας διαφοράς μεταξὺ ἐργοδοτῶν καὶ
ἐργαζομένων ὑπαλλήλων, ἀπάντων μεγαλοχω-
ριτῶν. (Ἔδει Κανονισμὸν τῆς Ἀδελφότητος,
Κωνσταντινούπολις 1905, σ.4.).

γ) Μία πρωτότοπας καὶ ἀξία παρατηρήσεως
συνήθεια ήτο καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν μελῶν τοῦ
Συνδέσμου γά ἀποστείλη μὲ κάθε μέσον καὶ
διευκόλυντον τοὺς νά μεταξύ τοῦ δικαιοτηρίου
τοῖς οἰκογενείας των. Οὐδέτε μεγαλοχωρί-
της παρέμεινε μικράν τῆς οἰκογενείας του, εἰς
τὴν Κωνσταντινούπολιν, πέρα τῶν 2 ἔως 3
ἔτην. «Ἐνεκκα τούτου παρατηρεῖται καὶ ἡ ἀνά-
λογος ἀπόστασις τῶν γεννήσεων εἰς κάθε οἰ-
κογένειαν.

δ) Μία ἀλληλογραφία συνήθεια τῶν μελῶν
τοῦ Συνδέσμου, ποὺ παρουσιάζει ζωτανὴν τὴν
εἰδήσεων τῆς ἀλληλοθεσίας μεταξὺ των ἡτο
καὶ ἡ ἀνάληψις, ἐκ μέρους τῶν ἀδειούχων-επι-
σκεπτούντων τὸ χωρό, τῆς μετασωρός χρημά-
των. ὡς καὶ ἄλλων ἀτομικῶν ἡ οἰκογενειακῶν
εἰδήσεων ποὺς τὰς οἰκογενείας τῶν ξενητε-
ιών. Καθιένας, δηλ., ποὺ θή ποντοῦ ἀπὸ τὴν
Πόλιν εἰς τὸ γωιδό ποδὲ ἐπίσκεψιν τῆς οἰ-
κογένειας την ἀνίστητο τοῦπον πινά «την υδρό-
μο». Μία ἔθνοιμάδα ἔως δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς

ἀναχωρήσεώς του ἐπαυεν ἀπὸ τὴν ἑργασίαν του. Εἰς τὸ διάστημα τοῦτο ὅτικρετο ὄλους τοὺς συγχωριανούς διὰ νὰ σημειώσῃ τάς παραγγελίας, ποὺ θὰ μετέφερεν εἰς τοὺς διαιμένοντας εἰς τὸ χωρὶς οἰκείους των. Ἡ συνήθεια αὐτῇ ἐπεξετένετο, πολλάκις καὶ πρὸς τὰς οἰκογενεῖας τῶν γειτονικῶν χωριών. Ἐπίσης τὸ ἥδιο συνέβαινε καὶ κατὰ τὴν ἐπιστροφήν. Εἰς τὴν ἑργασίαν του θά παρουσιάζετο μετά μίαν ἔδομάδα περίπου ἀπὸ τὴν ἐπιστροφῆς του εἰς τὴν «Πόλιν». Κατὰ τὸ διάστημα αὐτὸν ἐπεσκέπτετο καὶ πάλιν τοὺς ουγχωριανούς του. Μὲ τὴν ἐπίσκεψιν αὐτὴν ἐνημέρωνεν αὐτοὺς μὲ τὰς παραγγελίας, ποὺ ἔφερεν ἀπὸ τοὺς οἰκείους τοῦ καθενός.

ε) Ἀνέκαθεν ὁ Σύνδεσμος καὶ μέχρι τῶν ημερῶν μας ἐπιχορηγεῖ τὴν Κοινότητα τῆς γενετείρας τῶν μελῶν του μὲ διάφορα χρηματικά ποσά, διάσκις παρίστατο πρὸς τοῦτο ἀνάγκη. Τὸ ἔτον ἔπαρξεν ἐκτάτως διὰ γειτονικήν Κοινότητα, ἡ δοπία ἐπλήγη ἀπὸ πικράν θεομηνίαν. Εἰς συμπαράστασιν πρὸς τὴν πληγεῖσαν ἐν λόγῳ Κοινότητα προσέφερε τὸ ἔτος 1963 ποσὸν δραχμῶν τεσσαράκοντα χιλιάδων.

στ) Ἀνέκαθεν ἐπίσης ὁ Σύνδεσμος ἐδοήθει τοὺς ἀπορωτέρους ουγχωριανούς, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον κατὰ τὰς ἑορτάς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα, μὲ κάποιαν ἔκτακτον χρηματικὴν ἐνίσχυσιν. Ἡ συνήθεια αὐτὴ, ἀλλὰ καὶ αἱ παρουσιαζόμεναι ἔκτακτοι ἀνάγκαι τοῦ διοί, ἐπεσήμαναν τὴν ἀνάγκην δραγανώσεως ἐνὸς ἴδιατέρου ταμείου. Ταμείου, δηλ., μὲ ἀποκλειστικὸν συκούδην τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τῶν ἀπορωτέρων ουγχωριανῶν ἀφ' ἐνὸς καὶ ἀφ' ἑτέρου τὴν ἀνάπτυξιν μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ πνεύματος ἀγάπης καὶ φιλαληθίας κατὰ τὸ Γραφικόν «ἔντολὴν καινὴν διδῷμιν ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους» (Ἰωάν. 13, 34). Ἡ ἀπλὴ αὐτῇ ἰδέα δὲν ἀργήσει νὰ διλοποιηθῇ. Σὺν τῷ χρόνῳ μέσαν ἀπὸ τὴν ἐστερικήν ζωὴν τοῦ Σύνδεσμου ἐπήγαγε τὸ ἐν λόγῳ ταύτειον μὲ τὴν γνωστὴν φιλάδελφον ἐπωνυμίαν. «Τὸ Φιλόπτωχον Ταμείον τοῦ Σύνδεσμου μας». Μὲ τὸ Ταμείον τοῦτο ὁ Σύνδεσμος ἐνισχύει ἔκτοτε καὶ ἀλλας παρουσιαζόμενας ἀνάγκας πέρα ἀπὸ τὰς ἑορτάς τῶν Χριστουγέννων καὶ τοῦ Πάσχα. Σημειώτεον διὰ τὸ ἐν λόγῳ Ταμείον τὸ ἐνισχύουν κυρίως τὰ μέλη τοῦ Σύνδεσμου.

ζ) Τέλος σημειώνομεν ἐντοσθια καὶ τὴν ἔδουσιν ὑπὸ τοῦ Σύνδεσμου «Παιδικῆς Χαρᾶς» εἰς τὴν ὥραιάν καὶ ἐξοχικὴν τοποθεσίαν τοῦ χωριού μας «Ἄγιος Ἀθανάσιος».

2. ΕΟΡΤΑΙ - ΕΚΔΡΟΜΑΙ ΚΑΙ ΆΛΛΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ..

Εἰς τὸ 34ον ἄρθρον τοῦ Η^ρ. Κεφαλαιού τοῦ Καταστατικοῦ τοῦ Σύνδεσμου ἀναφέρεται ἡ καθωρισμένη ἑτησία ἑορτὴ τοῦ Σύνδεσμου, ὡς καὶ τὰ πεσοὶ τῆς ἑτησίας ἐκδοσιοῦς αὐτοῦ. Τὸ ἐν λόγῳ ἄπθον λέγει τὰ ἔξης: «Ὦρι ἐπίσημος ἑτησία ἑορτὴ τοῦ Σύνδεσμου ὁρίζεται: ἡ πρώτη

Κυριακὴ ἀπὸ τῆς 26ης Ιουλίου μηνὸς τῆς Οσιομάρτυρος Ἀγίας Παρασκευῆς καὶ προστάτιδος τοῦ Σύνδεσμου, ἡ ἡμέρα δὲ ἑτησίας ἐκδομῆς τῶν μελῶν ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Διοικητοῦ Συμβουλίου».

Ἐκτός, δημαρχος, τῆς ἑτησίας ταύτης ἑορτῆς δὲ Σύνδεσμος ἑορτάζει παροιμοίως καὶ τὴν ἑορτὴν τοῦ Οσιομάρτυρος πολιούχου τοῦ χωριού Ἀγίου Γερασίμου τοῦ Μεγαλοχωρίου, τὴν 3ην Απριλίου, ἡμέραν τῆς μηνῆς του, ἐν συνδυασμῷ μὲ προσκυνηματικήν ἐκδρομοῦ.

Ἐπίσης κατὰ καιρούς ἐπεσημάνθησαν καὶ ἄλλαι ιστορικοὶ ἐπέτειοι, τὰς δοποίας δὲ Σύνδεσμος ἐώρτασε καταλλήλως. Κατωτέρω σημειώνομεν τὰ ἔξης γεγονότα.

α) Τὸ γεγονός τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ Σύνδεσμου. — Ὁποὶ τὴν ἐπωνυμίαν τότε τῆς «Ἀδελφότητος» —, κατὰ Μάΐον τοῦ ἔτους 1905 εἰς Κωνσταντινούπολιν. Κατὰ τὴν ἐκδήλωσιν αὐτὴν ἐξεδόθη εἰδικὸν ἀναμνηστικὸν Δίπλωμα τὴν 8 Μαΐου 1905.

β) Τὴν Πεντηκονταετηρίδα ἀπὸ τὴν ἐπανιδρύσεως τοῦ Σύνδεσμου κατὰ τὸ ἔτος 1955 μὲ ἐκδρομικὴν ἐκδήλωσιν εἰς τὴν Πάρονθην Ἀττικῆς. — Ιδε «Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ», Αθῆναι: Ιούλιος 1955, σ. 1-3. «Ἡ ἐν λόγῳ Πεντηκονταετηρίδης ἐξελήφθη τότε, ὡς ἐπέτειος ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Σύνδεσμου. Ἐπρόκειτο, δημαρχος, περὶ τῆς ἐπανιδρύσεως αὐτοῦ. Τὴν ἀλήθειαν αὐτὴν, ὡς γνωστόν, περὶ τῆς ἰδρύσεως τοῦ Σύνδεσμου ἀπεκάλυψαν μεταχεινεστέρως τὰ εὑρεθέντα τηγγραφα — συμβόλαια τῆν 1873 καὶ 1875. !

γ) Τὴν ἐκαπονηπεντηκονταετηρίδα ἀπὸ τοῦ ἐνδόξου μαρτυρίου τοῦ Οσιομάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου. «Ἡ ἐν λόγῳ ἑορτὴ ἔγινεν εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό καὶ συνεδύσασθη μὲ προσκυνηματικὴν ἐκδήλωσιν, μὲ Ἀρχιερατικὴν θείαν Λειτουργίαν εἰς τὸν Ιετορικὸν Ναό της Αγίας Παρασκευῆς, μὲ ιεράν καὶ μεγαλειώδη λιτανείαν ἐντὸς τοῦ Χωριοῦ καὶ μὲ τὴν θεμελίωσιν τοῦ πρώτου ιεροῦ Ναοῦ πρὸς τιμὴν τοῦ Οσιομάρτυρος παραπλεύρος εἰς τὴν οἰκίαν τῆς γεννήσεως του. Ιδέ «Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ», Αθῆναι: 1962, ἀρ. φ. 16, σ. 12-18.

δ) Τὴν ἐκαπονηπεντηκονταετηρίδα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως τοῦ γνωστοῦ χρόνου τοῦ Σύνδεσμου. Αὕτη ἐγένετο εἰς μὲν τὰς Αθήνας τὴν 28 Ιουνίου 1970 καὶ εἰς τὴν αἰθουσαν τοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου «Παρηγασσός», εἰς δὲ τὸ Μεγάλο Χωριό τὴν 26 Ιουλίου 1970 ἐν συνδιασμῷ μὲ τὴν ἑορτὴν τῆς Προστάτιδος τοῦ Σύνδεσμου Οσιομάρτυρος Αγίας Παρασκευῆς. Διὰ τὴν ἑορτὴν αὐτὴν ἐξεδόθη εἰδικὸν ἀναμνηστικὸν Δίπλωμα καὶ Μετάλλιον. Ιδέ «Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ», Αθῆναι: 1969, ἀρ. φ. 30-31 σ. 1-2, καὶ αὐτόθι. Αθῆναι: 1970, ἀρ. φ. 33-34, σ. 1, 17-27.

ε) Τὴν ἐκαπονηπεντηκονταετηρίδα ἀπὸ τῆς θηνεγρεσίας τοῦ 1821, ἡ δοπία ἔγινεν εἰς Μεγάλο Χωριό μὲ ἐκδρομικὴν ἐκδήλωσιν. «Ἡ ἐν λόγῳ ἐκδρομικὴ συνεδύσασθη μὲ τὴν εἰδικὴν διὰ

τὸν σκοπὸν αὐτὸν ἐκδήλωσιν τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ναυπακτίας καὶ Εὐρυτανίας τὴν 3ην Ιουλίου 1971 ἑορτὴν τοῦ Ὅσιου μάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου. Εἰς τὴν ἑορτὴν αὐτὴν ἐγένετο πανηγυρικὴ Ἀρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία, δὲ οἱερὸς Ἐγκαινιασμὸς τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Ὅσιου μάρτυρος, ὃς καὶ ἡ παρουσίας τῶν πολεμικῶν γεγονότων, ποὺ ἐγένοντο κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Ἐθνεγερσίας, εἰς τὸ Χωριό μαζεῖ. Μὲ τὴν λαμπτρὰν αὐτὴν εὐκαιρίαν ὁ Σύνδεσμος ἔξεδωσεν εἰδικὸν ἀναμνηστικὸν δίπτυχον. Τὸ δίπτυχον τοῦτο διενεμήθη μετὰ τὸν ιερὸν Ἐγκαινιασμόν, ὃς εὐλογία τῆς ἡμέρας. Περὶ τῆς ἑορτῆς αὐτῆς ίδε «Δίπτυχα τοῦ Νέου Ἑλληνισμοῦ», Ἐκκλησιαστικὰ Πρόσωπα καὶ γεγονότα, Ἀθῆναι 1971, τ. πρώτος, σ. 170. Ἔπιστης ίδε εἰς «Φωνὴν τοῦ Μεγάλου Χωριού», Ἀθῆναι 1971, Βα περίοδος, ἀρ. φ. 1-3, σ. 1, 8-21 καὶ αὐτόθι, Ἀθῆναι 1972, ἀρ. φ. 4-6, σ. 2-3.

στ) Τὴν ἔκαπον πεντηκονταετῆριδα ἀπὸ τὴν Ιστορικὴν μάχην τῆς «Καλιακούδας». Ἡ ἐν λόγῳ ἑορτὴ ἔγινεν εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό τὴν 29ην Αὐγούστου 1973, μὲ πανηγυρικὴν Θείαν Λειτουργίαν καὶ ἐπικινημάδουν Δέησιν ὑπὲρ τῶν ὑπὲρ Πίστεως καὶ Πατρίδος πεσόντων, εἰς τὸ κατέναντι τῆς «Καλιακούδας» Ιστορικὸν Προσκύνημα τοῦ Ἀγίου Ἰωάννου. Ιδέ «Φωνὴ τοῦ Μεγάλου Χωριού», Ἀθῆναι 1973, ἀρ. φ. 11-12, σ. 3-4.

ζ) Ἐπίσης μεταξὺ τῶν ἑορτῶν καὶ ἐκδηλώσεων τούτων σημειώνομεν καὶ τὸ κατ' ἔτος τελούμενον Μηνημάσιον ὑπὲρ τῶν ἀποθιασάντων μελῶν τοῦ Συνδέσμου, τῶν Ἐθνομαρτύρων καὶ τῶν ἐν Πολέμοις Πεσόντων Μεγαλοχωριτῶν. Τὸ μηνήμασιον τοῦτο γίνεται εἰς ἓνα Ναὸν τῶν Ἀθηνῶν, δῆπον ἡ ἔδρα τοῦ Συνδέσμου, καθὼς καὶ εἰς Μεγάλο Χωριό.

η) Αἱ διάφοροι ἑορτοὶ εἶναι πάντοτε συνδεδεμένοι μὲ ἐκδρομάς, συνεστισμοῖς καὶ ἄλλας τοπικὰς καὶ ἐπωφελεῖς ἐκδηλώσεις.

θ) Τέλος ἀπὸ τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν τοῦ Συνδέσμου σημειώνομεν καὶ τὰς ἔξης ἐκδηλώσεις. 1) Τὴν ἔτησίαν χοροεσπερίδα αὐτοῦ, ἡ δύοια γίνεται εἰς Ἀθήνας, ἔνιότε καὶ εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό, μὲ μεγάλην ἐπιτυχίαν καὶ ἐπιημότητα. 2) Τὸ καθιερωμένον «κόφιμο» τῆς «πρωτοχρονιάτικης Βασιλόπιτας». Ἡ ἐκδηλώσις αὕτη γίνεται τὰς πρώτας ἡμέρας ἔκαστου νέου ἔτους εἰς Ἀθήνας. Ἡ ὥραίς αὐτὴ τοινήθεια συνδυάζεται μὲ συνεστισμοῖς τῶν μελῶν καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν καὶ 3) Ἀπογευμοτινὰ τοάγια (τοάσι·πινάκλ), ὃς καὶ Λαζαριστοροφοὶ ἀγοραὶ. Αἱ ἐν λόγῳ ἐκδηλώσεις γίνονται εἰς γνωστάς καὶ μεγάλας κοινωνίας αἰθούσας τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὰς ὄποιας συμμετέχουν καὶ πολλοὶ φίλοι τοῦ Μεγάλου Χωριού καὶ τοῦ Συνδέσμου. Ὁ Σύνδεσμος μὲ τὰς ἐκδηλώσεις αὐτὰς ἀποθίλειται εἰς τὴν ἐπικοινωνίαν καὶ ψυχαγωγίαν τῶν μελῶν τοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν, εἰς τὴν προσβολὴν τῆς ἐνεργοῦ δραστηριότητός του καὶ πέρα τοῦ χωρού τοῦ Μεγάλου Χωριού καὶ τῶν καταχοριμένων ἐξ αὐτοῦ, ὃς καὶ

εἰς τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ ταμείου του.

3. ΠΟΡΟΙ ΚΑΙ ΠΕΡΙΟΓΣΙΑ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

‘Ως πρὸς τὴν περιουσίαν καὶ τοὺς πόρους τοῦ Συνδέσμου εἰς τὸ 28ον Ἀρθρον τοῦ ΣΤ’ κεφαλαίου τοῦ Καταστατικοῦ διαλαμβάνοντα τὰ ἔξης. «Η Περιουσία τοῦ Συνδέσμου καὶ οἱ πόροι αὐτοῦ ἀνήκοντες εἰς τὸν Σύνδεσμον καὶ οὐχὶ εἰς τὰ μέλη του είναι. α) Αἱ εἰς μετρητὰ καὶ χρεώγραφα παρὰ ταῖς Τραπέζαις καταθέσεις μετὰ τῶν πόρων των. β) Τὰ δικαιώματα ἐγγραφῆς καὶ αἱ ἑπτακοπίαι συνδρομαὶ τῶν μελῶν. γ) Αἱ τυχὸν γενόμεναι προσφοραὶ δωρητῶν, εὐεργετῶν. δ) Αἱ ἐκ τῆς καθιερώσεως λαχείων καὶ διοργανώσεως κορῶν, ἑορτῶν καὶ θεατρικῶν παραπτάσεων εἰσπράξεις. ε) Αἱ ἐξ οἰκοδήποτε ἀλληγορικῆς χρημάτων ἡ ἀντικειμένων εἰσπράξεις». Εἰς τὴν πέμπτην περιπτώσιν ἀνάγοντας οἱ διάφοροι ἔφανοι, τοὺς διποίους μέχρι τοῦδε ὁ Σύνδεσμος διωργάνωσε καὶ ἐνήργησε καθὼς καὶ αἱ κατὰ καιρούς κρατικαὶ ἡ ὑπὸ ἀλλων οἰκονομικῶν ὅργανοισι μὲν ἐπιχορηγήσαεις.

Εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ Συνδέσμου ἀνήκουν σήμερον τὰ ἔξης α) τὸ κατατεθειμένον εἰς τὰς διαφάρους τραπέζας τοῦ Κράτους ὑπόλοιπον τοῦ Ταμείου αὐτοῦ, β) τὸ αρχεῖον αὐτοῦ Βιβλία Πρακτικῶν, Βιβλία Οἰκον. Διαχειρίσεων καὶ Σφραγίδες καὶ γ) τὸ εἰς Μεγάλο Χωρίον ἀκινήτον, δῆπον στεγάζεται καὶ λειτουργεῖ ἡ Οἰκοκυρικὴ Σχολή.

4. ΑΙ ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Παραλλήλως πρὸς τὸ μέχρι τοῦδε ἐμφανιζόμενον ἔργον τοῦ Συνδέσμου σημειώνομεν καὶ τὴν σπουδαίαν προσφορὰν του εἰς τὸν τομέα τῶν ἐκδόσεων. Πράγματι δὲ οὐ στέρησε νὰ παρουσιάσῃ διαφόρους ἐκδόσεις ποὺ ἀφοροῦν τὸ Μεγάλο Χωρίο καὶ τὴν ἐσωτερικὴν ζωὴν του.

Εἰς τὰς ἐν λόγῳ ἐκδόσεις τοῦ Συνδέσμου πρώτην θέσιν κατέχει τὸ πνευματικόν του ὅργανον, τριμηνιαῖς περιοδικόν μὲ τὸν συναισθηματικόν του τίτλον· «Η ΦΩΝΗ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΧΩΡΙΟΥ» ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ. Τὸ πρῶτον τοῦ περιοδικοῦ τούτου εἶδε τὸ φῶς τῆς δημοσιεύσητος τὴν 1ην Ὀκτωβρίου 1932. Μὲ τὴν συμπλήρωσιν τῆς πρώτης τεσσαρακονταετοῦ δημοσιογραφικῆς του ζωῆς εὑρομένην τὴν εὐκαιρίαν γὰρ σημειώσωμεν εἰς τὴν πρώτην σελίδα του μεταξὺ ἀλλων καὶ τὰς ἔξης, ποὺ ὡς πιστεύομεν ἐκφράζουν τὸν σκοπὸν τῆς ἑπτάρευτης τοῦ πνευματικοῦ τούτου ὅργανου τοῦ Συνδέσμου καὶ τὴν προσφερθεῖσαν προσφοράν του· Ἐπιμειώσαμεν τότε, τὴν ἀδιαμφισθήτητον ὀλήθειαν. Ότι καὶ διὰ τὰ ἀποταμα καὶ τὰς κοινωνίας ἡ ἀξία καὶ ἡ σημασία τῶν ἐπετείων εἶναι δρόσημα πολλαπλῶς εὐεργετικά. Εἴναι σταθμοὶ διὰ τῶν διποίων ἀναμετρῆσαι τὸ παρελθόν, κρίνεται τὸ παρὸν καὶ προσχεδιάζεται τὸ μέλλον πρός κατάκτησιν ὑψηλῶν στόχων.

Αναμφιβολώς και ο αἰωνόδιος σύγδεσμός μας χαίρει διά τὴν συμπλήρωσιν τεσσαράκοντα ἑταῖν τῆς πνευματικῆς του ἐκδόσεως, τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ». Διότι δὲ αὐτῆς ὁ Σύνδεσμος περισσότερον παντὸς ὅλου μέσου ἐκαλλιέργησε και ἐπέτυχε τὴν μεταξὺ τῶν μελῶν του και τῶν ὀπανταχοῦ «τῆς Δεσποτείας Κυρίου» Μεγαλοχωριτῶν, γνωριμίαν και ἐπικοινωνίαν...

Δι' αὐτῆς ὁ Σύνδεσμος ἐπληροφόρθησεν εἰς τὰ διεσκορπισμένα εἰς τάς πέντε τὴν ἡπείρους μέλη του τὰ Ιχαριδόνιαν ἥ τὰ λυπηρὰ γεγονότα, τὰ ἀναφερόμενα εἰς πρόσωπα και πράγματα τοῦ γηροτοῦ μας.

Δι' αὐτῆς συνέσφεξε τὰς σχέσεις μεταξὺ ὅλων τῶν Μεγαλοχωριτῶν και ὀγκώπευε τοιστοτρόπως μεταξὺ των αἰσθήματα ἀλληλεγγύης, αἰσθήματα εὐγένειας ἀμιλλής και αἰσθήματα ἀγάπης.

Δι' αὐτῆς ὁ Σύνδεσμος ἐμερίμνωσε μὲ ποικίλους τρόπους και ἦλθεν ἡθικῶς και διληκῶς ἀρωγὸς εἰς ὅλας τὰς περιστάσεις τῆς διαδρομῆς του, τάς ἀφορώσας εἰς τὸ Μεγάλο Χωριό, τὴν γενέτειραν τῶν μελῶν του.

Τέλος δι' αὐτῆς ὁ Σύνδεσμος ἀπεθησαύρισε και κατέγραψεν εἰς τὰς ασλίδας του μέρος ἀπὸ τὴν ίστορίαν τῶν τελευταίων τεσσαράκοντα ἑταῖν, ἀλλὰ και ἀπὸ τὴν γνωστὴν προηγουμένην τῆς ὑπερεκατοντακοῦ διαδρομῆς του και γενικῶς τοῦ Μεγάλου Χωριού.

Τοιστοτρόπως τὸ περιοδικόν μας «Η Φωνή...» μας, σπουδαίως συνετέλεσεν εἰς τὴν καθόλου πνευματικήν, κοινωνικήν και ἐκπολιτιστικήν δράσιν τοῦ Συνδέσμου μας διὰ τὴν πρόσθιον και ἀγάπην τοῦ Μεγάλου Χωριού.

Ηγόμενθα δὲ τότε, νά γίνη τὸ ἐν λόγῳ σημείωμα νέον πνευματικὸν ἔνυνθμα και νέα ἀφορμὴ πρὸς ἀνανέωσιν ὅλων τῶν πνευματικῶν μας δυνάμειων, αἵτινες ἀποδιέπουν εἰς τὴν δελτίωσιν και ἔτι ἀνάπτυξιν τοῦ περιοδικοῦ. Κυρίως δὲ εἰς τὴν καταγραφὴν εἰς αὐτὸν παντὸς ἴστορικοῦ, θρησκευτικοῦ, λαογραφικοῦ και ἐκπολιτιστικοῦ γεγονότος, ἀφοράντος εἰς τὴν γενέτειραν κατά κύριον λόγον, καθόδη και εἰς κάθε ἀλληγορικόν περίστασιν. Ήδε «Φωνὴν τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ», Αθῆναι 1972, ἀρ. φ. 7-8 σσ. 1 κ.εξ.

Ἐπίσης, μερίμνη και διπλάνως τοῦ Συνδέσμου, ἔξεδόθη εἰς Ἀθήνας η Ἀσματική Ἀκολουθία τοῦ ἐνδόξου Οσιομάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου τοῦ γέου τοῦ Μεγαλοχωρίτου, εἰς δύο ἐκδόσεις. Η ἐν λόγῳ ἀσμ.

μετά Παρακλητικοῦ Κανόνος, τοῦ Βίου και Μαρτυρίου τοῦ Νεομάρτυρος ἐγράφη ὑπὸ τοῦ Ἱερομονάρχου Κυρίλλου Καστανοφύλλου και τοῦ Ἀναγνώστου Ἰατρίδου. Ἡ πρώτη ἔκδοσις αὐτῆς ἔγινε τὸ έτος 1902 εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τοῦ N. Ταρασσοπούλου, Κάνιγγος 18 (Ίδε Louis Petit, «Bibliographie des Acolouthies Grecques», Bruxelles 1926, σ. 92). Ἡ δευτέρα κριτικὴ και καλιτεχνικὴ ἔκδοσις εἴη τὸ έτος 1958 εἰς τὸ Τυπογραφεῖον τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας Ἐλλάδος. Τὴν δευτέραν ἔκδοσιν τῇ παρακλήσει ἡμῶν, ἐπειδήθη διαδεσμού. Η πρωτοπρεσβύτερος Ιωάννης Ράμφος, συνεπλήρωσε δὲ και ἐδελτίωσεν ώρισμένα χωλαίνοντα τροπάρια διαστάσεις.

γ) Ἀλλα ἔκδοσεις τοῦ Συνδέσμου εἶναι αἱ ἔξι.
α) «Ἐξ (6) ἔκδοσεις τοῦ κανονισμοῦ ἥ Καταστικοῦ τοῦ Συνδέσμου. Αἱ δύο πρώται ἔξεδόθησαν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν κατὰ τὰ έτη 1905 και 1922 ἀντιστοίχως. Αἱ δὲ ὑπόλοιποι τέσσαρες ἔξεδόθησαν εἰς Ἀθήνας κατὰ τὰ έτη 1929, 1936, 1955 και 1973 ἀντιστοίχως.

6) «Τὸ Χρονικὸν Θυσίας Μεγαλοχωριτῶν», ὑπὸ Πάνου I. Βασιλείου, ἀνάτυπον ἐκ τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ», Ἀθῆναι: 1902, ἀρ. φ. 16, σσ. 1-11.

γ) Ἀναμνηστικὰ Διπλώματα και Μετάλλια.

δ) Ἀναμνηστικὸν Δίπτυχον ἐπὶ τῷ ιερῷ Ἑγκανικασμῷ τοῦ ιεροῦ Ναοῦ τοῦ Όσιομάρτυρος Ἀγίου Γερασίμου.

ε) Τουριστικὸν διαφημιστικὸν τρίπτυχον τοῦ Χωριού.

Τέλος δὲ τὰς κατά καιρούς ἔκδιδομένας διαφόρους ἑορτίους και ἀλλας ἐγκυρωτίους, ἐκκλήσεις, Ἀγκαλιώσεις κλπ.

(Συνεχίζεται)

† π.Κ.Δ.Β.

Σ.Σ.— Η παρακλητικὴ ὄλους τοῦς συγχωριανούς μας, ποὺ γνωρίζουν μή κατέχουν παλαιὰ ἔγγραφα σχετικὰ μὲ τὰ ἀνωτέρω νά μᾶς γνωστοποιήσουν αὐτὰ πρὸς ἔξυπνηέτησιν τοῦ σκοποῦ διὰ τὸν διοίκον γράφεται η παροδία ἐργασία. Επίσης προσεπιδηλούμεν διτο δὲν ἔχομεν πρόθεσιν νά κρατήσωμεν ἀν υπάρχουν τὰ σχετικὰ ἔγγραφα ἥ ἀλλα σχετικὰ στοιχεῖα. Μετὰ τὴν ἐνημέρωσιν μας θὰ ἐπιστρέψωμεν αὐτὰ εἰς τοὺς κατόχους των.

Νεώτεροι εἰσφοραί ύπέρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου

Κατωτέρω δημοσιεύομεν τὰς τελευταίας εισφοράς τῶν μελῶν καὶ φίλων μας ὑπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου μας, ποὺ ἔχουν ὡς κάτωθι:

1. ΓΗΠΕΡ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΤΩΧΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΤΟΥ ΤΑΜΕΙΟΥ ΜΑΣ.

Νικόλαος Ἰ. Φλώρος εἰς μνήμην τῶν γονέων του δρχ. 1200, οἱ ἀδελφοὶ Ματθαῖος καὶ Κωνστ. Β. Μανθοπούλου, εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου πατέρος καὶ συγγενῶν των δρχ. 1000, Ἀθανάσιος Κ. Μητσόπουλος δρχ. 3.000, Ιδρόφροσύνη-Φλού Ν. Τσαμπούλα εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Καθηγητοῦ Νικ. Τσαμπούλα δρχ. 2000.

2. ΓΗΠΕΡ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΜΑΣ

Ο Ιωάννης Κ. Μπουργάζος δρχ. 250 εἰς μνήμην Θεοδώρας Δ. Γειταγάνα καὶ εἰς μνήμην Σπυρ. Λαγοπόδη δρχ. 200.

3. ΓΗΠΕΡ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ

Ιωάννης Ἀγδ. Σταθόπουλος δρχ. 500.

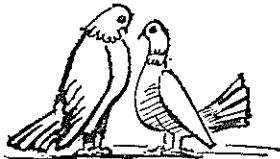
4. ΓΗΠΕΡ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΓΕΡΑΣΙΜΟΥ

Ο Αιδεσιμολ. Ηρωτοπρ. Ιωάννης Σπ. Ράμφος δρχ. 500, ὁ κ. Νικόλαος Ἰ. Φλώρος δρχ. 1000, ἡ κ. Ἀγγελική Ι. Φινινῆ δρχ. 1000, Ιωάννης Ἀνδρ. Σταθόπουλος δρχ. 500, Γεράσιμος Ἀθ. Ψημάδης δρχ. 5000 ὑπὲρ τῆς ἀγιογραφήσεως τοῦ Ναοῦ.

5. ΓΗΠΕΡ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

Ο διδάσκαλος Ἀριστεΐδης Ἀναγνωστόπουλος δρχ. 10.000, πρεσβ. Κωνστ. Δ. Βαστάκης δρχ. 5.000, Ἀνώνυμοι δρχ. 7.600, Ἡ διξ Ἀγγελική θυγ. Κ. Χαλκιά δρχ. 2000, Οἱ ἀδελφοὶ Ματθαῖος καὶ Κωνστ. Β. Μανθοπούλου εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου πατέρος των Βασιλείου, εἰς Β' δόσιν δρχ. 2.970. Εἰς τὴν ΕΚΚΛΗΣΙΝ μας διὰ τὸν αὐτὸν σκοπὸν μᾶς ἀπέστειλαν οἱ κάτωθι: Ο Σεβασμ. Μητροπολίτης πρ. Ἡλείας κ.κ. Γερμανός δρχ. 500, ὁ Αἴδεσ. Ἐφημέριός μας, πρεσβ. Κωνστ. Λαμπαδάρης, δρχ. 500, Ἀνώνυμος εἰς μνήμην Σπυρίδωνος καὶ Μαρίας Κρήτου δρχ. 500, Ἀλεξάνδρα Σπ. Ρώτσικα, δρ. 1000, Ἀθανάσιος Σπ. Ρώτσικας δρχ. 1000, Πρεσβυτέρος Δημητρία Κ. Βαστάκη, εἰς μνήμην τοῦ θείου της Θ. Τράπαλη δρχ. 1000, ὁ μαθητής Δημήτριος Κ. Βαστάκης εἰς μνήμην τῆς γιαγιάς του Κωνσταντίνας Β. Ἀναστοπούλου δρχ. 1000, Ιωάννης Φινινῆς δρχ. 2000, Σεβαστή Γ. Σαράφη δρχ. 2000, Φωτεινή Δ. Βασιλοπούλου δρχ. 500, Δημήτριος Β. Βα-

σιλόπουλος δρχ. 500, Ελένη Ι. Κατσιγιάννη εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Ιωάννου δρχ. 2000, Θεοδώρα Ἀθ. Σερετάκη εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Ἀθανασίου δρχ. 5000, Ἐλευθέριος Ἰ. Καριοφύλλης εἰς μνήμην τῶν ἀειμνήστων γονέων του ἐθνομάρτυρος διδάσκαλου Ιωάννου καὶ Εδσανθίας δρχ. 15.000, ὅμοιως καὶ ὁ ἀδελφός του Δημήτριος Ἰ. Καριοφύλλης δρχ. 4.000, «ΑΝΩΝΥΜΟΙ» Αὐστραλίας δρχ. 5430, πρεσβυτέροις Ἀμαλία Δ. Βαστάκη εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ιερομάρτυρος συζύγου της ιερέως καὶ διδάσκαλου Δημητρίου δρχ. 5000, Μιχαήλ Δ. Βαστάκης εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Σπ. Δερματᾶ δρχ. 1000, Ιωάννης Δ. Βαστάκης, ὅμοιως εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἀναδόχου του Νικολάου Σπ. Δερματᾶ δρχ. 1000, Ἀθηνᾶ Σπ. Λαγοπόδη εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Σπυρίδωνος δρχ. 2.000, Εδάγγελος Νέλας εἰς μνήμην τῶν ἀειμνήστων γονέων του Κωνσταντίνου καὶ Μαρίας δρχ. 500, Νικόλαος καὶ Ζένη Καρβέλη εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Νικολάου Σπ. Δερματᾶ δρχ. 500, Ιωάννης Κ. Μπουργάζος εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Ἀθανασίου Σπ. Σερετάκη δρχ. 500, Γεώργιος Κληρόπουλος δρχ. 1000, Κυριακή Χ. δρχ. 100, Βασίλ. Ελάγγη Κακαράτζα εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Εδσαγγέλου δρχ. 2000, Ἀλεξάνδρα δρχ. 1000, Τζαδέλη εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου συζύγου της Ἀθανασίου δρχ. 1000, Σπυρ. Χασιαλής δρχ. 1000, Μαρία Ι. Ψημάδη δρχ. 200, Ἀθαν. Γ. Γιαννακόπουλος δρχ. 500, Μηνᾶς Κ. Δασκαλάκης δρχ. 500, Τερψιθέα Στολήγκα δρχ. 500, Βασιλική Ν. Χολέλη εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου σύζυγου της Γεωργίου δρχ. 1000, Γεράσιμος Ἀθ. Ψημάδης δρχ. 500, Βασιλική Ήλ. Χονδροῦ δρχ. 300, Εδσοκία Χρ. Χονδροῦ δρχ. 300, Ἀναστάσιος Δ. Χασκόπουλος δρχ. 3000, Φωτεινή Ήλ. Ἀγαγιωστοπούλου - Κακαράτζα δρχ. 2000, Δημήτριος Γ. Κακαράτζας δρχ. 2000, Χρήστος Ἰ. Μουντιγάνης εἰς μνήμην τῶν ἀειμνήστων γονέων του Ιωάννου καὶ Καλλιόπης δρχ. 1500, Αἰκατερίνη Ν. Πριοδόλου - Σιταρᾶ δρχ. 300, Αἰκατερίνη Β. Γαρδίλη εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ της Ιωάννου Θ. Μαργαριτοπούλου δρχ. 1000 καὶ εἰς μνήμην τοῦ θείου της Δημητρίου Ἀθ. Παπαγιάννη δρχ. 500, Χρήστος Θ. Παπαγαραλάμπους δρχ. 200, Αἰκατερίνη Ἀναγνωστοπούλου (Τσίρου) δρχ. 200, Αἰκατερίνη Ταξ. Λώλου δρχ. 100, Κωνστ. Δ. Σιαμανής δρχ. 1000, Ἐλισάβετ Ἀγ. Κοντομέρκου εἰς μνήμην τοῦ ἀειμνήστου ἀδελφοῦ της Δημητρίου 1000, Παπαγιάννη δρχ. 1000, Ἐλένη Λαδοπούλου - Καριοφύλλη εἰς μνήμην τῶν ἀειμνήστων συζύγου καὶ γονέων της δρχ. 1500. Χριστίνα Κατσούδη - Καριοφύλλη εἰς μνήμην τῶν γονέων της δρχ. 3000, Ιωάν. Μαν. Μπουργάζος ἀντὶ μνημοσύνου ἐπὶ τῇ συμπλήρωσει δύο ἑτδιν ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς ἀειμνήστου συζύγου του Ειρήνης δρχ. 1000, Ιωάννης Δ. Δασκα-

ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΖΩΗ

1. ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

Έγεννήθησαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας:

Γερασίμου καὶ Μαρίας (γ. Κ. Σιαμανῆ) Πεντάγαλου, θῆλυ.

Δημητρίου καὶ Καλλιόπης Καναρᾶ, ἄρρεν.

Κωνσταντίνου καὶ Ἀσπασίας Ἀραπογιάννη, ἄρρεν.

Νικολάου καὶ Εὐθυμίας Κοντοῦ, ἄρρεν.

Έλευθερίου Δ. Κοντοῦ καὶ Ὁλγας Ι. Καλυβίση, ἄρρεν, τοῦ γάμου των τελεσθέντος εἰς Μεγάλο Χωριό τὴν 15-5-1972 καὶ μὴ σημειώθέντος εἰς τὸ περιοδικόν μας ἐν παραδρομῆς.

Γεωργίου καὶ Ἀγαπούλας (γ. Ἀργ. Λάπα) Κολοκυθᾶ, θῆλυ.

Ίωάννου καὶ Μαριάνθης (γ. Ι. Διαμαντοπούλου) Μαύρου, ἄρρεν.

Φωτίου καὶ Ἐλένης Βονόρτα, ἄρρεν.

Χριστοφόρου καὶ Λουκίας Λαμπροπούλου, θῆλυ.

2. ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

Ἐβαπτίσθησαν τὰ τέκνα τῶν κάτωθι συγχωριανῶν μας:

Ου υἱὸς τοῦ Ἐλευθερίου καὶ Πασχαλίας Κα-

λόπουλος εἰς γ' δέσιν δρχ. 5000, Γεώργιος Στ. Ἀναγνωστόπουλος δρχ. 10.000.

6. ΓΙΝΕΡ ΤΗΣ ΕΚΔΟΣΕΩΣ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ...» ΜΑΣ

Η ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ δρχ. 3000, πρεσβ. Κωνστ. Δ. Βαστάκης εἰς μνήμην τοῦ δαιμονίστου Νικολάου Σπ. Δερματᾶ δρχ. 1000.

7. ΓΙΝΕΡ ΤΗΣ ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΕΩΣ ΟΔΩΝ

Ίωάννης Περίδας δρχ. 10.000, Ίωάννης Τσίρος δρχ. 2.500, Ἐλένη Η. Πατέα δρχ. 2.500, Ίωάννης Γιαταγάνας δρχ. 1000, Φωτεινή Μάντη δρχ. 500, Ζαχαρίας Καρίπης δρχ. 500.

8. ΓΙΝΕΡ ΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ ΤΗΣ ΓΕΦΥΡΑΣ «ΛΜΑΚΑ» — «ΠΡΟΦ. ΗΛΙΑΝ»

Διὰ τὴν κατασκευὴν τῆς γεφύρας αὐτῆς διέθεσαν οἱ κάτωθι συγχωριανοί μας ὡς ἔξης: Ο ο. Μηνᾶς Δημ. Δασκαλάκης, διὰ τοῦ ἀδελφοῦ του Γεωργίου δρχ. 5000, οἱ κ.κ. Βασ. Κ. Γαρετζῆς, Ἐλένη συζ. Ι. Μωρίκη καὶ εἰς Ἀγώ-

ριοφύλλη, διοικασθεῖς τοῦ ΙΩΑΝΝΗΣ, ἀνάδοχός του ὁ σεβαστὸς διδάσκαλος κ. Γεώργιος Πλαπαδῆς.

Ο υἱὸς τοῦ Ἐφημερίου μας Αἰδ. ιερέως π. Κωνσταντίνου καὶ Εἰρήνης Πρεσβυτέρας Λαμπαδάρη, διοικασθεῖς ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ, ἀνάδοχός του ὁ κ. Ιωάννης Δ. Κοντός.

Ο υἱὸς τοῦ Ἀνδρέου καὶ Αἰκατερίνης Τσούτσουρα, διοικασθεῖς ΝΙΚΟΛΑΟΣ, ἀνάδοχός του ὁ κ. Άλεξ. Ι. Ματζούτας.

Ο υἱὸς τοῦ Κωνσταντίνου καὶ Δήμητρας Πιριτόλα, διοικασθεῖς ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ, ἀνάδοχός του ὁ κ. Νικόλ. Ε. Παπαστάθης.

Ο υἱὸς τοῦ Σπυρίδωνος καὶ Μαρίας Ζηνέλη, διοικασθεῖς ΘΕΟΔΩΡΟΣ, ἀνάδοχός του ὁ κ. Χρ. Νικόπουλος:

Ο υἱὸς τοῦ Ιωάννου καὶ Μαριάνθης Μαύρου, διοικασθεῖς ΓΕΩΡΓΙΟΣ, ἀνάδοχός του ὁ κ. Κωνστ. Λοτζῆς.

Η θυγατέρα τοῦ Χρήστου καὶ Μαρίας (γ. Γερ. Λαζ.) Καρακυριάκου, διοικασθεῖσα ΦΩΤΕΙΝΗ-ΜΑΡΙΑ, ἀνάδοχός της ἡ δις Ἀγγέλα Μιχαλοπούλου.

Η θυγατέρα τοῦ Μιχαήλ καὶ Ἀριστούλας Ἀραπογιάννη, διοικασθεῖσα ΜΑΡΙΑ-ΦΩΤΕΙΝΗ, ἀνάδοχός της ἡ δις Ἐλένη Β. Γαβριήλη.

Η θυγατέρα τοῦ Δημητρίου καὶ Μαρουλιώς Τριανταφύλλη, διοικασθεῖσα ΠΑΝΑΓΙΩΤΑ, ἀνάδοχός της ὁ κ. Ἀθ. Ζήκας.

Η θυγατέρα τοῦ Νικολάου καὶ Αἰκατερίνης (γ. Γιωργανοπούλου) Μπακούλα, διοικασθεῖσα ΣΩΦΙΑ, ἀνάδοχός της ὁ κ. Σπυρίδων Πλάκας.

Η θυγατέρα τοῦ Γεωργίου καὶ Ἀγαπούλας (Ἀρ. Λάπα) Κολοκυθᾶ, διοικασθεῖσα ΜΑΡΙΑ, ἀνάδοχός της ὁ κ. Σταύρος Ν. Δημόπουλος.

Η θυγατέρα τοῦ Παναγιώτου καὶ Ηπαρσκευ-

νημος ἀπὸ δρχ. 3.000 ἔκαστος, οἱ κ.κ. Νικόλ. Σκλαδούνος καὶ Ἀθαν. Μητσόπουλος ἀπὸ δρχ. 2000 ἔκαστος, οἱ κ.κ. Κωνστ. Δ. Σιαμανῆς, Ἀναστ. Χασκόπουλος, Ἀθαν. Ἀ. Ἀναγνωστόπουλος, Ἡλίας Καρίπης, Κωνστ. Λιάπης, Δημ. Ἡ. Καρυοφύλλης, Φώτ. Εβθ. Μπακατσᾶς, Ἡ.ωάν. Κ. Μπακατσᾶς ἀπὸ δρχ. 1000 ἔκαστος, οἱ κ.κ. Ιωάν. Δασκαλόπουλος, Κωνστ. Δ. Πρετσόλας, Ἡωάν. Γ. Δανιήλης, Ἡωάν. Καναράς, Κωνστ. Καρίπης, Ἡωάν. Ντούμας, Διονύσιος Χαμπερῆς, Νικόλ. Ηουράρας, Ἀθαν. Δ. Βονόρτας, Ἡωάν. Σπ. Παλιούρας, Διονύσ. Ν. Βονόρτας, Μηνᾶς Κ. Δασκαλάκης, Διον. Ν. Φλωρος, Ἡωάν. Ηπαπαστάθης, Ἡωάν. Θ. Βονόρτας, Δημ. Κ. Χαβελές καὶ Χαράλ. Γ. Τριανταφύλλης ἀπὸ δρχ. 500 ἔκαστος καὶ Ἡωάν. Μπαγιούρδας δρχ. 200.

* * *

Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου καὶ ἡ «Φωνή..» μας, καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς ἐκφράζουν εὐγνωμοσύνην καὶ θερμάς εὐχαριστίας πρὸς δόλους τοὺς καθ' οιονδήποτε τρόπον ἐνισχύοντας τοὺς σκοπούς καὶ τὰ ἔργα τοῦ Συνδέσμου .....

ης Λιάτσου, όνομασθείσα ΒΑΣΙΛΙΚΗ, ανάδιπλός της ή Ἀγγελική Καραθανάση.

Ἡ θυγατέρα τοῦ Δημητρίου καὶ Βασιλικῆς Ἀναστασάκη, όνομασθείσα ΣΩΦΙΑ, ανάδοχός της ή κ. Εδαγγ. Κακούρα.

3. ΑΡΡΑΒΩΝΕΣ

Ἡραβωνίσθεσαν οἱ κάτωθι συγχωριανοί μας, Ἀγγελος Γ. Στασινόπουλος καὶ Κωνσταντίνα Κ. Σιαμανῆ.

Μαγδαληνὴ Ν. Λιάπη καὶ Κωνσταντίνος Β. Καραχώστας.

4. ΓΑΜΣΙ

Ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των οἱ κάτωθι συγχωριανοί μας.

Ειρήνη Ἀθ. Μπούρλου καὶ Θάνος Γ. Παπαθανασόπουλος.

Αικατερίνη Χρ. Καραδημήτρη καὶ Ἀθανάσιος Κ. Μπούρας.

Οὐδίσσης Ἀν. Πουρνάρας καὶ Μαρίνα Α. Ζαγκλῆ.

Δημήτριος Ἐλ. Σταθόπουλος καὶ Χρυσούλα Ι. Ραπακούλια.

Δημήτριος Γ. Ἀσημάκης καὶ Ἀμαλία Ν. Παπανικολάου.

Νικόλαος Ξεν. Παπαστάθης καὶ Χρυσούλα Γ. Κατσαρού.

Μαρία Δ. Μπουρνάζου καὶ Φίλιππος Ν. Καλιάνης.

Δέσποινα Λ. Κρήκου καὶ Νικόλαος Μιχαλό-

πουλος.

Σπυρίδων Γρ. Πλέξας καὶ Γεωργία Ἀν. Τάτση. Ἐλένη Στ. Καρύπη καὶ Δημήτριος Κ. Χανελές.

Κωνσταντίνος Ι. Βονέτρας καὶ Διονυσία Βγενοπόδου.

Νίκη Χρ. Μακρή καὶ Ἀθανάσιος Ι. Κεχαγιᾶς.

Νικόλαος Ι. Λάζιος καὶ Ειρήνη Χρ. Μηταρά.

Εἰς ὅλους τοὺς ἀνωτέρω, τοὺς γεννηθέντας, τοὺς βαπτισθέντας, τοὺς ἀρραβωνιασθέντας καὶ τοὺς τελέσαντας τοὺς γάμους των ή «Φωνή...» μας καὶ ὅλοι οἱ συγχωριανοί των εὑρονται μὲ πολλὴν ἀγάπην καὶ χαρὰν νά ζήσουν μὲ τὴν εὐλογίαν τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ κάθε χαρὰν καὶ εὐτυχίαν.

Π Α Ρ Α Κ Ι Δ Η Σ Ι Σ

Ἡ Σύνταξις τοῦ περιοδικοῦ μας θερμῶς παρακαλεῖ ὅλους τοὺς Μεγαλοχωρίτας γὰρ τὴν ἐνημερώγουν διὰ τὰ κοινωνικὰ συμβάντα τῶν οἰκογενειῶν τους, ἐδικὸν ἐπιθύμιον τὴν σημείωσιν αὐτῶν εἰς τὸ περιοδικόν μας. Ἔτσι ἀπαφεύγονται παρεξηγήσεις.

Η ΒΡΥΣΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΜΥΛΟΚΑΛΑΝΟ

Ο σεβαστὸς συγχωριανός μας κ. Ἰωάννης Κ. Μπουργάζος διέθεσε τὸ ποσόν τῶν δρχ. 2.550 καὶ ἐπισκεύασε τὴν Βρύση, ποὺ τρέχει ἀπὸ τὸν Πλάτανον εἰς τὴν ἀφετηρίαν τῶν Λεωφορείων τοῦ Χωριοῦ μας. Τὴν προσφοράν του αὐτὴν τὴν ἔκαμεν εἰς μνήμην τῆς ἀειμνήστου μητρός του Οὐραγίας Κ. Μπουργάζου. Τὸν συγχαίρομεν καὶ τὸν προβάλλομεν, ὅπως πάντοτε.

ΤΣΙΜΕΝΤΟΣΤΡΩΣΙΣ ΘΔΟΥ

Τὸ τελευταῖον ἐπίτευγμα τοῦ δραστηρίου τέως Προέδρου μας κ. Ζαχ. Καρίπη καὶ τῶν συνεργατῶν του Κοινοτ. Συμβούλων τοῦ χωριοῦ μας ἥτο η τσιμεντόστρωσις τῆς ὁδοῦ «Ἰωάννου Περίδα», ἀπὸ τῆς οἰκίας Κωνστ. Παπαχαραλάμπους ἕως τῆς οἰκίας τοῦ Ἰωάν. Γιατογάνα. Διὰ τὸ ἔργον τοῦτο συγέβαλον οἱ κάτωθι συγχωρια-

νοί μας μὲ τὰ ἔξης χρηματικὰ ποσά: Ἰωάν. Περίδας δρχ. 10.000, Ἰωάν. Τοΐρος δρχ. 2.500, ἥ διδασκάλ. Ἐλένη Π. Παΐδα δρχ. 2.500, ὁ Ἰωάννης Γιαταγάνος δρχ. 1.000, ἥ Φωτεινὴ Λιάπη δρχ. 500 καὶ ὁ Ζαχαρ. Καρίπης δρχ. 500. Εἰς τὰ ποσά αὐτὰ συγέδραμε καὶ ὁ Σύνδεσμός μας μὲ δρχ. 1.000 πρὸς ἔξόφλησην τῆς διπλάνης τοῦ ἔργου.

Παρ' ὅλον, ὅτι μὲ τὴν τσιμεντόστρωσιν τῶν ὁδῶν χάνεται ἡ παλαιὰ αἰσθητικὴ ἔκφρασις τοῦ «χωριοῦ» μὲ τὰ «καλυτερίαια», καθίσταγται δὲ καὶ κατὰ τὴν χειμερινὴν περίοδον, λίαν ἐπικλινδυνος ἀπὸ τὰ χιόνια καὶ τοὺς πάγους, λόγῳ τῆς κατωφερίας των, ἐν τούτοις ἀπεδείχθησαν εὑνεργετικοί. Εὑνεργετικοί καὶ διὰ τὴν ἀσφαλεστέραν διάδασιν τῶν πεζῶν καὶ τῶν δρχημάτων, ἀλλὰ καὶ καθαροί δχι τόσον διὰ λόγους αἰσθητικούς, ὃσον διὰ λόγους

Ο ΠΑΡΑΤΗΡΗΤΗΣ

Μεγαλοχωρίτικαι Πένθη

ΜΝΗΜΟΣΥΝΑ

Τήν 22ην Δεκεμβρίου λ.ξους είς τὸν ἵ. Ναὸν τοῦ Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης δὲ Σύνδεσμός μας ἐπέλεσε τὸ καθιερωμένον ἑτήσιον μημάσουν μὲν πέρ τῶν ἀποικιασάντων μελῶν αὐτοῦ ἐν συδύασμῷ μετὰ τῆς 32ας ἐπετείου ἀπὸ τοῦ μαρτυρίου τῶν Ἐθνομαρτύρων Μεγαλοχωρίτων, τὴν 24 Δεκεμβρίου 1942, ὡς καὶ ὑπέρ πάντων τῶν ἐν πολέμοις πεσόντων Μεγαλοχωρίτων. Τὸ Διοικ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας καὶ δοιοι οἱ Μεγαλοχωρίται εὐχαριστοῦν εὐγνωμόνων καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς τὸ σεβαστὸν ἱερατεῖον, τὴν χορωδίαν καὶ τὸ προσωπικὸν τοῦ ἵ. Ναοῦ διὰ τὴν δόλθυμον συμμετοχὴν των εἰς τὸ ἵ. Μημάσουν καὶ διὰ τὴν πολλὴν των ἀγάπην.

* * *

Τήν 3ην Νοεμβρίου ἔ.ζ. εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν τοῦ Ἀγίου Κωνσταντίνου Ηειραιῶς ἐτελέσθη τὸ ἑτήσιον Μημάσουν τοῦ διειρηνήστου συγκλητικοῦ μας Παναγιώτου Γαβρίλη. Ἡ σύγνοιτος του, τὰ παιδιά του, ἡ μητέρα καὶ τὰ ἀδέλφια του μὲ δόλους τοὺς συγγενεῖς εὐχαριστοῦν δλους ἐκείνους ποὺ προστήλθον γά δεηθοῦν ὑπέρ τῆς ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς του.

ΠΕΝΘΗ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΝΔ. ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

Ἀπέθανεν εἰς Ἀθήνας καὶ ἐκηδεύθη εἰς Καμένη Βοϊδρα, δπου διέμενεν οἰκογενειακῶς δ

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΝΔ.
ΤΖΑΒΕΛΛΑΣ

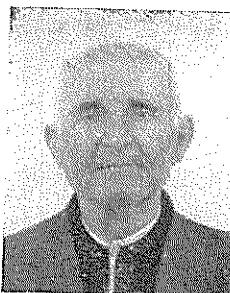
σεβαστός μας συμπατριώτης Ἀθανάσιος Ἀνδ. Τζαβέλλας. Ὁ ἐκλιπόν τὸν εὐδοκίμησεν εἰς τὴν Τελωνειακὴν Ὑπηρεσίαν τῆς Πατρίδος μὲ τοῖς καὶ ἀρετὴν. Ὑπηρέτησεν εἰς τὴν Πάρον, εἰς τὴν Κέρκυραν καὶ εἰς τὰ Καμι. Βοϊδρα. Εἰς Καμι. Βοϊδρα συνεπλήρωσε τὸν χρόνον τῆς συνταξιοδοτήσεως του καὶ ἐκποτε ἐγκατεστάθη εἰς αὐτὰ οἰκογενειακῶς. Εἰς τὴν ὄραιαν λουτρόπολιν ἀπεκατέστησε τάς θυγατέρας του καὶ ἔζη μέχρι τοῦ θανάτου του ὃς φιλεργος μέλισσα. Ὁ ἀστικηστος διεκρίνετο διὰ τὴν δαθείαν του

χριστιανικὴν πίστιν καὶ τὸν ἀκέραιον χαρακτῆρα του. Ἡτο φιλακόλουθος χριστιανὸς καὶ στοργικὸς οἰκογενιάρχης. Ἡγάπα τὸ χωριό καὶ τὸν Σύνδεσμόν μας, τοῦ διποίου ήτο ἐκλεκτὸν μέλος καὶ πρόδυμος ἀρωγός εἰς τὰ ἔργα του.

Ἡ «Φωνή...» μας καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς συλλυπεῖται τὴν σεβαστὴν σύζυγόν του καὶ τὰ ἀγαπητά του παιδιά καὶ εὔχεται ἡ μνήμη του γά μενη ἀιώνια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

Ἀπέθανεν εἰς τὸ ἀγαπητόν του Χωριό δπου καὶ ἐτάφη ὁ σεβαστός μας συγχωριανὸς Γε-

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΧΑΡ.
ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ

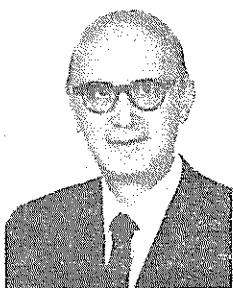
ώργιος Χαραλ. Διαμαντόπουλος. Ἐμφυγεν δὲ σίμηντος ἀπὸ τὸν κάσμον τοῦτον πλήρης ἡμερῶν, ἀφοῦ ἐξεπλήρωσε τὸ κοινωνικὸν του χρέος. Ἐμφυγεν, ἀλλὶ ἀφῆσεν εἰς δλους μας μνήμην ἀγαθὴν συνετοῦ καὶ ἥρετον ἀνθρώπου, στοργικοῦ οἰκογενειάρχου καὶ καλοῦ καὶ φιλακολούθου χριστιανοῦ. Εἰς τὸ Μήτριόν τοῦ Συνδέσμου μας φέρεται ἐγγεγραμμένος ἀπὸ τὸ 1905. Τὸ διαρρέεσαντα χρόνια μαρτυροῦν διτι καὶ δ ἀειμνηστος μπάρμπα Ιιώργος ἀποτελοῦσε τὴν διπισθοφυλακὴν τῶν περασμένων γενεῶν τοῦ χωριοῦ μας καὶ τοῦ Συνδέσμου μας.

Ἡ «Φωνή...» μας καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς συλλυπεῖται τοὺς οἰκείους του καὶ εὔχεται ἡ μνήμη του γά μενη ἀιώνια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν. ΧΟΛΕΒΑΣ

Μεταξὺ τῶν προσφιλῶν μας νεκρῶν σημειώνομεν μὲ πολλὴν θλίψιν τὸν πρόσωρον καὶ αιφνίδιον θάνατον τοῦ ἐκλεκτοῦ συμπολίτου μας δικηγόρου Γεωργίου Χολέβα. Εἰς τὴν ησυχον οἰκογενειακὴν του ζωὴν, εἰς τὴν ἐπαγγελματικὴν του ἐναγγέλησιν τόσον εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν, ὡς Ὑποδιευθυντής τοῦ Δικαστικοῦ Τμήματος, θύσιον καὶ εἰς τὸ προσωπικόν του δικηγορικὸν γραφεῖον, καθὼς καὶ εἰς τὴν κοινωνικὴν του ἀναστροφήν, τίποτε δὲν προεμήνυε ἀπὸ τὸ λυπηρὸν γεγονός. Αἰφνιδίως μετήλλαξε τὴν παρουσίαν ζωὴν μὲ τὴν αἰώνιότητα. Ἡ οἰκογενειά

του έγασε τὸν προστάτην της προώρως, ή δὲ παροικία μας καὶ δὲ Σύνδεσμός μας τὸν καλὸν

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν.
ΧΟΛΕΒΑΣ

συμπατριώτην, τὸν ἐκλεκτὸν ἐπιστήμονα καὶ τὸν ἀκέραιον ἀνθρώπον μὲ τὸν λαμπρὸν χαρακτῆρα του.

‘Η «Φωνὴ...» μας θερμῶς συλλυπεῖται τὸν οἰκείον του καὶ εὔχεται ἡ μνήμη του νὰ είναι αἰώνια.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΔΗΜ. ΣΕΡΕΤΑΚΗΣ

‘Απεβίωσεν εἰς Καρπενήσιον δύον καὶ ἑτάφῃ, ἔπειτα ὅποι μακροχρόνιον καὶ ἐπώδυνον ἀσθενειαν ἐ σεβαστὸς καὶ λιαν ἀγαπητὸς τοῦ χωριοῦ μας Ἀθανάσιος Δ. Σερετάκης. ‘Ο ἐκλιπών γαμμῆρος τῆς ἀειμνήστου Οδρανίας Κ. Μπουρά-

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ Δ.
ΣΕΡΕΤΑΚΗΣ

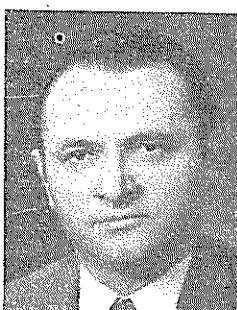
ζου κατήγετο καὶ διέμενεν εἰς Καρπενήσιον. ‘Εκεὶ τὸσον προπολεμικῶν, δύον ἐπέστρεψεν ἔξ ‘Αμερικῆς, μὲ τὸν ἀειμνῆστον συνεργάτην του Σταύρον Δημόπουλον, δύον καὶ μεταπολεμικῶν μετὸν τὸν φύλεργον υἱὸν του Δημήτριον ἀνέπτυξεν ἀξιόλογον ἐμπορικὴν ικnησιν. ‘Ἄξιολογωτέρα δημαρ, εἶναι ἡ εὐεσθήης χριστιανική του οἰκογένεια ποὺ ἀνέδειξε μᾶζη μὲ τὴν στοργικήν του σύντροφον συμπολίτιδα μας Θεοδώραν, τὸν γένος Κ. Μπουράζου, ώς καὶ ἡ ἀγαθὴ μνήμη, ποὺ ἀφησεν εἰς τὸὺς πολυπληθεῖς του γνωρίμους. ‘Ἄφοι. ἀποκατέστησε τὰ παιδιά του ἀπεσύρθη, ὅποι τὴν ἔγτονον ἐμπορικὴν ζωὴν καὶ ἑσυνταξιοδοτήθη. ‘Δὲν ἐπόρφισεν, δημαρ, νὰ ἔσχου-ρασθῇ ἐπὶ πολὺ εἰς τὸν πρόσκαιρον τοῦτον κόσμον. ‘Ἐψυχε διὰ τὴν αἰωνίστητην καὶ τὴν ἀληθινὴν ζωὴν μὲ ἐπίγνωσιν τοῦ προορισμοῦ του.

‘Ἐψυχεν, ἀλλ’ ἀψησεν εἰς ὅλους μας μνήμην ἀγαθὴν. Διότι ἡταν ἀνθρωπὸς ἀπλὸς καὶ ἀνεπιγένευτος. ‘Ηταν ἀνθρωπὸς εἰρηνικὸς μὲ ἀκέραιον χαρακτῆρα καὶ μὲ ἀπέραντον καλωσύνην. ‘Ηταν πράγματι εἰς τὸν οἰκείον του φιλόστοργος, εἰς τὸν οὐγγανεῖς καὶ γνωστούς του φιλάνθρωπος — ‘Χάνι». ἡταν καθημερινῶς «τὸ σπίτι καὶ τὸ τραπέζι του» ἀπὸ μεγαλοψυρίτας καὶ ἄλλους κυρίως εἰς τὰ χρόνια τῆς φρικτῆς κατοχῆς. Μὲ εὐγνωμοσύνην ἐνθυμιοῦματι τὴν ἀγάπην του, δύον διέμειναν ώς μαθητῆς τοῦ Γυμνασίου εἰς Καρπενήσιον —, ἀκόμη καὶ εἰς δύον τοὺς συνανθρώπους του ἡταν δὲ εὐγενῆς καὶ εἰλικρινῆς φίλος.

‘Η «Φωνὴ...» μας καὶ ἀπὸ τὴν θέσεως ταύτης θερμῶς συλλυπεῖται τὴν σεβαστὴν μας αὐλενήν του καὶ τὰ ἀγαπητά μας παιδιά καὶ ἐγγόνια του καὶ εὔχεται ἡ μνήμη του νὰ μείνῃ αἰώνια.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘΑΝ. ΒΑΣΤΑΚΗΣ

‘Απέθανεν εἰς Γερμανίαν καὶ μεταφερθεὶς ἐτάφη εἰς τὸ ἀγαπητόν του Μεγάλο Χωριό δὲ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΘ.
ΒΑΣΤΑΚΗΣ

συμπατριώτης μας Πιάτσανης² Αθ. Βαστάκης. ‘Ο ἀγαπητός μας Πιάτσανης ἥραξεν ἀπὸ πενταετίας εἰς τὴν Γερμανίαν. Ἐσκρέπευε νὰ γρίζῃ, ὀλλ’ σχι πώας γύρισε. Πίκρη ἀσθένεια τὸν ὕδηγησε προώρως εἰς ἡλικίαν 52 ἐτῶν εἰς τὴν τάφον. Μετήλλαξεν ὁ ἀειμνηστὸς τὴν ζωὴν, ὀλλ’ ὁ πρόωρος καὶ αἰρίνδιξ³ θάνατος, ποὺ τὸν ἔδρε μακράν ἀπὸ τὴν στοργικὴν του οἰκογένειαν προσέθεσε περισσότεραν θλιψίαν εἰς τὴν ἀγαπητούμενην του οὐλεγον⁴ καὶ τὰ παιδιά του, εἰς τὸν σεβαστούς του τὸνέτ⁵ καὶ εἰς δύον μας. ‘Ο ἀειμνηστὸς Πιάτσανης ἀφῆσε μνήμην ἀγνοῦ καὶ πιστοῦ ἀνθρώπου τῶν παραδόσεων μας, ἀξίου καὶ στοργικοῦ οἰκογενειάρχου καὶ ἐντίμου καὶ φιλέργου ἀνθρώπου.

‘Η «Φωνὴ...» μας θερμῶς συλλυπεῖται τὸὺς οἰκείους ποὺ καὶ εὔχεται ἡ μνήμη του νὰ μείνῃ αἰώνια.

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΛΑΓΟΠΟΔΗΣ

‘Απέθανεν εἰς Ἀθηναῖς καὶ ἑτάφη ὁ σεβαστὸς καὶ ἀγαπητός μας συμπολίτης Σπυρίδων Λαγόποδης. ‘Ο ἀειμνηστὸς μὲ τὴν ἀπέραντον καλωσύνην του ἐκέρδισε τὴν ἐκτίμησιν καὶ τὴν

ἀγάπην ὅλων μας. Ό φίλος κ. Μιχ. Σταματάκης εἰς σύντομον χαιρετισμόν, πού τοῦ ἀπηρύθυνε κατὰ τὴν ἐξόδιον Ἀκολουθίαν του μεταξὺ ἄλλων εἶπε καὶ τὰ ἔξης «...Χάσαμε ἔναν

ΣΤΑΥΡΙΔΩΝ
ΛΑΡΟΠΟΔΗΣ

σπάνιον ἄνθρωπον, πού δὲν θὰ ξαναδρούμε γιατὶ ἡταν καλοπάγαθος, πονετικός, φιλόστοργος, ἔξιχωριστός...». Πράγματι δὲ Σπυρίδων Λαργοπόδης μᾶς ἀφησε μνήμην ἀγαθήν εὐεσθούς καὶ τιμίου ἀνθρώπου καὶ ἀξέιδου οἰκογενειάρχου. Ἡγάπα λιδιατέρως τὸ χωριό μας καὶ τὸν Σύνδεσμόν μας, τοῦ ὅποιου ήτο ἐκλεκτὸν μέλος καὶ πρόθυμος ἀρωγός του.

«Ἡ «Φωνή...» μας θερμῶς συλλυπεῖται καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς τὸν σεβαστόν μας σύζυγόν της καὶ τὰ ἀγαπητά μας παιδιά καὶ ἐγγόνια της καὶ εὔχεται ἡ μνήμη της νὰ μείνῃ αἰωνία.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΔΗΜ. ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ

Ἄπειθανεν εἰς τὸ ἀγαπητόν της Μεγάλο Χωριό, δῆπου παραθέριζεν ἡ συμπολίτις μας Θεοδώρα Δημ. Γιαταγάνα.

ΘΕΟΔΩΡΑ Δ.
ΓΙΑΤΑΓΑΝΑ

δώρα σύζ. Δημ. Γιαταγάνα. Ἡ ἀείμνηστος ἀπὸ

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν σελ. 8)

Μαργαριτόπουλος Δημήτριος τοῦ Νικολάου, (Μετανάστης - Κων/πολις — κτηματίας).

Παπαστύρου Ἰωάννης τοῦ Σπυρίδωνος (ἱερεὺς ἐφημέριος καὶ διδάσκαλος τοῦ χωριοῦ).

Σιώκος Ἰωάννης τοῦ Δημητρίου (ὑποδηματοποιός - τσαρουχοποιός καὶ κτηματίας).

1853 Διαμαντόπουλος Κωνσταντίνος τοῦ Γεωργίου (Κατσιάδας), μετανάστης - Κωνσταντινούπολις — κτηματίας, ἀποδιώ-

πολλὰ ἔτη ήτο ἐγκατεστημένη οἰκογενειακῶν εἰς Θεσσαλονίκην. Ἡγάπα, ὅμως, τὸ χωριό καὶ δλως αἰφνιδίως ἐψήγει ἀπὸ αὐτὸ διὰ τὸ αἰώνιον ταξίδι. Ἐψήγει ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον ζωὴν καὶ ἀφησει εἰς δλους μας μνήμην ἀγαθήν εὐεσθούς καὶ φιλησόχου τυναικός. Πράγματι ἡ ἀείμνηστος Θεοδώρα Γιαταγάνα ἑκοσμεῖτο μὲ τὰς ἀρετὰς τῶν παλαιῶν μας ἐλληνορθοδόξων χριστιανιῶν παραδόσεων ποὺ τὰς μεταλαμπάδεισεν εἰς τὰς θυγατέρας καὶ τὰ ἐγγόνια της. Ἰδιαιτέρως διεκρίνετο διὰ τὸ φιλήσυχον τοῦ χαρακτήρος της ἔνεκα τοῦ ὅποιου ἀπελάμβανε τὸν σεβασμόν δλων μας.

«Ἡ «Φωνή...» μας θερμῶς συλλυπεῖται καὶ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς τὸν σεβαστόν μας σύζυγόν της καὶ τὰ ἀγαπητά μας παιδιά καὶ ἐγγόνια της καὶ εὔχεται ἡ μνήμη της νὰ μείνῃ αἰωνία.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ ΙΩΑΝ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

Πλήρης ημερῶν ἀπέθανεν εἰς τὸ χωριό μας δῆπου καὶ ἐτάφη ἡ συμπαθής συμπολίτις μας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ Ι.
ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ

«Ἀλεξάνδρα χήρα Ἰωάν. Δημητούλου. Ἡ ἀείμνηστος διεκρίνετο διὰ τὸ φιλήσυχον τοῦ χαρακτήρος της, τὴν εδεένειάν της, τὴν ἔργατικότητά της καὶ τὴν ὑπομονή της εἰς τὰς δυσκολίας τοῦ διοι. Ἐψήγει ἀπὸ τὴν παροῦσαν ζωὴν καὶ ἀφησει εἰς δλους μας μνήμην ἀγαθήν.

«Ἡ «Φωνή...» μας θερμῶς συλλυπεῖται τὰ παιδιά καὶ ἐγγόνια της καὶ εὔχεται ἡ μνήμη της νὰ μείνῃ αἰωνία.

οας εἰς Κων/πολιν).

Παλιόρευς Σπυρίδων τοῦ Νικολάου (οιδηρούργος καὶ κτηματίας).

Φλάρος Ἰωάννης τοῦ Ἀθανασίου (κτηματίας).

Χατζαντάνης Ἡλίας τοῦ Νικολάου (Μετανάστης Κων/πολις — Κτηματίας).

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ ἐπόμενον)

†Π.Κ.Δ.Β.

Σημείωση: Αἱ ἐντὸς παρενθέσεων ἐπαγγελματικαὶ ιδιότητες τῶν ἀνωτέρω προστέθησαν ὑπὸ τοῦ γράφοντος, τὰς δηλαδής εἰρε κατόπιν σχετικῆς ἐρεύνης.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ο Σύνδεσμός μας διὰ τοῦ παρόντος σημειώματός του θεωρεῖ υποχρέωσίγ του γὰ εὐχαριστήσῃ ὅλους τοὺς καθ' οἰονδήποτε τρόπον ἐνηθούντας καὶ ἐνισχύοντας τοὺς σκοπούς του. Ή εἰς ἀλληγ σελίδα τοῦ περιοδικοῦ μας ἀγαγραφὴ τῶν διογμάτων τῶν συγδρομητῶν υπὲρ τὸν τίτλον: «Νεώτεραι εἰσφοραὶ υπὲρ τῶν σκοπῶν τοῦ Συνδέσμου» καὶ εἰς αὐτὸν τὸν σκοπὸν ἀποβλέπει.

Εἰς τὸ παρόν, ὅμως, ἐλάχιστον σημείωμά μας ἐπιθυμοῦμεν γὰ σημειώσωμεν καὶ νὰ διογραφμίσωμεν μετ' εὐγνωμοσύνης:

α) "Ολοὺς τοὺς Φιλομεγαλοχωρίτας, ποὺ ἐνισχύουν τοὺς σκοπούς μας.

β) Τὴν ΕΘΝΙΚΗΝ ΤΡΑΠΕΖΑΝ ΕΛΛΑΔΟΣ, ποὺ ἐπιχορηγῇ τὴν προσπάθειαν τῆς ἐκδόσεως μας, ὡς καὶ πᾶσαν ἄλλην ἐκδήλωσίγ μας.

γ) Τοὺς συγχωριανούς μας Γεράσιμον καὶ Ἰωάννην Γ. Λαζίου, ποὺ εὐγενῶς προσφέρουν τὰ κλισὲ ἐκάστης ἐκδόσεως τοῦ περιοδικοῦ μας, καὶ

δ) τὸν συγχωριανόν μας κ. Δημήτριον Ι. Καρυοφύλλην, ποὺ προσέφερε δωρεὰν τὴν ἑκτύπωσιν καὶ τὸν χάρτην τῆς ἐκκλήσεώς μας υπὲρ τῆς ἐπανιδρύσεως τοῦ Ναύπριου τοῦ Ἀγίου Δημητρίου εἰς τὸ χωριό μας.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΓΛΙΟΝ

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΕΙΣ

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Συνδέσμου μας ἀνακοινοῖ πρὸς πάντας. Μέλη τοῦ Συνδέσμου τὰς ἑξῆς προσεχεῖς ἐκδηλώσεις καὶ προσκαλεῖ.

1) Εἰς τὸ κόφιμο τῆς «Βασιλόπιτας», ποὺ θὰ γίνη τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1975, ἡμέραν Τετάρτη καὶ ὥραν 7.30' μ.μ. μετὰ τὴν συγεστίασιν τῶν μελῶν μας εἰς τὸ Ζυθεστιατόριον τοῦ συμπολίτου μας κ. Νικ. Σκλαδούνου, Εύτυχίδου 23, Παγκράτι, τηλ. 711.781.

2) Εἰς τὴν ἑτησίαν Γεν. Συγέλευσιν τῶν Μελῶν τοῦ Συνδέσμου μας, ποὺ θὰ γίνη εἰς τὴν 16ην αἴθουσαν τοῦ Ζυθεστιατορίου τοῦ κ. N. Σκλαδούνου, Εύτυχίδου

23, Παγκράτι ὥραν 9.30 μ.μ. Τελευταῖον ἔργον τῆς Γεν. Συγελεύσεως θὰ είγοι ἡ ἀνάδειξις νέου Διοικ. Συμβουλίου. Ως ἐτούτου θερμῶς παρακαλεῖ διὰ τὴν προσέλευσιν εἰς αὐτὴν ὅλων τῶν Μελῶν.

3. Εἰς τὴν ἑτησίαν χοροεσπερίδα ποὺ θὰ γίνη, δύπας καὶ κατὰ τὸ παρελθόν ἔτος, εἰς τὴν εὐρύχωρον κοσμικὴν ταβέρνα «ΜΑΡΓΩ» τοῦ κ. I. Σαμπάνη, δδ. Ἀγ. Λουκᾶ ἀρ. 45, τηλ. 283.440 τὴν Κυριακὴν 9ην Μαρτίου 1975 καὶ ὥραν 8.30 μ.μ.

Ἡ παρουσία ὅλων μας εἰς τὰς ἀνωτέρως ἐκδηλώσεις τοῦ Συνδέσμου μας θὰ μᾶς δώσῃ χαράν καὶ τιμήν. Σᾶς περιμένεμε.

ΤΟ ΔΙΟΙΚ. ΣΥΜΒΟΓΛΙΟΝ

ΤΑΣΟΣ ΚΟΝΤΟΜΕΡΚΟΣ

'Ιατρὸς

Παθολόγος — Ρευματολόγος

Έπιμηλ. Νοσοκ. Ελλην. Ερ. Σταυροῦ
Ασκληπιείου Βούλας

δδὸς Ασκληπιοῦ 18, τηλ. 639.917
Δέχεται ἐπὶ συνεντεύξει

ΚΩΝΣΤ. ΠΡΙΤΣΙΩΛΑΣ

Χειρουργὸς — Οδοντίστρος
Τυγχάνει συμβεβλημένος μεθ' ὅ-
λων τῶν Τομείων καὶ μετὰ τοῦ
Δημοσίου

ΙΑΤΡΕΙΟΝ: ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 58
ΟΜΟΝΟΙΑ 3ος ΟΡΟΦΟΣ

Τηλ. 619.861
ΔΕΧΕΤΑΙ ΚΑΘ' ΕΚΑΣΤΗΝ
Πρωΐ 9—1 μ.μ. Άπογ. 5—8.30 μμ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΘ. ΚΑΡΒΕΛΗΣ

'Ιατρός

Χειρουργὸς Ωφελολαρυγγολόγος

Έσωτερ. Ιατρὸς Νοσοκομείου Ελληνικοῦ
Ἐρυθροῦ Σταυροῦ

Τηλέφωνα:

Νοσοκομείου: 781811 ἐσωτ. 83

Ι. Γενναδίου 16: 710.282

Γυμναστηρίου 56: 9711.923

ΘΕΡΜΗ ΠΑΡΑΚΛΗΣΙΣ

Παρακαλοῦνται τὰ μέλη τοῦ Συνδέσμου
μας ἐσωτερικοῦ καὶ ἔξωτερικοῦ, ποὺ ἀ-
φείλουν συνδρομάς παρελθόντων ἐτῶν, νὰ
τακτοποιήσουν τὰς πρὸς τὸν Σύνδεσμον ὑ-
ποχρεώσεις των διὰ νὰ δύναται οὗτος νὰ
ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς πολλαπλάς του
ὑποχρεώσεις.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ — ΒΙΒΛΙΑ

ΣΤΕΦΑΝΟΣ Δ. ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΟΣ

— ΕΚΔΟΣΕΙΣ

— ΛΕΞΙΚΑ

— ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΕΙΕΣ

— ΙΣΤΟΡΙΚΑ

— ΒΙΒΛΙΑ ΤΕΧΝΗΣ

— ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΑ

— ΛΕΞΙΚΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ

— ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ

— ΦΙΛΟΣΟΦΙΚΑ

— ΠΟΙΗΣΙΣ

— ΠΕΖΟΓΡΑΦΙΑ

— ΑΤΛΑΝΤΕΣ

Συνεργαζόμεθα μὲ δόλους τοὺς Έκδοτικοὺς Οίκους
τοῦ ἐσωτερικοῦ

ΑΠΟΣΤΕΛΛΟΜΕΝ ΒΙΘΛΙΑ εἰς δόλον τὸν κόσμον
ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: ΗΠΠΟΚΡΑΤΟΥΣ 6, 5ος ΟΡΟΦΟΣ
ΤΗΛ. 638.343 — ΑΘΗΝΑΙ